

יום הזה

מרתף עיניים
במשטרת תל-אב

שאלו קי"ה!

מכות רצח

במשטרה - לחייל

בחופשה

קריאה יקרה

מעניין לעקוב אחרי תוצאותיה של כתבה בעולם הזה. הנה, למשל, מה שהתרחש בעקבות פירסום הכתבה "ראש העיר נגד נכי צה"ל", על הקמתה של תחנת הדלק בנצרת עילית, שפורסמה בי שבוע שעבר.

התוצאה הראשונה נעצה לאנשיהמינהלה שלנו. מוכרי העולם הזה בנצרת פנו למפיץ האזורי בחיפה, ביקשו ממנו בדחיפות מישלוח נוסף של עיתונים. כל הגליונות, מסתבר, נחטפו בשעות הראשונות לאחר שהגיעו העיר, וקוראים קבועים לא יכלו להשיג את העולם הזה כמדי שבוע. הכמות הנוספת נשלחה — וגם היא אזלה מייד. תוצאות אחרות נגעו לגיבורי הפרשה עצמה: ראשיהמועצה מרדכי אלון, והנכה אלי פוגל.

בתגובה לכתבה, ביקש ראשיהמועצה לעמוד על נקודה עיקרית אחת: פעולתו בנושא זה לא נעשתה מטעמים אישיים, אלא בשם החברה לפיתוח נצרת עילית. הוא אמנם בעלמניה בחברה זו — אך רק כנציג המועצה המקומית. ביום שקיבל את המניה הפקיד בידי רואיהחשבון קטלנו את קטלנו כתביחזית, המבטיח שלא תהיה לו — וליתר חבריההנהלה המייצגים גופים ציבוריים — זכותקניין אישית על המניה.

אם ביקש את הרשיון לתחנתהדלק בשביל החברה, הרי זה מפני שהוא סבור כי ההכנסות מעסק מבטיח כזה צריכות להיכנס למועצה המקומית, לצרכים ציבוריים, ולא דווקא לנכה מסויים. אם טעה בשיקול — עשה זאת מטעמים ציבוריים, לא אישיים.

את ראשיהמועצה סיקרנה שאלה אחת: איך הצלחנו לקבל את פרטיכל ועדתהפנים של הכנסת. הוא עצמו ניסה להשיג עותק של המיסמך, אך נענה כי רק חבריהוועדה רשאים לקבלו. מכיוון ש ראשימועצה אינו יכול לנהל חיים ציבוריים מבלי לקומם נגדו גם מתנגדים מפלגתיים, ניסה לברר אם לא הגיע אלינו החומר ממקור מפלגתי כזה, ואם לא שימש העולם הזה שלא מדעת ככלי בידי אנשי רפ"י המקומיים, למשל.

לא יכולתי אמנם לגלות לו את המקור שממנו הגיע הפרטיכל, אבל דבר אחד יכולתי להבטיח בודאות: העולם הזה לא נתן יד לעריכת חשבונות פוליטיים. שכן, דווקא עמדותיו של אלון עצמו, בפרשות שונות של מאבק נגד הכפייה הדתית, כמו פרשת רינה איתני — זכו לגיבוי מצידנו בעבר. אנחנו ראינו בפרשת תחנת הדלק עניין של שיקום נכים, והתחייסנו אליו במישור זה בלבד.

★ האיש שנדהם

הגיבור השני של הפרשה, אלי פוגל, פנה אף הוא למערכת, מייד אחרי הפירסום. הוא נופף בטופס-מיברק, שקיבל זה עתה, ובו בישרה לו ועדתהפנים של הכנסת, כי ביום שלישי הקרוב יתחשו הדיון בפרשתו. הוא הצביע גם על קטע בדבר, בו נאמר: הסיכסוך בין נכי צה"ל ונצרת-עילית — לפני הסדר. "לפני ש העולם הזה גילה את הפרשה, לא כתבו עליה", סיפר.

העניין זו גם במישור אחר: למחרת פירסום הידיעה בעולם הזה, נקראה ישיבה בקרייה בתלאביב, בלישכתו של אריה פינק, ראש אנף השיקום במשרדהביטחון. השתתפו בה ראשיהמועצה אלון ונציגי אירגון הנכים, במטרה למצוא פשרה. ההצעה: 60% מן ה בעלות על תחנתהדלק תינתן לפוגל ולנכה השני דב שורק, 40% לחברה לפיתוח נצרת עילית. ההכרעה תיפול, כפי הנראה, בישיבת ועדתהפנים.

פוגל, שריכו את פעולות רפ"י בנצרת עילית לקראת הבחירות הקודמות, היה מלא התפעלות על המהירות בה התפתחו העניינים אחרי הפירסום בעולם הזה. "לא היה לי שום קשר איתכם עד עכשיו, ותאמינו לי, כשהכתב שלכם פנה אלי וציטט קטעים מן הפרטיכל — נדהמתי. איך קיבלתם את החומר הזה? בעצם, אתם מקבלים כל דבר..."

"לא חשבתי שישלחנה הרבה אחרי הפירסום אצלכם. עכשיו ראיתי, כמה פירסום כזה משפיע. את זה אני צריך לומר, למרות שלא הייתי חסיד שלכם אף פעם..."

★ הטומיפסט הערבי

אם היתה דרושה הדגמה נוספת למעמדו המיוחד של העולם הזה, היא ניתנה לא מזמן.

בשעת סיור בגדה, לקחתי טרמפיסט ערבי מג'נין לשכם. היה זה גבר צעיר ומשכיל, העוקב בעניין רב אחרי הנעשה בישראל. הוא הספיק לשמוע על העולם הזה, אבל היתה זו פגישתו הראשונה עם מישור מחברי המערכת שלנו.

הוא הירבה לשאול שאלות, והיה ברור כי נושא זה מעניין לא רק אותו, אלא רבים מחבריו.

בכניסה לשכם, חלפנו עלפני בניין המשטרה, בו שוכן גם בית המשפט הצבאי. השעה היתה שעת הפסקתהצהריים, ובחצר נראו כמה דמויות בגלילות שחורות. עצרנו לרגע בפתח, ואחת הדמויות זיהתה אותנו וניגשה למכונית. היתה זה עורר-הדין עלי ראפע, איש רק"ח היוזע כלוחם עקשן נגד המימשל הצבאי עוד מהיותו סטודנט בירושלים. עתה ייצג נאשמים בהשתייכות לאירגוניחבלה.

הוא שאל מדוע אין העולם הזה מקדיש יותר תשומת-לב למשפטים הצבאיים; הרי מעמדו המיוחד מחייב אותו לעקוב מקרוב אחרי נושאים אלה. ראפע בירך אותנו לשלום, והתנעת את ה מכונית כדי להמשיך בדרך. אבל לפני שיכולנו לזוז מן המקום, נשמעה חריקתבלמים וג'יפ משטרתי נעצר לפנינו. ישבו בו רביפקד מהמשטרה בשכם, ועימו שלושה שוטרים. "שלום, אנשי העולם הזה!" קרא הרביפקד, ובמשך כמה דקות החלפנו ברכות ומחמאות. ניפרדנו בניפנוף-ידיים גדול, והגיפ נכנס לחצר המשטרה. אך לפני שיכולנו להתרחק, רץ אלינו שוטר צבאי. הרגשתי איך נוסענו הערבי מתמתח לצדי. השוטר ביקש, בסך הכל, טרמפ למרכז העיר. הוא נדחק פנימה, על נשקו וקסדתו הלבנה. ליד משרדי המושל הצבאי ירד, הצביע על התחית תן טרמפ לחייל שעל שמשות המכונית. והכריז: "כל הכבוד להעולם הזה!"

בכיר המרכזיות של העיר ירד גם הנוסע הערבי שלנו. אבל לפני שנפרדנו, הכריז: "עכשיו אני יודע מה זה העולם הזה: פלסטיני מגאבלוס מחליף איתו דיעות. קומוניסט ישראלי רואה בו כתובת, מפקד משטרה מתחייס אליו באמון ובירידות. וחילל ישראלי מכבד אותו." הגדרה לא רעה בכלל.

איש כפ

"וספה"

פירסום אדמונד ביימי, 25.3

Vespa

PIAGGIO

הקטנוע הטוב ביותר בעולם ב-3 דגמים:

סופר • ספרינט • ראלי

למכירה בתנאים נוחים ובתשלומים בכל סוכנויות "וספה" בארץ

הסוכנים הראשיים לישראל:

"עופר" — חברה לרכב בע"מ

תל-אביב, רחוב הסדנה 6, טלפון 821865

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל לקוחותינו הנכבדים כי הש- רות הטכני שלנו הגיע לדרגת שלמות כזו, שכל קלקול ב- מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל- אביב ובגרב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוזה המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה "שאוב-לורנץ".

כגורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAUB-LORENZ לטלחיויות, לרדיו ולרשמיקול.

המכביה 8

מפגש בכירי הספורטאים היהודיים מרחבי תבל

יג' - כג' באב תשכ"ט
28.7 - 7.8.69

החלה מכירת הכרטיסים
להשיג בכל משרד הכרטיסים
הפצה ראשית „רוקוקו“.

מכתבים

מוד

המומסר

הנני מצרף תמונה בעלת משמעות, אשר צולמה עלידי תייר אמריקאי, ליד מיסגור אליקצה.

התמונה צולמה אחרי הבטחת שרידה

זוג ברחבת אליקצה

תות לחיכ אורי אבנרי — שיפעל למניעת הישנות מצב דומה.

האם לא חושבים האחרים לסילוטון ש-מצבים כאלה מנוצלים עלידי שופרות ה-תעמולה הערביים?

האם חסרות לנו עוד שערוריות כאלה?!

נעים גזית, ירושלים

הקבץ והכביש

עדיהם-השרון

כשאצלנו בכפר הערבי מנדה חולה מ-הו בצורה מסוכנת, מוכרחים להעביר אותו לבית-חולים בהליקופטר — כי כביש אין לנו. והכי מעניין זה, שאין לנו כביש למרות שכבר שילמנו עבורו.

ביום 2.10.66 ביקר בכפר סגן ראש-המשלה כיום, אז שרי-העבודה, מר יגאל אלון, והכריז על התחייבותו לסלול את הכביש הנ"ל. לאחר פגישה זאת החלו ש-חות ופגישות בין נציגי משרד-העבודה ונציגי הכפר. לאחר-מכן חתמו שני הצ-דים על הסכם שמשרד-העבודה יסלול את הכביש, והכפר ישלם את חלקו.

הכפר שילם את חלקו מייד, והעבודה החלה עלידי קבלן תל-אביבי.

אך הקבלן ניפטר — ומאז פטירתו ניפטר גם הכביש, וכנראה שבעיני משרד-העבודה, ניפטר גם ההסכם, כי מאז ועד היום לא חודשה העבודה.

ויש לציין שהכפר כולו עמד תמיד לצד מפלגת מפא"י.

תושב, כפר מנדה

הפקה

המגדף

אנו רוצים להתריע בזה על התנהגותו המבישה של ראש פקחי-העירייה, מר מירון, בחוף שרתון בתל-אביב.

זו כבר העונה השנייה לשירותו של מירון דגן בחוף ים זה, שאלפי המתרחצים נאלצים לסבול את חוסר-אדיבותו ויחסו ה-מביש. לניבול-פיו יצאו מוניטין בכל רח-בי החוף.

לשיא הבזיון הגיע ראש-הפקחים כשהחל רוחץ את מכונתו החדשה בצינור ממר המלתחות שבחוף הים. בשנה שעברה רשם עשרות דו"חות לאורחים, שעשו כמורה.

גודדה שמואי, הטכניון, חיפה
שמואל שלמה, תל אביב
אופיוכי צבי, תל-אביב
זמיר אברהם, תל-אביב
בריקביא אליעזר, תל-אביב
יגודה יצחק, תל-אביב
זיתוני חיים, תל-אביב
קרשנבאום שמעון, תל-אביב
מרכוס אברהם, תל-אביב
בךדב מרצני, תל-אביב

depilan

ידפילן
להורדת
שערות
ידפילן
בעל
הריח
הנעים
סוריד
בנקל
שיער
סיותר
סבלי
לנרות
אח העור.
ידפילן

הישנו
מוהיר
של הסדע
הקוססמי
השוויצרי

נגד קשקשים
* מונע נשירת שער
* מחזק את השורשים
* ממריץ גידול השער

BIO tayalysin
מוצר איכות של תעבות Tanya

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134, תאריך 136 • מען מכרקי: עולממרט • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלוסות: צינוקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

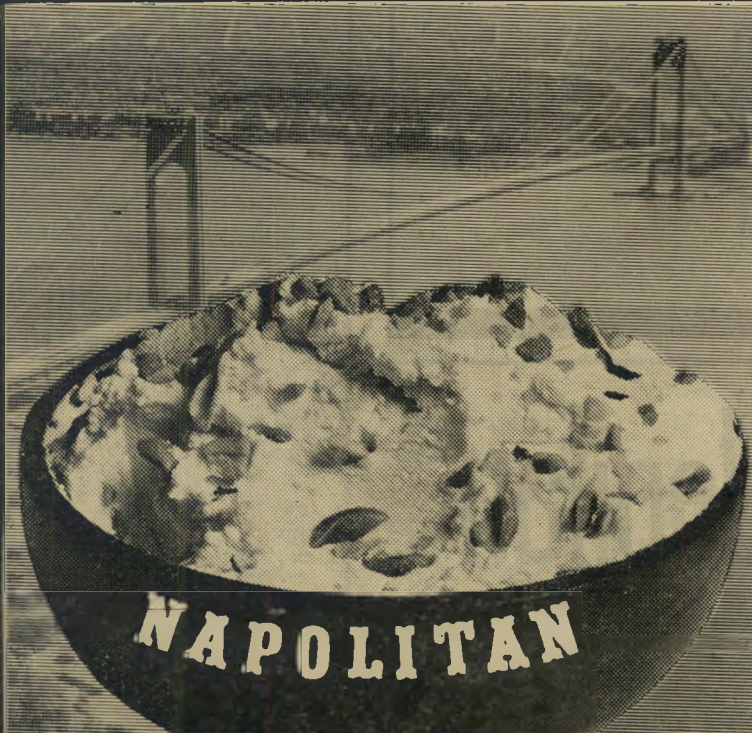
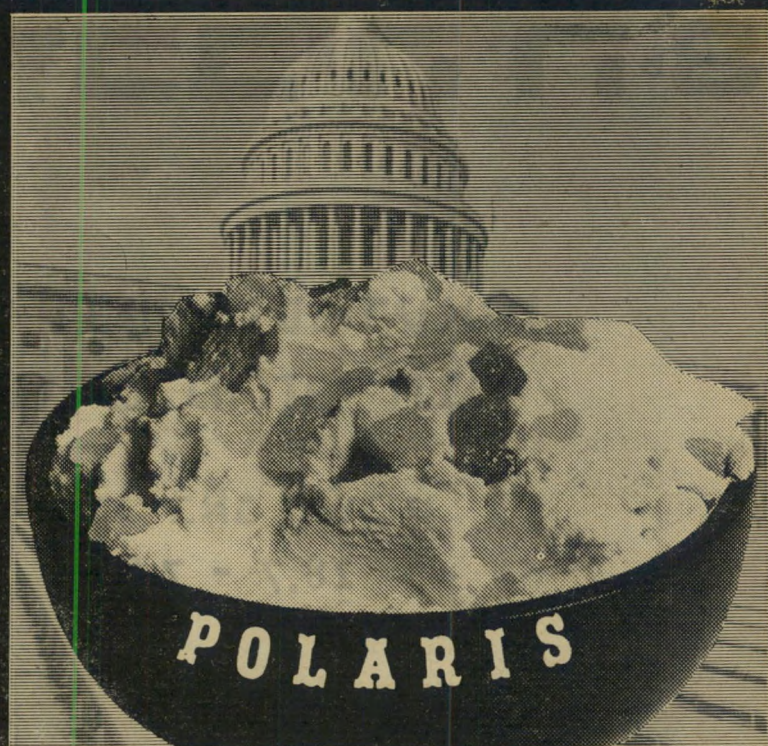
vitamol

ארטיק

חדגיש

לראשונה בישראל
גלידה בסגנון חדש

AMERICAN
STYLE
ICE CREAM

מהיום נוכל גם אנו
להנות מגלידה
טעימה ונפלאה
אשר הלהיבה
את ארה"ב

רק 1.75 ₪

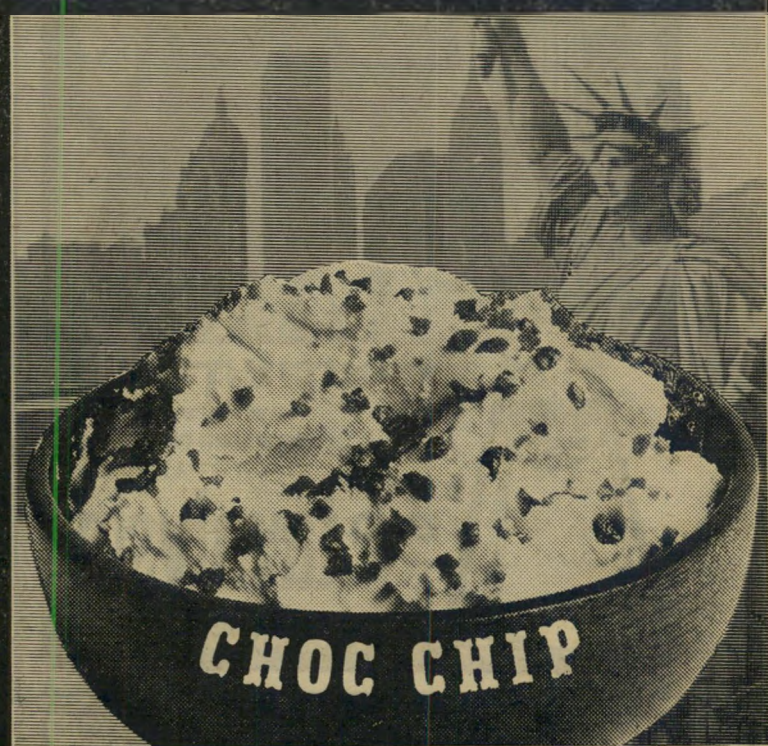
צ'וק ציפ' בטעם וניל שוקן הציפ' ציפ' היא גלידה בלתי שגרתית. זוהי גלידת וניל מיוחדת, המתובלת בפראי צימקאו לטעם עילאי

פולריס | בטעם וניל שקדים | גלידת פולריס עשויה בטעם מקורי, בלתי רגיל, מתובלת ברוטב 'כראמל', ובתוכה פזורים פרויי, קרנציי.

נאפוליטן | בטעם וניל | טעם הוניל של גלידת, נאפוליטן נושא אופי מיוחד, שכן 'נאפוליטן' עטויה בגלי, מתובלת ברוטב תות'שדה, והיא ממולאת בכוכוניס טחונים

ארטיק

מכתבים

חֲרֵדָה

אם

בימים אלה הגיש לי בני, תלמיד כיתה ב', מכתב בכתביו הידניים שנועד להור-
רים, ואשר הוכתב בידי המורה, (מעניין
על-פי הוראת מין):
"אמא ואבא יקרים!

"היום היתה לנו שיחה בכיתה על ביט-
חון-ישראל. המורה סיפרה לנו עד כמה
חשוב לספק לחיילינו את הנשק הטוב וה-
חדש ביותר, על-מנת להרתיע את אויבינו.
"כולנו יודעים עד כמה זקוקים אנו ל-
פנטומים. המורה סיפרה לנו שפנטום אחד
עולה כ-21 מיליון לירות ו-50 פנטומים
למעלה ממיליארד ל"י. על כן מצוה היא
להשתתף בקנייתם למען ביטחוננו. היו גם
אתם בין המקיימים מצוה זו."

נדמה לי, כי משהו הגויש הפעם את
הסאה.

מדוע צריכים ילדים בני שבע ללמוד כי-
על-מנת לזכות בביטחון, יש צורך בנשק
ולא בשלום? מקנים להם ערכים של כוח,
ושק, הרס — במקום ערכים הומניים של
כיבוד-העם, הזולת ושאיפה לשלום. ה-
פנטום הוא סמל ל"על חרבך תחיה". זה
העתיד שמועידים לילדינו?

גם חשבון עושים להם כבר, בכיתה ב'
— במיליונים ובמיליארדים. מדוע לא יע-
שו חשבון כמה נערים קטועי-ידיים ורגליים
מתהלכים כבר בארצנו? מדוע לא יעשו
חשבון, כמה אלמנות ויתומים מתחספים
כל שבוע?

זוהי שיטה חינוכית פסולה — לנהל תע-
מולה למילה-ביטחון בעזרת ילדים רכים.
מישהו עשה חישוב קר, כי אם ילד יפנה
להוריו, מן הסתם יתביישו בסניו שאינם
פטריוטים" מספיק.

כאדם וכאם, חרדה אני לדמותו של הורר
הזה, אשר כבר בכיתה ב' מכתיבים לו:
"כולנו יודעים עד כמה זקוקים אנו ל-
פנטומים". ואני לתומי סברתי, כי כולנו
יודעים, עד כמה זקוקים אנו לשלום.

מרים גלילי, דמת'גן

לא תהיה הפלייה

במדינת-ישראל!

עברתי השבוע ברחוב בן-יהודה בירוש-
לים, והנה אני רואה שלוש שוטרות הי-
עוצרות שני פועלים ערביים, ודורשות מהם
תעודת-זהות. מיד בקשתי שיעצרו גם
אותי. השוטרות הת-
בלבלו בראשונה.

כאשר שאלתי או-
תן עם קיבלו פקו-
דה לעצור רק ער-
בים, הודיעו לי
שהסקודה שלהן היא
לעצור כל אדם,
יהודי או לא-יהודי,
הנראה להן חשוד.
עניתי שאני איש
חשוד ומסוכן מאוד;
בשנת 1948 הודיע
לי מפקד איזור ירו-
שלים שבגלל פעו-
תי הפוליטית (קשרים עם הצלב האדום,
מוסדות האו"ם והקונסולים בקשר עם הח-
לפת שבויים) עליהן החובה לעצור אותי
ולחפש אצלי אם אין לי דברים מסוכנים.
השוטרות עשו מה שדרשתי.

בינתיים עברו מכירים שלי — וגם הם
דרשו, לפי הצעתי, עצירה וחיסוש. עד ש-
השוטרות הבינו שהעניין אינו חלק כל-כך.
הן שיתרו מיד את הפועלים הערביים.
אז סיפרתי לשוטרות שעד היום אני זוכר
את הימים כברלין, הרבה זמן לפני היטלר,
כאשר נסעתי באוטובוס ופתאום הופיעו
שני שוטרים וצעקו: "יהודים! קוממוניסטים!
לצאת ולהראות את התעודות!"
לא חשבתי שגם במדינת-ישראל אראה
דבר דומה.

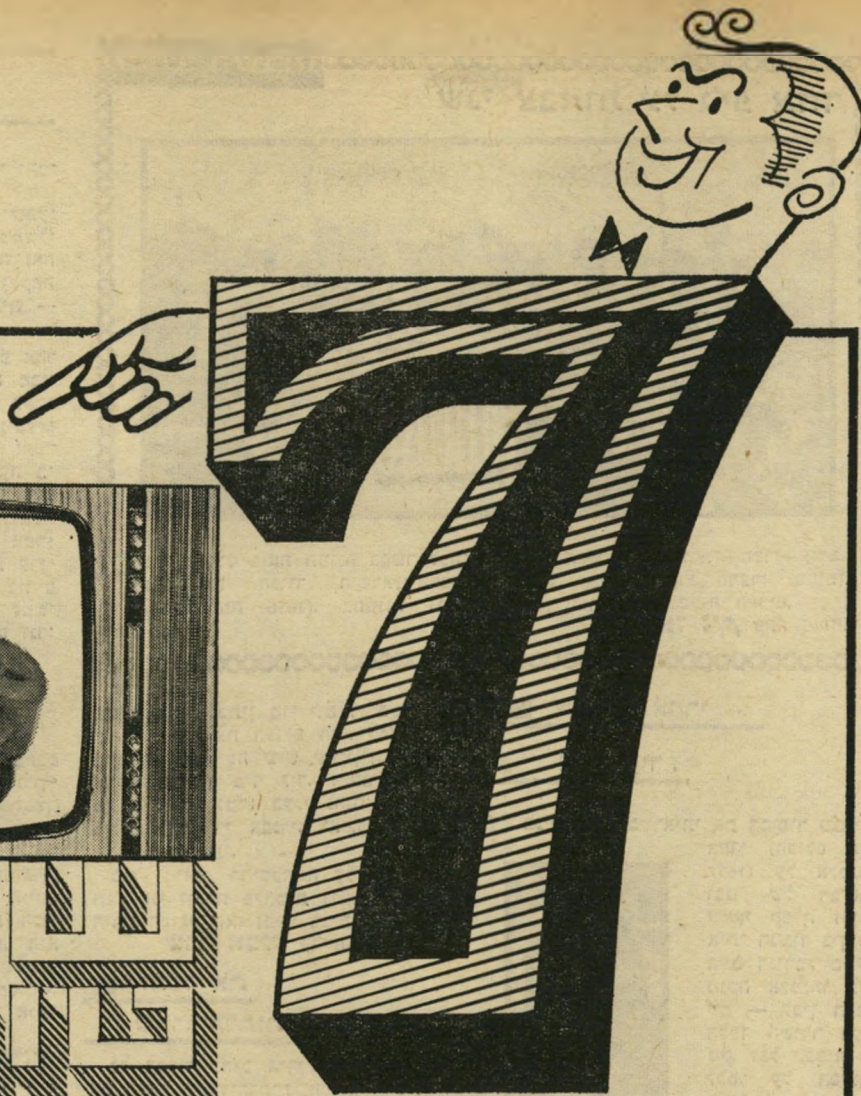
ד"ר שמעון שרשבסקי, ירושלים

אל תיתן

טרמפ לחייד

לאור טיפולכם הנמרץ בזמן האחרון ב-
בעיית הסעת חיילים, הרי לכם דוגמא קלא-
סית ומשועת לפעולה.

ביום חמישי, 29.5.69, בשעה 15.00 בע-
רן, עמנו שני חיילים סדירים ואני, מילר
(המסך בעמוד 6)

שני ימים
פנויות

עם

SCHAUB-LORENZ

בקנותך מקלט טלוויזיה "שאוב-לורנץ" הנך רוכש את מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם ומבטיח לך את האחריות הרגילה ושרות נאמן! נוסף על כל אלה הנך מקבל גם אחריות ל-7 שנים להספקת חלפים לטלוויזיות "שאוב-לורנץ".

לך הגבר והנער
הקץ לסבל ולצער
הרחקת פצעי
בגרות לחלוטין
במכון "עור חלק"
בשיטה קוסמטית רפואית חדישה
100% אחריות מלאה
תוצאות מפתיעות.
יח' ג'בוטינסקי 16 ת"א
טל. 242494.

א י פ ה
כ ל
החתיכות?

בבר'ינת
חלי-אביב

(גורדון)

מכתבים

(המשך מעמ' 5)

אימניק, במדים ונשק, ברומני שבסיני והמ תנו לטרמפ. משראינו מרחוק מכונות לארק מתקרבת, ניפנפנו לה בידינו וחיכינו שתע צור. אך על אף שהיתה זו מכונת ממשל- תית, בעלת מיספר כחול — לא היה נאה לארבעת נוסעיה להואיל בטובם ולקחת איתם חייל או שניים. מיספר המכונות — 207—128.

לאחר-מכן, כשהצלחנו לתפוס טרמפ אחר עם אוטובוס אנד, פגשתי את אותה מכר נית באל-עריש. לשאלתי מדוע לא לקחו טרמפיסט ברומני, ענה לי אחד הנוסעים שהיו צריכים לקחת איתם נוסע נוסף. אמרתי לו שאין זה נכון: הם היו ארבעה ברומני — וארבעה הגיעו לאל-עריש. ואז עשה אותו אדם תנועת ביטול בידו ואמר בגסות: "אוי! זנו ממני!" ואילו הנהג אמר: "בשביל מה בכלל אתה צריך לענות לז?"

אורי כנר, בתיים

● מכתבו של הקורא בנד הועבר למש' רד החשב הכללי של הממשלה. נחיה ונר- אה מה תהיה התשובה.

זכות

יוצרים

בקשר לכתבתכם "העתק מלונדון" (העולם הזה 1657) על בוטיק ביבה, ברצוני להבהיר ש- האוברול החשוף, הנילבש ללא חזייה, שהופיע תחת הכר- תרת הנועזת, הוא מעשה ידיה של ה- מתכנתת אסתר אלוף, שגם מדגמת אותו בתמונה.

רחל ברזון, תל-אביב

מאב לבת,

מבעד לאשה

במשך עשר השנים האחרונות עושה ל-

אדוף

מכתב השבוע

שני צבאות על ג'יפ אחד

מצורפת לכם בזאת תמונה בקשר לכתי בתכם על הסיור הישראלי-המצרי (העולם הזה 1656). בתמונה נראה הסיור המשולש הישראלי-מצרי-אוי"ם. במרכז קפיטן שוקרי המצרי (מסומן בחץ), וגנרל ריילי מכוח האוי"ם. שמואל נוף, פתח-תקווה.

שנתיים אחרי —

ובמה עוד?

בכיתי קצת כשראיתי את הסיפור שנתיים אחרי (העולם הזה 1657) על אלמנתו ובנו של רבי-סרן שמאי קפלן. זיעזע אותי הניגוד בין ה- חיים הנורמליים ש- מנסה אלמנתו לק- ים — לבין האבל הכבד השורר בעור מק. וכל הכבוד גם לכם, על הסיפור המצויין.

גורן

קצת מבכיי ניגרים עקב המחשבה, ש- מי יודע עד מתי נמשיך בדרך זו.

נטע גורן, חיפה

עדיה

לצורך הורדה

הכתרתם, ובצדק, את החיילת רבקה סר- קולובסקי, מבסיס קליטה ומיון, כסגנית מלכת-הצעדה לשנת 1969 (העולם הזה 1653). הכל טוב ויפה, אבל למה הייתם

רב"ם סוקולובסקי

צריכים להוריד אותה תוך כדי כך לזרזת טוראית, כשרבקה היפה היא כבר רב"טית? אחד ממעריציה, צה"ל

● הכתב האחראי חורד לזרזת כתבלב, ועורך העולם הזה (רב"ם סיל) מצדיע לרב"ם סוקולובסקי.

קוראים השודחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בק- צרה. עדיפות תינתן ל- מכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכ- תביהם של קוראים המצרי- פים תצלומיהם למכתבים.

מאשרים אלה הזוכים לראות את "מצחיקונת"

סרטי קולומביה והפקת ראסטר מציעים:

ברברה סטרייסנד * שריק

ביצירת ויליאם ויילר- ריי סטארק

מצחיקונת

סך ענק 10 מ"ס
צילי ספריאופוני
מכניקולור
פרויקט

ברברה סטרייסנד
הזוכה בפרס
ה"אוסקר" 1969
כשחקנית הטובה
ביותר של השנה

קטעי המוסיקה בביומו של הרברט רוס
המפיק: ריי סטארק
הבמאי: ויליאם ויילר

שבוע 2 הצגת בכורה ארצית השבוע "פ א ר", ת"א
שעות ההצגה: מוצ"ש 9.30-6.30 — בימי חול 9.15-6.15

בעזים

יפאן

חלומם

של

הגנרלים

אוקינאווה היא התגשמות חלומותיהם של הגנרלים האמריקאים. בטווח של 2700 קילור מטרם, יכולים המפציצים האמריקאים ה- חונים באי זה להגיע לכל מדינה אסיאתית הקשורה בחוזה-הגנה עם ארצות-הברית — וגם למרבית חלקי סין העממית. יתרונה הגדול: היא מרוחקת די הצורך בלב ים, כדי לתת למגיניה שהות להפעיל את מערכות- ההגנה, במיקרה של התקפה מסין או מ- קוריאה.

מזג-האוויר שם אידיאלי, הנמלים סביב האי הם מן הטובים והעמוקים בעולם. אבל יש מיגרעת גדולה לאוקינאווה: היא אינה שייכת לרצות-הברית. היא אחד משרשרת איי ריוקי שנכבשו במלחמת העולם השנייה בידי חייליו של הגנרל מק-ארטור, שייכת רשמית ליפאן. בהסכמים שנחתמו אחרי ה- מלחמה בין שתי הארצות, אף התחייבה אר- צות-הברית להשיב את אוקינאווה לניהולה המלא של יפאן.

אבל שום מועד מדויק לא נקבע.

ניכסון רומז. מה שמפריע ליסאנים, ב- סידור הזה, הוא שבניגוד להסכמים לגבי ה-

אוקינאווה 1945*
בסיס אידיאלי

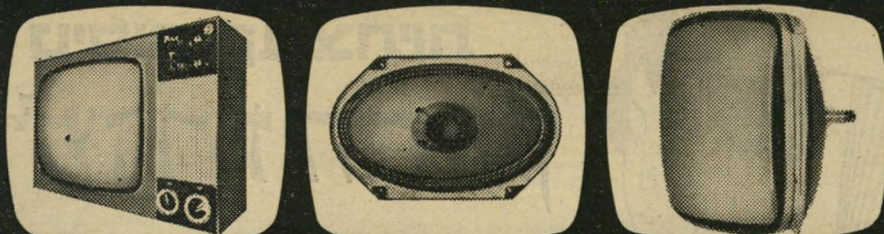
בסיסים האמריקאים ביפאן עצמה, אין כל הגבלה על השימוש בבסיסים באוקינאווה. האמריקאים יכולים להמריא משם לכל פער- לה מלחמתית הנראית להם, הם מחזיקים שם פצצות גרעיניות ללא אישור ממשלת יפאן.

יפאן, אשר חשה על בשרה את מוראות האטום, רגישה מאוד לנושא זה. על כך, פעם אחר פעם, ערכו רבבות מתושבי טוקיו הפגנות לביטול המעמד המיוחד שיש לאמרי- קאים באוקינאווה. עד כדי כך, שממשלתו השמרנית של איסאקו סאטו חוששת מפני תבוסה בבחירות המתקרבות, אם לא ימצא עד אז פיתרון לבעיית אוקינאווה.

השבוע הגיע לרשימתו שר החוץ של סאטו, קישי איצ'י, כדי להבהיר לנשיא רי- צ'ארד ניכסון את חומרת המצב. אם לא יתחייבו האמריקאים בקרוב למועד-פינוי מדויק, תעלה לשלטון ממשלה שמאלנית, העלולה לשים קץ ליחסי הידידות הקיימים בין שתי המדינות מאז תום המלחמה.

אחרי שיחה בת 40 דקות בבית הלבן, רמזו האמריקאים כי ניכסון עשוי להכריז על החזרת השלטון באי ליפאן, והוצאתה גשק הגרעיני ממנו, כנראה בשנת 1972. זה ירגיזו אמנם את הגנרלים, אבל מוטב לניכסון לשמור על האחזיה האמריקאית ביפאן כולה (המשך בעמוד 8)

• הנפת הדגל האמריקאי, אחרי הכיבוש. מימין: המפקדים היפאניים שנכנעו — מצ- דיעים.

עיצוב

צליל

קליטה

הקליטה בפילוט 3520

מצטיינת בתמונה חדה, יציבה ונקיה ולכן גם נעימה לעין הצופה. יתרון זה מושג הודות למעגלים אלקטרוניים חדישים הבלעדיים לטלוויזיה פילוט 3520. פילוט 3520 מצויד במסך פנורמי רחב של 110 מעלות.

הצליל בפילוט 3520

בעל איכות גבוהה ביותר העולה על המקובל במקלטי טלוויזיה רגילים — וזאת הודות לתכנון קפדני של מעגלי האודיו ולרמקול אובלי גדול בחזית המקלט.

עיצוב בפילוט 3520

הינו חדיש, מפליא בהידורו ויחד עם זאת שימושי ביותר. מאות מהנדסים במעבדות התכנון שבאנגליה תכננו ועיצבו את פילוט 3520 להנאתם של מליוני צופים ברחבי תבל.

נצל גם אתה את חידוש הטכניקה והמדע להנאתך! דרוש השוואה ותיווכח בעדיפות פילוט 3520!

פילוט עדיך - בשרות ובטיב

אל חיק הטבע - לפיקניק

מהו שיא הכיף בפיקניק? הכנת האוכל, כמובן! כאן הוא ה"אשף"... זהו תפקיד המושך כל גבר... העמיד לרשותו מכשירי "פזגז" הניידים ותתפעלי ממעדני המלכים שהוא מכין... בתיאבון! לרשותכם: כירת שדה... גריל שדה... מנורת שדה... דגמים שונים — כולם משוכללים... נוחים בשמוש וחשכוניים ביותר... שעות הפעלה מרובות...

על פזגז יכולים לסמוך!

בעזם

(המשך מעמוד 7)
מאשר להתעקש ולשמור על בסיס בודד
אחר — יהיה טוב ומשוכלל כאשר יהיה.

צרפת

פקידי שומה —

היזהרו!

הנושא החשוב ביותר בצרפת כיום הוא הסיכוי השני בבחירות לנשיאות. אבל צרפתים רבים אוישים לנושא החשוב. חלק מהם — שהצביעו למועמד הקומוניסטי בסיכוב הקודם — יימנעו לגמרי מהצבעה הפעם. אחרים יימנעו מפני שלא איכפת להם מי ייבחר. אחרים — מפני שמדאיגות אותם הבעיות הקטנות, שאיש אינו מאמין כי יפתרו עלידי תוצאות הבחירות.

אחת מבעיות אלה היא בעיית המיסים. בעיקר חשה את עצמה נפגעת שיכבת-הביניים של הבורגנות הזעירה.

כמה אורחים נרגנים בעיר ליאון החליטו לעשות משהו בנידון. בחשכת לילה התקרבו אל משרד מסי-הכנסה בעיר, חסמו את הכבישים סביב, משאית נעצרה מול הכניסה לבניין הממשלתי, ומחוכה נפרקו עשרות חבילות ארוזות בכדי. על הערימה הונחה מעטפה גדולה, וכל החבורה הסתלקה כלעזר מת שבעה.

היו אלה כל חלקיה המפורקים של מכורנית דה שבו, ובמכתב-הלוואי נאמר: "האירגון למלחמה במיסים מוגזמים וחמסניים רוצה עלידי מעשה סמלי זה להסב את תשומת ליבם של השלטונות, כי משלם המיסים הקטן לא ישתוק יותר. פקידי השומה — היזהרו! אנו מתכוונים לנקוט בצעדים חמורים יותר נגד אלה שמתעלמים מהזהרתנו!"

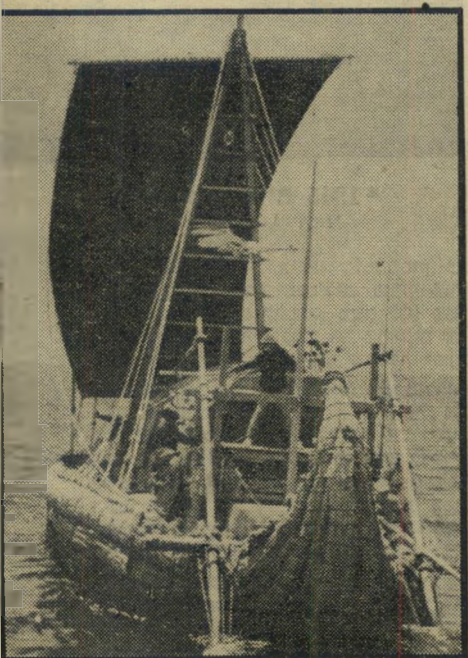
מה בעצם היתה האזהרה? המכונית המפורקת היתה שייכת לפקידת מסי-הכנסה בשם מדאם בוסו, שנבחרה במיוחד בגלל גישתה חסרת-ההגיון לאיש הקטן.

הרפתקות

בעיקבות

הפרעונים

ראע נולדה בצל הפיראמדות הגדולות, במידבר שבמבואות קאהיר. עשרות פועלים קלעו את קני הפאפירוס, עד שלא-לא-אס

"ראע" באוקיינוס
אלפי שנים לפני קולומבוס

נולדה הספינה המזוהה, בדמות כלי-שייט פרעוני מלפני אלפי שנים.

במשך כל אותו זמן הסתובב בין הפועלים השחומים גבר שגם הוא נראה כאילו יצא מתוך ציור עתיק — אבל מחלק אחר לגמרי של העולם. סור הידרתאל דמה לויקינג צפוני: גבוה, זהוב-שיער ותכול-עיניים. הוא היה אבי הרעיון של ראע, ו-הוא רצה להוכיח תיאוריה ימית הראויה ליצירה-הרפתקנית של הויקינגים.

טיסות קבוצתיות

למזרח הרחוק

תכנית הסיורים כוללת

יום בפרס

3 ימים בפיליפינים

11 ימים ביפן

4 ימים בהונג-קונג

2 ימים בקמבודיה

3 ימים בתאילנד

2 ימים בנפאל

3 ימים בהודו

תאריכי היציאה

20 ליולי 1969

28 לספט. 1969

המחיר החל מ-4,536 ל"י *
(כולל מס נסיעות ו-287.00 \$)

בדבר פרטים נוספים פנה אל
סוכן הנסיעות שלך, או

SAS

* לקבוצות של 12
נוסעים ומעלה

רח' בן-יהודה 32, טל. 52233 ת"א
רחוב יפו 25, טל. 23341, ירושלים

טלוויזיה

SCHAUB-LORENZ

כ"א זקוקה לפרסום!

מספיק לשאול רבבות קונים של טלוויזיות "שאוב-לורנץ"

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי
ומקנה לך הופעה הדורה ורעננה.
"אדיסון" הסכין המלטף את פניך
"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969
כסכין הגלוח המובחר.
"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

התיאוריה: ספינת פאפירוס עברה לפני אלפי שנים את האוקיינוס האטלנטי, מחוף אפריקה עד חוף אמריקה, ובכך הקדימה בן הרבה את קולומבוס. כדי להוכיח את התיאוריה, החליט טור לבנות בעצמו ספינה כזאת, ולהפליג בה מחופי מארוקו לדרום אמריקה.
מכיוון שהיידרנטל כבר הוכיח תיאוריה ימית קודמת, על סיפון הרפסודה קון טיקי על פני האוקיינוס השקט, התייחס עולם ה-

קאטרי הקדושה
מאות שנים אחרי יו

ימאות והספורט אל תוכניתו החדשה ברצינות גמורה.
ההודעות הראשונות שהגיעו ממנה היו מרגיעות: היא מתקדמת יפה. ואז נתקלה בסערה הראשונה של המסע. במשך שלושה ימים נאבקו היידרנטל וששת חבריו בגלים. כמה מן החבלים שקשרו את קני הפאפירוס — נקרעו. הם תיקנו את האונייה, בעזרת מלאי הקנים שנשא עימם. כתום הסערה, היתה רעע עדיין במצב טוב, וחר-סומה פנה עדיין מערבה.
מתי תגיע לחוף הרחוק? איש לא יכול היה לנחש מראש. אבל היידרנטל השאיר אחריו הבטחה: "אל תדאגו, אני אגיע."

איטליה

אדומת-העור

הקדושה

הכנסייה הקתולית עומדת להנהיג עוד חידוש: היא תעניק מעמד של קדושה לנערה אינדיאנית מצפון אמריקה. הנערה מתה לפני 279 שנים, וההמלצה להעניק לה את המעמד הקדוש הוגשה לוהיתקאן לפני 136 שנה — אבל כאשר מדובר בהכרעות כאלה, אוהבים האפיפיורים להיות זהירים.
עתה, סוף-סוף, נכנס הטיפול במיקרה של קאטרי טיקאקוויטה לשלבים מעשיים. ועדה של היסטוריונים של הכנסייה אישרה את אמיתות המעשים שבזכותם מגיע לה מעמד הרם.

היא נולדה לשבט המוהאוק הגדול, ואביה ציף קנהרונקוא היה ראש אחד משבטי המישנה באזור הגבול בין ארצות-הברית וקנדה. שמה פירושו "זאת העושה סדר", והיא היתה אדומת-העור הראשונה שהוטבלה כנוצריה על-ידי מisionרים צרפתיים.
כאשר נודע לבני השבט שרופא-אליל לבנים כישפו אותה, הטיל ראש-השבט על אחד הנכרים הצעירים לחטפה ולאנסה. קאטרי בת ה-18 הגנה על כבודה בטומאהוק, והלוחם מקושט-הנוצות לא הצליח במשימתו.

שתי אופרות. במצב זה לא נותר לה אלא לחפש מיקלט במינור קאתולי, ולהשבע לחיי-נצרות. היא הטבילה מאות ילדים אינדיאנים לנצרות, עבדה בפרך למרות היותה חולת-שחפת. הנס שעומד לעזות אותה ב"תואר", קאתרינה הקדושה" אירע זמן קצר לפני מותה, כאשר הצילה שלושה כמרים מטיביעה בנהר גועש.

קברה הפך מקום עלייה-לרגל לאינדיאנים של קנדה, ואילו באיטליה מחברים לכבודה שתי אופרות. האחת היא פרי עבודתה של וירגיניה גורדוני, בעצמה בת שבט מוהאוק הגדול, שבינתים עבר כולו לחיק הנצרות.

אין כאן-

יש לי

SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים
תערנות סטראו-פוניות

ה מ נ ו י

קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בחשדם.

הגנה

נגד

מתחשמים

D-I-C

תכשיר איכות של
"טבע"
למריחה על הגוף

טל

**SCHAUB
LORENZ**

מקלט
הטלוויזיה
הטוב
בעולם!

שר-הדתות הרעיש עולמות כשהירדנים הרסו מצבות בהר הזיתים - אבל הוא שותק ואחכה כשהיהודים עושים זאת

באוגוסט יזם בבית הקברות

הגרוע ביותר אשר רק הנאצים ושונאי ישראל העזו לעשות. שרידות, שהודעו כל-כך ממעשי הרס של הירדנים בבתי-הקברות, לא התרגש כל-כך הפעם. הוא ביכר שלא להגיב, מתאימה, וכשהם מועלים מעיני הציבור?

בועות מיספר אחרי מלחמת-ששת הימים, כאשר התבררו מעשי-ההרס שחוללו הירדנים בבתי-הקברות היהודיים על הר-הזיתים במלוא היקפם, פירסם משרד הדתות, "ספר לבן" על חילול בתי-העלמין בהר הזיתים ובחברון.

"הספר הלבן" הכיל את מימצאיה של ועדה מיוחדת, שמונתה לצורך זה על-ידי שר-הדתות, הרבנים הראשיים, שר-המשפטים ומנהל משרד-החוק. בסכמם את אשר ראו עיניהם בבתי-הקברות היהודיים שנמצאו בשטח ירדן, לא חסכו חברי הוועדה גינויים ומילים חריפות למה שעשו הירדנים בהר.

ואנדאליות שכל מטרותיו סיפוק הדחף להרוס, להשמיד ולאבד, "חילול מחסרי", פרק מועד בתוך ים מעשי הוועדה והתעללות בארבעינים, "חילול הקודש, פראות וזילזול מוחלט בצלם האדם באשר הוא אדם" כתבו חברי הוועדה ב"ספר הלבן" שלהם.

עברו כמה חודשים. הר-הזיתים נמצא בתחומה של ירושלים השלימה ותחת פיקוח משרד-הדתות, ומעשי ההרס התחדשו בו. שוב החלו להרוס מצבות בבתי-הקברות היהודיים על הר-הזיתים, בצורה ואנדאלית ובאבראית. שוב החלו לחלל קברים ולזלזל בצלם האדם.

והנה, ראו איזה פלא: משרד-הדתות, שר-העניינים עולמות על מעשי הוועדה הירדניים, סתם את פיו בשתיקה. כי ההאנדאלים ומחללי הקודש במיקרה זה לא היו ערבים בארבעינים, אלא יהודים תרבותיים. ולא היו אלה סתם יהודים, אלא אנשי חברא קדישא, הפועלת בפיקוחו של שר-הדתות ורח הפטיג.

הפקרות חסרת-תקדים

מיספר אברהם עותמי, מרחוב שב-14, בשכונת שעריים ברחובות: "אמי המונחה קבורה בהר-הזיתים בירושלים. אחרי המלחמה עליתי לירושלים כדי לראות מה עלה בגורל מצבת אמי ז"ל, וכמי שציפיתי הייתי גם אני שותף לגורלם של עוד הרבה אנשים. מצבת אמי נהרסה כליל על-ידי הערבים.

"התקשרתי עם קבלן מצבות, מן הידועים בירושלים, כדי להסיר את שיקום ושיפוץ המצבה. לתדהמתי הרבה נודע לי לאחר זמן, כי המצבה נהרסה וחוללה אחרי שנבנתה ע"י הקבלן, שלוש פעמים ברציפות. הוא היה בונה והם היו הורסים. עוד יותר נודעתי לשמוע כי ההרס והחילול בוצעו על-ידי החברא קדישא לעדת הספרדים שבראשה עומד מר דוד סיטון. באתי לירושלים כדי לברר את פשר המעשה הזה. לא האמנתי למשמע אוזני, כתבתי למר דוד סיטון וסיפורתי לו את סיפור המעשה וגם דרשתי תשובה על כל עניין ההרס והחילול. מר דוד סיטון טרם טרח לענות למכתבי. מצבת אמי טרם הוקמה וזאת על אף שכבר נהרסה על-ידי החברא קדישא שלוש פעמים!"

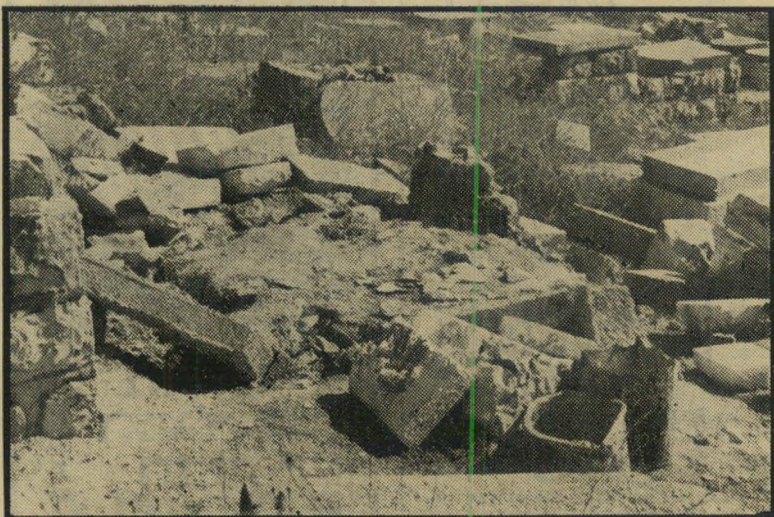
כתב אברהם עותמי לשר-הדתות: "זאת הפקרות חסרת תקדים במדינה הזאת, ואני דורש מכבוד השר את התערבותו המיידית ללא כל דיחוי, כדי שיושם קץ למעשים מופקרים כאלה, מעשי בריאות, מן הסוג

מצבה זו נהרסה בידי הירדנים

תמונה זו של מצבה יהודית שנהרסה וחוללה בבתי-הקברות על הר-הזיתים בידי הירדנים, פורסמה ב"ספר הלבן" של משרד הדתות, כדי להוקיע את יחס הירדנים למקומות הקדושים.

ומצבה זו נהרסה בידי יהודים

מצבה זו נבנתה בהר-הזיתים אחרי מלחמת-ששת-הימים, במקום מצבה שנהרסה בידי הירדנים. אנשי החברא קדישא של עדת הספרדים הרסוה בגלל סכסוך עם בונה-המצבות.

הבוס זהו דוד סיטון, המכהן זה 12 שנים כיושב-ראש הוועד הפועל של עדת הספרדים בירושלים. הוא מנהל גם את החברא קדישא של העדה.

כדי להשיב על כך יש להבין את רקע ההפקרות השוררת בשטח הקבורה בשר-הזיתים, הנמצא בפיקוחו הביצועי של משרד-הדתות. בישראל פועלות כיום ברשיון 326 חברות-קדישא, בנוסף לקיבוצים הרשמיים לקבור את מתיהם בעצמם. חברות-הקדישא חייבות לפעול לכאורה לפי ההגות חיות המיוחדות והתקנות של משרד-הדתות. לפי תקנות אלה חייבות חברות הקבורה לחתום על הסכם על המוסד לביטוח-לאור מ, המעניק להן סכום של 130 ל"י עבור קבורת כל נפטר. לחברה אסור לגבות כל

סכומים נוספים בקשר לקבורה. התקנות אינן אומרות שחברות-קדישא אינן רשאיות לגבות כספים בקשר להקמת מצבות. ואומנם, ברע שרוצה משהו ל-התעסק עם חברות-הקדישא בעניינים שאינם נוגעים לקבורה, הוא חשוף לסחטנות.

חברות הקדישא נוהגות לגבות כספים עבור מתן הרשיון להקמת מצבה על קבר. סכומים אלה אינם קבועים בשום תקנה ושום חוק, והחברא-קדישא יכולה לדרוש סכומים ככל העולה על דעתה.

למרות שבבתי-הקברות נמכרים לחברות-קדישא מקרקעות ממשלתיים ועירוניים תמורת סכומים נמוכים יחסית (בירושלים: 3000 ל"י הדונם), הם משמשים להם לעסקים מיסחריים טהורים. כל חברא-קדישא היא שלטון בלעדי בבית-הקברות שלה, היא גורמת כספים תמורת רשיונות כראות עיניה, ודורשת כספים נוספים, כקומיסיון, גם מבוני המצבות.

כמה עולה לקבור?

בירושלים שוררת הפקרות בתחום הקבורה יותר מאשר בכל מקום אחר בארץ. שם נועלות כתריסר חברות-קדישא שלכל אחת מהן בית-קברות משלה, מני גנון משלה, ומחירים משלה. הפיצול העדי-תי הנוצח בירושלים גם לאחר המזרחי. יוצאי עיראק קבורים בבתי-קברות פרטי שלהם, וכך גם שאר בני העדות כמו הפרסים, דוגמה לפעילותה של חברא-קדישא עדי-תית כזו, היא החברא קדישת לעדת הספרדים ובני עדות המזרח, זו שאנשיה הורסים מצבות בהר-הזיתים.

חברא-קדישא זו מאורגנת כאגודה עותמי-מנית - כלומר אגודה שמטרתה עשית צדקה ולא עשית רחמים. איש אינו יודע כיצד נבחרים מוסדות אגודה זו ומי מפקח עליהם. בדו"ח האחרון של מבקר-המדינה מצוין המבקר, כי שר-הדתות דרש מכל חבר-ההגוש דו"ח מאושר על-ידי רואה-חשבון.

ב-1968 קיבל משרד-הדתות דינים וחשבונות כספיים מ-47 חברות-קדישא בלבד, מהן 10 שלא מסרו בדו"חות שלהן כל נתונים סטטיסטיים. כלומר: למשרד-הדתות

תשלום לאנשי הטהרה, הובלת הנפטר ואח-זקת הסגל, אינן עולות על 50 ל"י לקבר. המאון הוא פשוט: החברא-קדישא מש-קיעה בכל קבר 200 ל"י לכל היותר, כש-הכנסתה הממוצעת היא 600 מקבר, כלומר: רוח נקי של 300%.

"זה לא נכון", אומר דוד סיטון, "כל קבר עולה לנו לפחות 500 ל"י. סלילת כבישים, החזקת פרסונל, שיפור בית-הקברות והח-זקתו — כל זה עולה כסף".

אולם די לגשת לבית-הקברות של עדת הספרדים בהר-המנוחות כדי לראות כמה עולה בית-הקברות לחברא-קדישא המחזיקה אותו. זהו מחזה מוזעזע. המתקרב להר-המנוחות מכיוון גבעת-שאול בירושלים יכול להבחין עוד מרחוק בהבדל הקיצוני בין בית-הקברות של ועד הקהילה (האש-כנז) לבין בית-הקברות הספרדי.

בית-הקברות האשכנזי, בצד הדרומי של הר-המנוחות מכוסה כולו בירק, מוסתר בצל עצים. בית-הקברות הספרדי חשוף כולו לשמש. אבל בהבדל התהומי ניתן להבחין רק כשמסיירים בשתי החלקות. בית-הקברות האשכנזי מטופח ומטופל. יש בו כבי-שים, ברזי מים, פרחים, בית-כנסת, מדש-אות וצל.

במרחק של מטרים ספורים בלבד, בצד הצפוני של הר-המנוחות, משהרע בית-הקברות הספרדי, שכולו עזובה והזנחה. אין בו טיפת צל ולא סימן לכביש. קוצים בגובה של מטר מכסים את המצבות וה-שבילים. המראה הוא ממש מחריד. הקבר-ים נבנו כאן בצפיפות, כדי לחסוך בשטח, כשמצבה נוגעת במצבה. השבילים צרים וחסומים, אין שילוט או סימון והשורות בלתי ישרות. נראה שאין מי שיטפל ויש-מור בבית-קברות זה, ואיש לא השקיע גרוש בטיפוחו ובשמירתו.

איורים ברצח

ואלימות

איורים ברצח, קיים כיום גם בבתי-הקברות ה-משופצים והולכים בהר-המנוחות בירושלים. בבתי-הקברות שם נמסרו לחברות-הקדישא

הורס הקברים

זהו חיים אצלן לוי, שומר בית-הקברות של הסדה הספרדית והורס את הקברים שסופצו אחרי המלחמה.

היתה למעשה בשנה האחרונה אפשרות לפ-קח על מאזניהם של כ-10% בלבד מחברות הקדישא הפועלות בישראל.

כמה עולה לקבור מת ולהקים לו מצבה אצל החברא-קדישא לעדת הספרדים? השיב דוד סיטון (60), יליד ירושלים, לשעבר עי-תונאי בעיתונות הרביוניסטית ומאז 1957 יו"ר ועד העדה הספרדית בירושלים: "אצ-לנו זה עולה 200 עד 300 לירות".

המצאות היא שונה במיקצת. החברא-קדישא של עדת הספרדים גובה תמורת רשיון להקים מצבה על קבר סכומים מ-500 ל"י עד 3000 ל"י, בתחום זה אין היא שונה משאר חברות-קדישא העצמאיות.

נוסף לזאת גובה החברא-קדישא מכל בונה מצבות 10% ממחיר המצבה. מאחר שהקמת מצבה ממוצעת עולה 500 ל"י, יש לה הכנסה ממוצעת של 50 ל"י נוספות מכל מצבה.

לפי הערכה מוסמכת יש לחברא-קדישא של עדת הספרדים הכנסה ממוצעת של כ-600 ל"י מכל קבר, יחד עם התשלום של 130 ל"י שהיא מקבלת עבור כל קבורה מהמוסד לביטוח-לאומי.

רווח

של 300%

החברא-קדישא של עדת הספרדים משלמת כיום 130 ל"י עבור כל קבר לקבלן המכשיר את הקרקע וחופר את הקב-רים. ההוצאות הנוספות של מחיר הקרקע,

קוצים במקום מצבות כך נראה בית-הקברות של עדת הספרדים בהר המנוחות בירושלים — קבר נוגע בקבר, ללא רחמים ביניהם, כשקוצים ודרדרים צומחים בין הקברים ומכסים אותם.

תמונה כללית של בית-הקברות החדש בהר המנוחות. ניתן להבחין בהבדל בין שתי החלקות, של האשכנזים משמאל, והספרדים, מימין.

אשכנזים בצל-ספרדים בשמש

זים בסענה שהקברים הם נחלתם של ה-קבורים בהם ומשפחותיהם ולא של החברא-קדישא.

בגלל סיכסוכים כספיים בין החברא-קדי-שא והקבלן, הנמצאים עתה בבוררות בפני חבר מועצת-עיריית-ירושלים, החליטה ה-חברא-קדישא לאסור על הקבלן להקים מצ-בות חדשות בהר-המנוחות. היא שכרה בר-יונים מיוחדים כשומרים, שכל תפקידם למ-נוע מהקבלן לשפץ מצבות בחלקה.

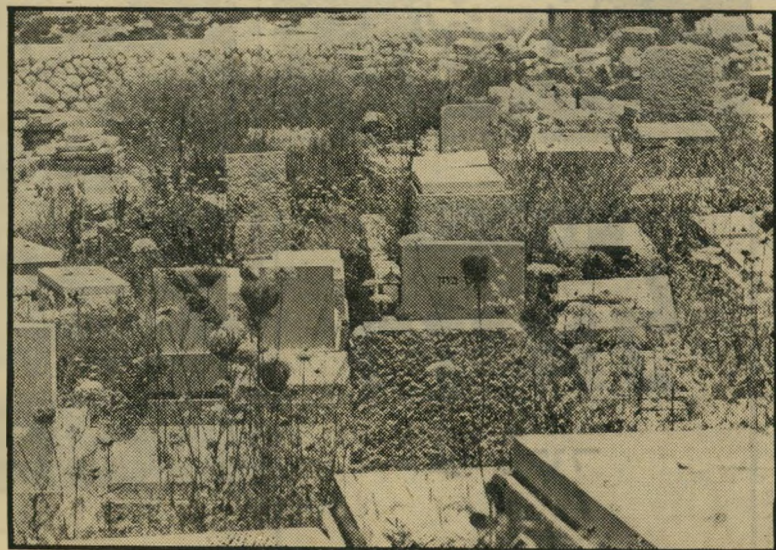
כשהקים הקבלן מצבות למרות האיסור של החברא-קדישא, איימו עליו השומרים ברצח ובאלימות. כשאלה לא עזרו הם באו והחריבו את המצבות שהקים.

הקיימות. ושוב, קיים הבדל עצום בין החל-קה של החברה האשכנזית לזו שנמסרה ל-עדת הספרדים.

וכאן מתחיל העניין שבגללו נחלצה ה-חברא-קדישא של עדת הספרדים להרוס מצבות משופצות. בבתי-הקברות שבהר-הנוי תים אינם רשומים על שמות החברות-קדי-שא. הם נרכשו לפני מאות שנים בידי אנ-שים פרטיים, עסקני העדות בדרך-כלל. כל מי שבנה שם קבר שילם בזמנו בעד הקר-קע. אחרים רכשו שם אחוזות-קבר בעודם בחיים.

בחלקה הספרדית שבהר-המנוחות היתה החזקה לבניית מצבות למשפחת פרנס מה-עיר העתיקה, שעיסוקה בכך מזה 300 שנים. בידי משפחה זו נמצאים גם כל הספרים ובהם רישום הקברים והמצבות. מאחר ש-אין כל מיפוי של החלקה, ניתן לאתר מקר-מם של קברים בבית-קברות זה רק בעזרת הספרים העתיקים.

אלה שרצו לשפץ את מצבות בני משפח-תם הקבורים בהר-המנוחות בחלקת הספר-דים, פנו אל יהודה פרנס, קבלן מצבות, ומסרו בידו את הקמת המצבות החדשות. באה החברא-קדישא של עדת הספרדים ודרשה מהקבלן תשלום אגרה בסך 25 ל"י תמורת רשיון לשפץ מצבה ועוד 10% מע-רך המצבה. הקבלן סירב לשלם את האחו-

מראה העזובה וההזנחה בבית-הקברות של עדת הספרדים בהר המנוחות בירושלים. איש אינו דואג לנקיון ולסדר, אין שום סימון של חלקות ובקושי ניתן לאתר קברים בים הקוצים.

מצבות על

קברי אחרים

תו"ן תקופה קצרה הרס השומר, חיים אצלן לוי, 11 מצבות. כמה מ-מעשי ההרס נעשו בנוכחותם של חברי הנהלת החברא-קדישא לעדת הספרדים, של-מה גילה וסימן-טוב ששון.

כשפנו להתלונן למשטרה היא גבתה תחילה עדויות, אך כשנשנו המעשים וחזרו (המשך בעמוד 34)

תמרורים

ראשי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה.
נפטרים • בגיל 62, ד"ר מקס לוי, רופא מומחה למחלות פנימיות בירושלים. הוא עלה לפני 36 שנה מגרמניה, עבד שנים רבות בים המלח. עם קום המדינה עבד כרופא נודד מטעם קופת-חולים ביישובי העולים של פרודור ירושלים.

נפטרים • בגיל 77, סטפאן דובצ'ק, אביו של מזכיר המודח של המפלגה ה' קומוניסטית בצ'כיה, אלכסנדר דובצ'ק. דובצ'ק האב היה אחד ממייסדי המפלגה הקומוניסטית בצ'כוסלובקיה, היגר לארצות-הברית ב-1911, ניסה לברוח למכסיקו כאשר נקרא להתגייס לצבא האמריקאי, נכלא ב' של כך 18 חודשים. אחרי מלחמת העולם הראשונה חזר, יחד עם אשתו האמריקאית, למולדתו, ושם נולד בנו הבכור אלכסנדר. משפחת דובצ'ק עברה לברית-המועצות, שם חיתה עד 1938. במלחמת העולם השנייה יצאו דובצ'ק האב ובנו להריס, ללחום עם הפרטיזנים. בן שני נהרג במלחמה.

מוצלח ביותר, וסיבת הפירוד נשמרת בסוד.
פרש • מעולם הבידור, שחקן הקולנוע האנגלי **טרנס סטאמפ**, שבסרטו האחרון 'סאורמה גילם עובד-אורח המגיע לבית איטלקי ומקיים יחסים עם כל המשפחה: האם, האב, הבן, הבת והמשרתת. הוא הוציא את מקלט הטלחיונה מביתו, הודיע שהוא מתכוון לצאת לנדודים ממושכים ב' הודו, כדי לחפש שם "שלוה רוחנית", כשכל רכושו יהיה נתון בתרמיל גב.

נפטרים • בגיל 58, משפיע-דם במוח, פרופ' למתימטיקה בטכניון **ערי ז'בוטינסקי**, מיידי לאחר חזרו מביקור אצל חיילי צה"ל בסיני. בנו של מייסד הצה"ר (הסתדרות ציונית רביזיוניסטית) — לאחר מכן (חרות) זאב ז'בוטינסקי, סיים את לימודיו בפאריז, היה פעיל בתנועת הנוער בית"ר ובתור שכזה נעצר פעמים רבות על-ידי הבריטים. במלחמת השחרור היה טוראי בצה"ל. לאחר מלחמת-ששת-הימים היה מ'

אלבאנו ורומינה

ששניהם השתתפו בהסרטה בלונדון, נישאו אחרי שרחל התגרשה מבעלה הקודם. למרות הפרשה-הגילים ביניהם נחשבו לזוג

נישאה • מרגלית כהן-צידון, בתו בת ה-24 של חיכ שלמה כהן-צידון, ואיתמר קלמניק, מהנדס טקסטיל תל-אביב בן 33. מרגלית, ההולכת בדרכי אביה ועומדת לקבל הסמכתה כעורכת-דין.
נישאו • תחת חוסה שהוקמה בבית הכנסת העתיק, על פיסגת הר מצדה, **ניצח שביט וחיים סיבוני**, שניהם עובדי האכסניה שלרגלי המצדה.

נישאה • **רומינה פאואר**, בתו בת ה-17 של אליל-הקולנוע המנוח טירון פאואר, לזמר הירוע **אלבאנו קאריס**, 25, בטכס צנוע באיטליה.

התארסו • המנצח יליד-הודו ומנהל האמנותי של התיזמורת הפילהרמונית הישראלית, **זובין מהטה**, ושחקנית ה' קולנוע **נאנסי קובאקס**. השניים מתכננים להתחתן בחודש הבא.

נפרדו • **רקס האריסון** ואשתו **רחל רוברטס**, למרות שלא החליטו עדיין להתגרש. רקס פגש את רחל בעת

בעולם מודרני

לחקת קצב מודרנית — כוכבי הדור הצעיר

סיגוריה מודרנית

מיוזיקה מודרנית • הופעה מודרנית • פילמר מודרני

דובק

דובק

פילטר

במדינה

העם

מחוז

לחוק?

דעותיה של רק"ח אינן סימפטיות במיוחד, והן בוודאי אינן פופולאריות ביש"ר. וזהו מפלגה הקובעת את עמדותיה המדיניות על פי הקו האדום של מוסקבה, ומעולם לא היה הדבר בולט יותר מאשר בשנתיים שחלפו מאז מלחמת-ששת-הימים. השבוע הגיעו נציגיה למוסקבה, לוועידת המפלגות הקומוניסטיות. בוועידה זו נטוש ויכוח חריף, סביב השאלה אם לגנות רש"מית את סין — או לאו. הקרמלין גייס את כל נאמניו כדי לשפוך חרפות וגידופים על פקין. אפילו מנהיג המפלגה הקומוניסטית הישראלית (הבלתי חוקית) סואר נצאר, כתב באמרו נגד סין בפראגודה. אולם קולה של רק"ח לא בלט בויכוח הגדול הזה. היא זכתה לכותרות ב"ש"ר בשל חלקה בנושא אחר לגמרי. אל משתתפי הוועידה הוגשה הצעת-החלטה, המגנה את הכיבוש הישראלי ווקראת לפינוי כל השטחים ולמתן סיוע לעמי ערב במאבקם. ההצעה הוגשה על-ידי כל המשלחות הערביות ורק"ח.

הצעת לין. לא היה בכך שום חידוש, שכן זוהי העמדה הקומוניסטית הרשמית מזה שנתיים — ורק"ח אימצה עמדה זו בדביקות מכסימלית. אפשר היה לצפות כי בישראל יעברו עליה לסדר-היום, כפי שעברו עד כה על יתר עמדותיה של רק"ח בינודון.

אך לפתע צץ חידוש: ח"כ אמנון לין, עסקן מן השורה השנייה של מע"י, ומנהל המחלקה הערבית של מפלגה זו, הריץ הצעה בהולה אל יו"ר הכנסת — להוציא את רק"ח אל מחוץ לחוק.

יש להניח, שההצעה תיפול. אולם עצם העלאתה היה בו כדי ללמד על הלכירות המנשבים בישראל. כי יהיו דעותיה של רק"ח כאשר יהיו, חייב מי שטר דמוקראטי לסבול אותן, ולאפשר למחזיקים בהן להביע אותן בפורום הפרלמנטארי.

הוצאתה של רק"ח אל מחוץ לחוק, ופירורה כמפלגה חוקית, לא יפגעו כל-כך ב"רק"ח עצמה — כפי שיפגעו בדמוקראטיה הישראלית.

השוליים. זאת, דווקא בשבוע בו הכי ריזו רשמית החוגים הלאומיים של ישראל אלדד, בעלי האידיאולוגיה הפאשיסטית ה"מובהקת, כי הם יגישו רשימה לכנסת ה"באה".

אפשר לגנות את תורת העליזות הגיונית של החוגים הפאשיסטיים. אפשר לל-עוג לשאיפות ההתפשטות שלהם, כפי ש-שה חיים חסר ("אחריו אלדד / חורנו אליו שנית — בגדד! בגדד!) או לקרוא להם תגר כפי שעשתה זיוה יריב ("למה לא? שיצאו לבחירות! שיראו לנו סעם מי הם כל גחני הקשת הפוליטיים שמאחורינו. נראה פעם אחת ולתמיד כמה הם בסך הכל בעצם! זה בריא לדמוקראטיה הישרא-לית! הרבה יותר מאשר יורקו פצצות!"). וכשם שזה נכון לגבי השוליים הפאשיסטיים, זה נכון גם לגבי השוליים הקומוניסטיים.

יחסים מרחביים

הנץ

מקאהיר

"לא נוכל לשאת עוד יום-שנה כזה!" כתב השבוע חסניין הייכל, עורך "אל-אחרם" לרגל ה-5 ביוני, והוא הוסיף, בנימה הנ"בואית הרגילה שלו: לא יהיה מנוס ממל-חמה חדשה — והיא תבוא בחורף. באיזו מידה ביטא את דעתו של עבד-אלי-נאצר?

היה זמן, שמאמרו השבועי של הייכל נחשב לתמצית מחשבותיו ותוכניתיו של נשיא מצרים. אולם מאז מלחמת-ששת-הימים, חל שינוי עמוק. משקפים המת-מצאים בענייניה הפנימיים של מצרים יוד-עים, כי הייכל ירד במידה רבה מגדולתו. בינו לבין עבד-אלי-נאצר נוצר סער מדיני-המרחב בהתמדה. כי בעוד שנשיא מצרים אימץ לעצמו את קו הפיתרון המדיני, הצ-טרף עורר "אל-אחרם" בגלוי למחנה הניצים של מצרים.

העיתונאי, שבימי מלחמת תש"ח שירת ככתב צבאי בחזית הישראלית, נחשב עתה (המשך בעמוד 15)

ספסרי הדת רותחים: רב העז להתערב בפוליטיקה — למוכת אחרים

יוסף משאש (77) נתכנסו מספר עסקנים של מע"י. היו אלה, ברובם, עסקני עדות המזרח, ועימם גם ערבים. הרב בעל הדרת-הפ"גים התנ"כית, אשר זקנו הלכך גולש על חוזה ולחיו ורודות וגוצות, גילה להם סוד. הוא סיפר, כי לפני מותו אמר לו ראש עיריית חיפה, אבא חושי, שהוא יראה במזכ"ר העיר משה רופא את "תקלתו הגדולה". לכן הציע הרב להתלכד ולדרוש מהנהגת מע"י, כי תובטח לרופא סגנות ראשות ה-

רב המעדיף עסקנות פוליטית על הרמת קרן התורה בעירו, מוטב לו לבחור בין רב נות לבין פעילות ציבורית. אי-אפשר לצרפן יחד ולהשתמש בגלמיה דרבנן להישגים פו-ליטיים. רב הוא מורה הוראה ומרביץ תורה, אין הוא מרביץ תעמולה למען מפלגה מסו-ימת. רב הוא עיני העדה בדעת תורה ובי-חינוך ליהדות. אין הוא עיני מפלגה מסוימת כדי לזכותה בתוספת קולות. הרבנות הרא-שית מתבקשת לומר דעתה בפרשה זאת.

המכד"ל עולה

על

עיר בבחירות הבאות. ועוד חבצ: יש לפעול למען ייצוג מוגבר של יוצאי צפון-אפריקה במישור המוניציפלי והפרלמנטרי.

הדבר נודע לעסקני המכד"ל בעיר. תחילה גיסו לשכנע את משאש שיחדל מפעילותו למען מע"י. כאשר לא הצליח הדבר, הם הב-הילו את ראשי מפלגתם בתל-אביב, כי "קם

הרב יוסף משאש

הרב הספרדי מחיפה

יום מופיעים באסיפות מפלגתיות, ויותר משהם מטפלים בתפקידיהם הרבניים הרש-מיים, מקדישים הם את זמנם ואת מרצם למען המפלגה. הנה חמישה לדוגמא, מתוך שמונה חברי המועצה:

● הרב כהניאל טכורש, ראש מחלקת הכשרות של הרבנות בתל-אביב, וחבר מוע-צת הרבנות הראשית בישראל, עומד גם ב-ראש מוסד הנקרא חבר הרבנים של המפ-ד"ל. הוא מנחה את הטיפול בשטח הכשרות בתל-אביב וסומך על חבר העוורים, כדי ש-יוכל לבלות שעות רבות במשדד הבישוני שלו, בניין הקסטל של המכד"ל. שם הוא מושך בחוטים המפלגתיים. הוא מופיע כי

טולידאנו חדש", שיפגע קשות בזיכיון ה-מכד"ל על קולות הדתיים. מה עוד, שהמפ-ד"ל יונקת כ-50% מקולותיה דווקא מעדות המזרח — ומשאש עלול להסיט חלק מן ה-זרם הזה למע"י.

כאשר סירב משאש להיכנע, יצאה המפ-ד"ל להתקפה חזיתית. טען הצופה: "פעלו בתחום הרבני בלתי-רדוד לנו". לפתע שכח הצופה, כי היה זה דווקא הרב יוסף משאש, הלמדן המקל בדיני ההלכה, שבשנים האחרונות תילץ את המכד"ל מעש-רות תסבוכות הילכתיות. הוא איפשר ל-מכד"ל להישאר בקואליציה הממשלתית, ול-חטל משברים שפרצו על רקע הכפייה ה-

א יזה פרשה? מי הלוחם האמין למען הפרדת הדת מן המפלגות? מי בתריע נגד ספסרות מפלגתיות בדת? מי רוצה למנוע פעילותם של רבנים בבחירות?

זהו בחדאי אדם המעוניין לפגוע באחת מ-זרועות-הפעולה החשובות ביותר של המפ-ד"ל גה הדתית-לאומית, אשר עשרות רבנים וכלי-קודש אחרים — המקבלים את משכורתם מן המועצות הדתיות וממשרד הדתות — מהתים את חיל-המחץ שלה בכל מערכת-בחירות, ו-מגיסיים קולות למענה.

מי זה העו לעורר סוף-סוף את הרבנות הראשית לפעול? מי מעוניין שהרבנים לא

לאלה מותר, הם של המכד"ל

אברהם חצירה

ישראלי

אונטרמן

הלוי

טכורש

נואם באסיפות בחירות, והוא אחד הפולי-טרוקים הפעילים ביותר של המפלגה. הרב יצחק אברהם חצירה, הרב הראשי לרמלה ולוד, חבר מועצת הרבנות הראשית, אך עיקר פעילותו הציבורית היא כשטח ה-מפלגתי. הוא נודד במשך ימות השבוע בי-ריכוזים של יוצאי צפון-אפריקה, מנהל תע-מולה למען המכד"ל. הוא חבר רשמי בי-מוסדות המפלגה, פעיל בסיבותיה, חשב לאחד ממגיסיי הקולות הראשיים של ה-מכד"ל.

● הרב שאול ישראלי, חבר מועצת ה-רבנות הראשית וחבר בית-הדין הגבוה של הרבנות הראשית, הוא מראשי הפעילים של חבר הרבנים של המכד"ל. איש מפלגה פעיל.

● הרב חיים דויד הלוי, הרב הראשי ה-ספרדי של ראשון-לציון וחבר מועצת הרב-נות הראשית, הינו חבר מוסדות המכד"ל.

● הרב הראשי איסר יהודה אונטרמן הוא חבר פעיל במכד"ל, משתתף קבוצי בי-אסיפות של המפלגה ונואם בשמה, מתערב

דחית. בכל פעם שבכנסת ובציבור צפה בעייה על רקע הכפייה הדתית, ואיימה בהת-פוצצות מרחיקת לכת, הועבר העניין לטיפול-לו של משאש. אז, בניגוד לכל חבריו ה-רבנים, מצא הרב החיפאי אסמכתא הילכתית להתיר את הסכך ולהציל את המכד"ל. כך היה כאשר מצא פתרון לבעיית נשואים של קראים עם יהודים רבניים. הוא גם אשר פתר את בעיית גיורה של נכדתו של דויד ב"גוריון.

אך ברגע שהוברר כי האיש אינו צועד בי-חלם המנגנון המפלגתי, דווקא בשנת בחי-רות, נשכחו כל זכויותיו בשטח פירוק ה-מוקשים, והקצף יצא עליו.

כולם

כמהו

א"י להניח שהרבנות הראשית אמנם תטפל בדרישות של הצופה. מכל מקום, למשאש אין חשש. כי במועצת הרבנות ה-ראשית עצמה נושבים רבנים שיש להם

ויכולו לקחת חלק פעיל במערכת-בחירות הקרובה? לא ייאמן — אבל האיש שכתב מילים אלה הוא איש צמרת המכד"ל. הוא כתב אותן — ועוד רבות כמותן — דווקא בהצופה, וימון המכד"ל בכבודה ובעצמה. והוא עשה זאת דווקא על דעת מטה הבחירות של המפלגה הדתית-הלאומית.

אבל הוא לא התכוון לפגוע במכד"ל, חלי-לה, ובוודאי לא בחיל-הרבנים הרתום ככה עתה למערכת-הבחירות של המפלגה הדתית. קיצצו של עורך הצופה יצא על רב שפעל למען מפלגה אחרת — והרי הוכיחו על פעילות רבנים למען מפלגה נתון בידי ה-מכד"ל לבדה. עורך הצופה לא חשב, כעת שהתמלא תימת-קודש, שהוא מטיל בומרנג — שיפגע בו עצמו, ובמפלגתו.

מסק

המוקשים

ה פרשה החלה לפני שבועיים, כאשר בירתו של רב-העיר הספרדי של חיפה

יועצו של ניכסון

מגיע לביקור

יועצו האישי של נשיא ארצות-הברית לעניינייהודים, מקס פישר, עומד להגיע

מאשר בעיצומה של מערכת-הבחירות, כשכל מועמד מתחרה על כתר הקיצוניות.

עיסקת חבילה

גם במע"י

על אף החיכוחים הפומביים בין הצמרת החתיקה של מע"י לבין ראשי רפ"י לשעבר — מתנהלים בש"בועיים האחרונים דיונים סודיים ביותר בין כמה אישים משני הצדדים, כדי למצוא הסדר. הגדולים בעבודה הולכים בעיקבות המעצמות הגדולות ועושים מאמץ להגיע, בשיחות הפנימיות, ל"עיסקת חבילה".

בין ההצעות העומדות לסיכום:

● רפ"י לשעבר תקבל בממשלה הכאה ייצוג של שני שרי פ — דיין ופרס. ראשי ה"עבודה יסכימו שפרס יהיה השר השני. יוסף אלמוגי יהיה שר — אם לא יוצע לו, מתוך חישובים פנימיים אחרים, תפקיד מזכיר ההסתדרות — מחוץ לכל חשבון סיעתי. אלמוגי עצמו הודיע לא מומן, שלא יסכים להיות בשום מוסד ממוסדות המפלגה נציג של חטיבה זו או אחרת.

להביא להפסקתם, או לפחות לשיבושם, אך האישיות המפ"מית לא נענתה להצעה ה"מרומזת".

תשובת איש מפ"מ: "אנחנו רק במערך. איננו יכולים להתערב בעניינים הפנימיים של מפלגתכם".

אינפלציה

של סגני-שרים

בממשלה הכאה יהיה מיספר גדול יותר של סגני-שרים. בין המועמדים מזכירים את שמר תיהם של רביאלוף (מיל), צבי צור, אהוד אבריאלי, ד"ר צבי דינשטיין, אריה אליאב, מיכאל צור (יו"ר מועצת המנהלים של צ"מ), כיום ראש החברה הגדולה להש"קעות החברה לישראל), יעקב ניצן (נציב שירות המדינה), ואברהם עופר (מנכ"ל שיכון עובדים וסגן ראש עיריית תל-אביב).

מועמדים אלה מתחלקים בין מקורבי גולדה מאיר, משה דיין ופינחס ספיר. אהוד אבריאלי וצבי צור הם אנשי דיין, בעוד שדינשטיין, ומיכאל צור הם אנשי ספיר. יעקב ניצן הוא איש גולדה. עופר ואליאב נימנו בעבר עם צעירי מפא"י, אך בשנים האחרונות הלכו עם הצמרת החתיקה.

מפעל נוסף

לייצור מלט

נדונה אפשרות הקמתו של מפעל מלט נוסף ב"ש-ראל, נוכח המחסור התמור המשבש את הבנייה. שני המפעלים הקיימים בחיפה ורמלה אינם מסוגלים להבטיח את התצרוכת. הפעלתו מחדש של בית-החרור שת המשותק שחשון בבית-שמש איננה באה בחשבון, כי ציודו מיושן והייצור בו לא כדאי.

במידה ויוקם המפעל, ייעשה הדבר בי אחת מעיריות-הפיתוח בדרום. יוזמי הרע"י יון הם בעלי מפעל ידוע לכסון מוכן, ש"נכנסו למטרה זו לשותפות עם חברת השי"קעה של אחד הבנקים הגדולים.

בינתיים, נתקלים יבואני מלט בסחבת משרדית, למ"רות שיש ליברליזציה ביבוא זה. מייחסים סחבת זו להשפעת יצרני המלט המקומיים.

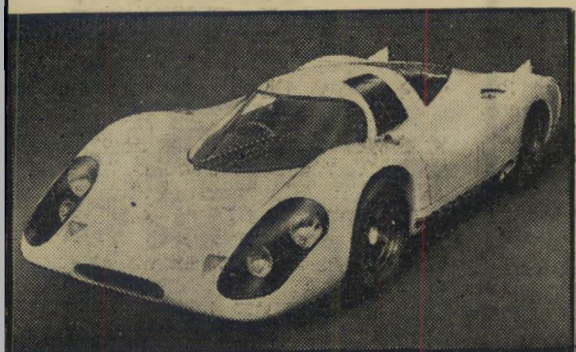
טיסת אייבי לקהיר

טכסים בחירות

טיסתו של אייבי נתן לקהיר בשבוע שעבר נועדה לשמש לו כטכסים, בעזרתו ינסה להיבחר לכנסת הש"ביעית.

אייבי, שגדור תלוי ועומד מאסר על תנאי בגלל טיסור-תיו הקנדמות למצרים, ידע מראש שיצטרך לרצות אוטומטית את עונש המאסר אם יחזור לישראל. הוא מתכוון לשוב לארץ בעוד מיספר חודשים, להציג את מועמדו לכנסת, וכ"תוקף זה ליהנות מחסינות. בכוונתו לפנות אז אל הבוחרים בנימוק שרק אם יבחרו בו, ייחלץ ממאסר.

המכונית היקרה ביותר

המכונית היקרה ביותר בעולם הוצאה לאחרונה למ"כירה בגרמניה. זו היא מכונית מדגם פורש 917, המסר-גלת לפתח 520 כוחות סוס ומהירות של 320 קילי-מטר לשעה, בעזרת 12 צלינדרים.

אורכה של המכונית הוא 4.3 מטר וגובהה 92 ס"מ מחירה בגרמניה — 120 אלף ל"י. בארץ, אחרי תשלום המכס ומסי-הקנייה, יגיע מחירה לכ-200 אלף ל"י.

„עיטקות חבילה“

● מועמד של רפ"י ייכנס למעגל המוע"מדים לתפקיד יו"ר הכנסת במקום קדיש לוז. המועמד: יצחק רבין.

שיחות סודיות

בצמרת

אם יגיעו ל"עיסקת החבילה" יצאו ראשי רפ"י לשעבר בגלוי נגד הופעת דויד כ"גוריון ברשימה עצמאית.

השיחות הסודיות על כך מתנהלות עלידי גולדה מאיר ופינחס ספיר מצד אחד — שמעון פרס ואהוד אבריאלי מצד שני. משה דיין נתן הסכמתו לניהול השר חות בסגישת אישית שקיים בזמן האחרון עם ראש הממשלה גולדה מאיר. בעיקבות אותה פגישת נתקיימו כמה שיחות אישיות בין שליחו של דיין — אהוד אב"ריאל — עם גולדה מאיר.

אחרים ממנהיגי אחדות-העבודה לשעבר, שנודע להם על השיחות הסודיות, מלאי תרעומת וחששות מפני ההתפתחות הציפויה. הם ניסו לעורר אישיות חשובה במפ"מ למעילה נגד המגעים הסודיים כדי

בימים הקרובים לישראל, לפגישות עם ראשי השילטון בישראל.

לכאורה יבוא פישר לישראל לצורכי כנס המיליונרים של החברה לישראל, שהוא נמנה בשעתו עם מיס"דיה. אולם הוא יקדים את ביקור המיליונרים ויעזוב את הארץ לפני שיתחיל הכנס.

לא מן הנמנע שפישר, אחד היהודים המ"קורבים ביותר לנשיא ניכסון, ייעץ לראש הממשלה גולדה מאיר לרכך את התקפ"תיה על דיוני המזרח-התיכון של שגרירי ארבע המעצמות.

יחכו עד

אחרי הבחירות?

יתרבו הניחושים, בדבר נכונותם של ה"אמריקאים לדחות את לחצם על ישראל, עד אחרי הבחירות לכנסת השישית.

ההסבר: קל יותר להשיג ויתורים אחרי הבחירות,

במדינה

(המשך מעמוד 13)

לדמות מרכזית בחוגי הקצינים הוועמים. בגלל השפעתו בחוגים אלה, אין עבר-אל נאצר פוגע בו; אולם היחסים האינטימיים, שנוצרו בין השניים בימים בהם תיכנן עבר-אל נאצר את הפיכתו הצבאית, התקררו עד מאוד.

"פראבר" מצדיק. בישראל, אין לי דברים אלה חשיבות. לגבי מעצבי דעת הקהל, ממשיך חסנין הייכל להיות דובר העליון והבילעדי של קאהיר. שני הצהרונים מורחים את תוכן מאמרו השבועי בראש ידיעותיהם מדי יום שישי, מבלי לרמוז שאלה, בעצם, ידיעותיו של המחנה הקיצוני המצרי.

להיפך: מבליטים אותו — כדי להוכיח שמצרים הרשמית מנופפת בחרבות, ואינה לוקחת בחשבון אפשרות של הסדר בשלום.

היתה זו דחקה מוסקבה שנטלה על עצמה לצלוף בהיכל ובידידיו. במאמר ארוך ב"פראבר", שהוקדש ליום השנה השני של מלחמת-ששת-הימים, תקף ביטאון המפלגה הקומוניסטית הסובייטית את, ההתעמולה הלאומנית הערבית הקוראת לניצחון מוחלט על ישראל. תעמולה זו, קבע "פראבר", רק עוזרת לישראל, למנוע פיתרון מדיני.

הביטאון הסובייטי הרחיקלכת עוד יותר, מתח ביקורת על "עיתונאי מצרי מפורסם הכותב באל-אחראס", קבע שאם יתקבל הקו הקיצוני של עיתונאי זה ושל חבריו הקיצוניים, יקשה על עבר-אל נאצר, המתח "קדם" לחלץ את ארצו ממבזה הקשה.

מיעוטים

ההצעה:

לעזוב את הארץ

ברו"ח שמסר, זמן קצר אחרי מלחמת-ששת-הימים, על הצפוי בקרב ערביי-ישראל, הביע יועץ ראש-הממשלה שמואל טר-לידאנו את דעתו, כי ייתכן שמיספר כל-

עציר בראנסי

חיסול המנהיגות הלאומית?

שאו של ערביים ישראלים יצטרף אל איר-גוני הטרור הפלסטיניים. במשך השנתיים שחלפו מאז, נתגלו אומ' גם מיקרים כאלה. אך מיספרם היה כימי עט אפסי, ולא עלה על מיספר הצעירים שהיו עוזבים את הארץ ועוברים בחשאי אל אחת המדינות השכנות.

לעומת זאת חל שינוי חמור במעמד של מאות צעירים משכילים, שהיו ידועים בעבר כמתנגדי הממשל הצבאי ומא"י. הוצ' או נגדם צהיריתוק בסיסונות, האוסרים עליהם לצאת ממקום מגוריהם, ומחייבים אותם להימצא בבתיהם מרדת החמה עד עלות השחר. במיקרים רבים, עליהם גם להתייצב בשעות קבועות במשטרה.

כל זה, על סמך צו אדמיניסטרטיבי, חתום בידי אלוף הפיקוד.

כדי גידול המעצר. בפני אלה שלא יכלו לעמוד בהגבלות החמורות, נפתח אש' נב מפתח: לעזוב את הארץ. מעטים בלבד התפתו, כי פירוש הדבר היה — ייתור על זכותם לשוב.

המיקרה המפורסם ביותר נגע למשורר חביב אל-קאהגי ולאשתו. שניהם נעצרו באשמת ביצוע פעולות ריגול נפרדות, לא

חיכמת אל-מצרי, אחד מנכבדי שכ"ר בית-הנבחרים הירדני לשעבר, חזר לאחרונה מביקור בקאהיר, שם נפגש עם נשיא מצרים. בעיני הישראלי הממוי צע, שכ"ר הינה מעוז הלאומנות הערבית כגדה, העיר שתושביה מצטיינים בגילויי מרי אזרחי, הפגנות ושכיתות. אולם בשכ"ר מצויים גם כוחות רביר מישקל המאמינים עדיין בהסדר בדרכי-שלום. כולות אלו מגובשים ברובם בשתי קבוצות עיקריות: בראש האחת עומד ד"ר מוסלם, רופא מקומי, הידוע בדרכי קותו ברעיון המדינה הפלסטינית. החוג שלו כולל כמה עשרות אינטלקטואלים, רבים מהם מורים. חלק ניכר מביניהם לומד עברית ועובד במשרדי הממשלה.

בראש הקבוצה השנייה עומד חיכמת אל-מצרי. קבוצה זו כוללת כל השרים וחברי הפרלמנט הירדני לשעבר, וכן מאות סוחרים ונכבדים משכ"ר והסביבה.

כל אלה, מסתבר, לא נואשו עדיין ממצאות פיתרון מדיני לסיכסוך הישראלי-ערבי. שנתיים ימים לאחר מלחמת ששת-הימים, ועם שובו מפגישה עם גמאל עבר-אל-נאצר, פעו אל-מצרי, בשיחה עם נעים גלעדי, נציגו של "העולם הזה":

עדיין לא מאוחר מדי

מאת חיכמת אל-מצרי

יושבראש הפרלמנט הירדני לשעבר

אני יודע שגם בעיית הפליטים תמצא את פיתרונה. לפני ימים מספר שמענו כבר ש"ברית-המועצות מוכנה לתת יד לפיתרון ה" בעייה עליידי ישוב חלקם הגדול בחלק ה" ערבי של פלסטין. או למה אתם מחכים?

החלטת ממשלת-ישראל שלא להחליט דבר, מוטעה ביסודה. היא רק גורמת בארצות-ערב לייאוש מהסדר-מדיני. כתוצאה מכך, עולה כוחם של כל היסודות הקיצוניים ביותר. תהי' לך זה עלול להסתים בהפלתם של המנהיגים המהגונים כמו עבר-אל-נאצר והמלך חו"ר סיי. אז, לא תצליח יותר ישראל לכרות שלום, כי לא יהיה לה עם מי.

במקום זאת, היא תיאלץ לקבל את החל' סות ארבעת-הגדולים. אני אישית בטוח ש" עם ישראל רוצה בשלום. אינני חושב שבנה של אם ישראלית יקר פחות מבנה של אם ערבית. האם לא חבל, איפוא, על הדם ה' נשפך לחינם, משני הצדדים, יומיום ושעה שעה — עד שארבעת הגדולים יכופו את רצונם עלינו?

תנו אומץ
לנאצר!

יומי ארצות-ערב מכונים לתצור' כת פנימית. כלפי חוץ, הם חסרי-משמ' עות. גם מבחינה מעשית הם חסרי-משמעות:

אני מאמין שהשלום יתכן. אולם הוא אינו יכול ליפול מן השמיים. הוא לא יבוא מעצמו — יש להביא אותו. ולדעת, צריכה כרגע היוזמה לבוא מצד ישראלי.

כצעד ראשון, חייבות להצטמצם הכרזות הסיפוח הרמות הבוקעות מישראל. העובדה שאינן רשמיות, אינה מבטלת את הנזק ש" הן גורמות.

צעד זה ייצור מיד אחירה שונה במרחב. ואז על ישראל להכריז הכרזה אחת ויחידה: שהיא נכונה לקבל על עצמה את החלטות מועצת הביטחון מן ה-22 בנובמבר 1967. הכרזה זו תספיק: עבר-אל-נאצר יוכל אז לומר בגלוי את אשר הוא מאמין כיום ב" סתרי-לבו: "אנו בעד שלום עם ישראל. אנו מאמינים שהיא אינה חפצה בהתפשטות, וש" רצונה בשלום הוא כן. על כן אנו מושיטים לה ידנו."

למה ברע

רור שדבר זה לא קרה בניום. אבל הוא יקרה — בזאת אני משוכנע. ואז יחלו לגלגלי ההיסטוריה במורח-התיכון לנוע בכיוון ההפוך מזה בו נעו 20' ה' שנים האחרונות.

הובאו למשפט אלא הוחזקו במעצר אדמי' ניסטרטיבי. עד שהסכימו לקבל את ההצ' עה להג'.

אל-קאהגי היה אחד מחמשת מנהיגי קבוצת אל-איד. מנהיג אחר — והמפורסם ביניהם — יושב עתה גם הוא במעצר, ממ' תין לדינו. זהו סאלת בראנסי, איש כפר טיבה שבמשולש.

בראנסי, מורה תיכון שפוסט מעבודתו בשל ידיעותיו, עבר את כל גילגולי הרתוק. ההגליה והמעצרים האדמיניסטרטיביים. אולם עד כה לא הוכחה נגדו כל פעילות נגד ביטחון המדינה.

כאשר נעצר בפעם האחרונה, הודיעה ה" משטרה כי הוא חשוד בקבלת כסף מאיש אל-קאסיון אל-ערב, ד"ר סובחי ג'שה, כדי לבצע פעולות אנטי-ישראליות. את ג'ו' שה פגש כאשר שניהם ישבו במעצר, לפי' ני כשנה וחצי.

הכסף לא הוזכר. מקודת-המעצר ה' מבוקשת הוצאה עליידי השופט. אולם כ" שר ביקשה המשטרה להאריכה — דחה ה' שופט את הבקשה. ואז הוצא צו מעצר אדמיניסטרטיבי. על סיו הוחזק בראנסי במעצר, עד להכנת כתב-האישום. הכתב הוגש בשבוע שעבר. לא הוזכרה

אפילו ישוקמו צבאות-ערב ויצוידו במיטב הציוד, אין להם כל סיכוי לחסל את מדינת ישראל. כאשר יתחילו ארבע המעצמות ללחוץ, לא תוכל ישראל לעמוד בלחץ. היא תיסוג. אך

אז, לא יבואו בעיקבות הנסיגה, קשרי-יד דות ומיסחר עם הערבים. האלטרנטיבה היחידה: אם, כאמור, תכריז ישראל היום על נכונותה לקבלת החלטות מועצת-הביטחון, ייתן הדבר את האומץ ל' מנהיג כמו עבר-אל-נאצר להכריז הכרזה דו' מה. הוא יהיה מוכן אז להרבה ויתורים.

למה, אם כן, לצאת מן השטחים תחת לחץ — כאשר קיים מוצא מכובד כל-כך לשני הצדדים?

המפלגה במרכז אינם יודעים כבר במי מה יריבים לתמוך.

תוצאות מלחמת-היהודים: אחדות-העבר' דה ורפיי יצילו את הריב הניצחי, מצאו ביניהן-שפה משותפת, בהכירו לפינחס ספיר שכוחה של מפא"י יור. עד כורכך — שרק מחצית החתימות הכשירות למיפקד, נאס' פו עליידי מפא"י לשעבר.

מכות במרכז. התוצאה האחרונה של שפה-משותפת זו: השניים החליטו לשלם את מפא"י לעל ולקלס בצורה גסה ביותר: תשעה חברי-מוכירות מפלגת-העבודה ב' באר-שבע פנו לוי'ר ועדת-הביקורת של מרכז העבודה בתביעה להשעות את חברם, עזרה דבי, מחברותו במוסדות-המפלגה, ול' העמיו למשפט בפני בית-הדין של המפ' לגה.

הסיבה לתביעה: המכות שחבט צבי ב' חברו למפלגה, דויד הרפז, בעת ישיבת ה' מרכז.

וכך, יצאו להגנתו של הרפז, חבר מפא"י לשעבר — וחוקא חברי אחדות-העבודה ורפ"י.

והכל — כדי לשלוח חץ נוסף ברוב ה' מפא"י השולט במרכז. איזה אמצעים שהמשרה מקדשת.

(לרגל נסיעתו של אורי אבנרי לפגישות מדיניות בחוץ-לארץ, נכתב הדיווח-השבועי השבוע בידיו של יועץ הסיעה ומזכירה הפארלמנטארי, עורך-הדיון אמנון זכרונאי)

המדינה - „אקט דתי“?

אידאולוגיה זו מחייבת גם אפיקורס-כביכול כמאיר יערי או „חסיד תמים“ של השתחררות מעול הכפייה הדתית, כמשה קול. אליבא דממשלת-הליכוד-הלאומי, מפי שר-הדתות, זרח ורהפטינג: „הקמתה של מדינת-ישראל היא: אקט דתי“.

אידאולוגיה זו לא היתה מגיעה לכלל ביטוי בכנסת השישית, אילמלא היינו מצויים באופן גלוי ופרובוקטיבי את תביעתנו החד-משמעית להפרדה טוטאלית בין מדינה ודת. רק משום כך יצא המרצע מן השק.

עוד אותה מדינה של המאה ה-19, המדינה חודרת כיום לחזרו של כל אורה, למיט בחו של כל אורה, לגשמתו של כל אור... המדינה כיום היא מולך, היא שולטת על הכל.

כיוון שכן, סבור השר שיש לכפות אמונה וצינויים דתיים, באמצעות כוח-הכפייה החילונית של המדינה המודרנית. דברים ברורים מפי נציג ממשלת-הליכוד-הלאומי, איש האורתודוקסיה הדתית, בשם ממשלת-הליכוד-הלאומי ועל דעת ממשלת-הליכוד-הלאומי.

ביעה, כי הכנסת השישית עומדת בסימן של 1 מול 119, ולא חשוב על מה ייסוב הדין.

כך, למשל, הקדיש לנו שר-הדתות חלק ניכר מנאומו תשובתו, בסיכום החיכוך על פעולות משרדו. הנה פנינים אחדות מנאומו של השר, בהן הגיב על תביעתנו להפריד את הדת מהמדינה:

„המושג של הפרדה בין דת ומדינה היה לו כוח או תוקף במאה ה-19... המדינה במחצית השנייה של המאה ה-20 איננה

מספרים על נושא ארצות-הברית המ-נוח סרגלין ולאנו רוחלט, כי להכנת נאום בן שעתיים התכוון כחמש דקות, לה-כנת נאום בן רבע שעה התכוון כחצי שעה, ואילו להכנת נאום בן חמש דקות התכוון שעתיים...“

נזכרתי בכך שעה שבאתי להחליט על מה לדוח השבוע. למען האמת, התקשיתי במיקצת להבין כיצד מצליח אורי אבנרי בבואו לדוח על פעילותו בכנסת, להקיף מדי שבוע שבוע, בשני עמודים, כמות כה רבה של חומר, אשר יכלה בנקל למלא גיליון שלם של העולם הזה.

הנה כי כן, בשבוע זה נשא אבנרי שמונה נאומים, הגיש 15 שאלות חדר-שות, וקיבל מפי שרי הביטחון והמשטרה תשובות לשמונה שאלות קודמות.

★★★

דיפדוף שיטתי בפרטיכל הסטנוגרפי של השבוע החולף מוכיח עד כמה נכונה הק-

מועדותם למועצת הייצור. אבל בינתיים כבר נוצרה אחירה כזאת מסביב למועצה, שאף פועל אחד לא הסכים להעמיד את מועדותו ולקבל על עצמו את האחריות.

ההסתדרות אינה מכירה בוועד החדש

לפני ארבעה חודשים הוכרז על בחירות חדשות לחוד העובדים, באישור מועצת הפועלים. כשנבחר החוד החדש, הודיעו החוד הפועל ומועצת פועלי אשדוד שלא יכירו בחוד החדש, שנבחר כחוק, אלא אם כן תקום לפני כן מועצת-הייצור. (בחדש החדש יש שישה חברים חדשים, מתוך 15).

כיום דורשים הפועלים שתהיה מועצת ייצור משותפת לנמלי אשדוד וחיפה, אחרי שפועלי חיפה עברו גם הם לידי אותו מעביד — רשות הנמלים. הוועד-הפועל מתנגד לכך. הוא מקה להעביר באשדוד נור-מה גבוהה יותר, ולכפות אחרי כן גורמה זו גם על פועלי חיפה.

ההסתדרות זוחמת נגד הפועלים

רבתי חברי-הכנסת, שום מושל צבאי ב-שכם, בעזה יבחרון אינו מעז לדבר אל תושבי השטחים המוחזקים כמו שהאדונים בקר ומשל מדברים אל הפועלים שאותם הם מייצגים, כביכול. לגביהם, ציבור הפו-

לאולם המליאה לראות מה מתרחש בה. הם לא יכלו להבין מדוע הוא מתווכח עם אבנרי:

יוסף פישר (המערך): מה אתה מתווכח איתו?

אורי אבנרי: לכם יש כוח, אין צורך להתווכח.

בקר (לעומת אבנרי): אני שולל מחד את הזכות להטיף לנו בעניין יחסי-עבודה... אינני בא לחלוק על ידיעותי וההתיימרויות שלך לפסוק בעניינים ביטחוניים ופוליטיים. אני יכול לחלוק על דעותי, אבל אני קורא אותן וגם שומע אותן.

לטענת בקר: הסתדרות העובדים — ורק היא — מייצגת את פועלי ישראל. אך מה לעשות ופועלי ישראל אינם סומכים על הסתדרותם, המנסה להוציא עתה משורותיה את אלה ש-אינם מקבלים את מרותה הבלעדית והמוחלטת?

פועלי הנמלים-אוכלוסיה כבושה

כדי למנוע שיבוש עונת-ההדורים, הפועלים הסכימו. אחרי שכבר חתמו על כך, באה הרשות ואמרה: לא. היא דרשה שתקבענה הנורמות לשאר המיטענים שנמדדו.

כך התחילה המלחמה. הפועלים דרשו להקפיא את הנורמות, כפי שהובטח להם עלידי הוועד הפועל ומועצת פועלי אשדוד. הנהלת הרשות מצידה איימה בסנקציות.

אז פגה תקופת-הכהונה של נציגי הפו-

מר חיים כהן, ראש מדור-ההנדסה בחדש הפועל, הבטיח לחוד העובדים כי השכר לא יירד, אלא להיפך: בעיקבות קביעת ה-נורמות, תגיע הפרמיה ל-48% מעל לשכר היומי. כיום הפרמיה היא שליש, מכפי ש-מקובל בכל ביחיר.

כך קמה מועצת הייצור, שעכנה כשנה. היא קמה בניגוד לחוזה-העבודה. בחזית היה כתוב כי נציגי העובדים במועצת הייצור ייבחרו עלידי כלל ציבור העובדים, ואילו במועצה זו מונו הנציגים עלידי ועד העובדים, תחת לחץ הוועד הפועל, ללא בחירות.

שלחו את נציגי העובדים לקורס של שבוע בנמל אשדוד. שם למדו איך ללחץ את מהנדסי הייצור. אולם ככל שנכנסו ל-עניין, כך גבר איר-האימון שלהם במהנדסים ייצור אלה, שהם שכירי ההנהלה.

הנסיגה הגביר איר-אימון זה. למשל: יצאו למדור נורמה במיתקן גר-מני שנקרא C.T.U. זהו מיתקן לטעינת סריהדר, לתוך בטן האונייה, בלי מנוף. המהנדסים קבעו נורמה של אלף תיבות לשעה. הפועלים עירערו. הופיעו נציגי החד הפועל במועצת-הייצור, נערכה בדיקה מחודשת במשך שלושה ימים, יום אחרי יום, ונמצא כי המדידה היתה כוזבת. ה-נורמה הורדה במכה אחת מאלף ל-550.

כיצד נקבעת נורמה?

כדי להבין מה סיבו של החיכוך, יש לקחת בחשבון את התנאים המיוחדים של העבודה בנמל. אין זה בית-חרושת, הפועל על פי שיטת הסרט הנע. התפוקה המעשית של „יד“ (10 סדורים, 2 מנופאים ואחת אחד) תלויה בגורמים רבים ושר-נים: טיב המנוף, טיב העובדים, מיקום הפרי בנמל, טיב בטן האונייה, העדר הפ-רעות, האקלים, ועוד ועוד. כל זה שונה בכל מיקרה, והנורמה היא, במיקרה הטוב ביותר, דבר ממוצע, ומופשט למדי.

ובכן, בסתיו האחרון הציע הוועד הפועל להקפיא את הכל, בתנאי שיעלו את הנור-מה לפי-הדבר בעוד 10%. ההצעה באה

לחלן נאומו של אורי אבנרי על המ-צב בנמל אשדוד:

כבוד היושבי-ראש, כנסת נכבדה.

פועלי נמל אשדוד עברו לידי רשות הנמלים בנובמבר 1965. עד אז הם עבדו בחלקם אצל סולל-בונה, שהקים את הנמל, ובחלקם בנמלי תל-אביב ויפו. הוועד הזמני, שהיה מורכב מחזקת-הפועלים של עובדי סולל-בונה ושל עובדי נמלי תל-אביב ויפו, חתם על הסכם-עבודה, בו נאמר כי רצוי — רצוי, אך לא חובה! — להקים מועצות ייצור „לנמלים“.

כימעט כל חברי הוועד ההוא הפכו מאז למנהלי-עבודה, והם חדלו מומן לייצג את הפועלים.

ב-1966 נבחר ועד חדש. פועלי נמל אש-דוד לא ידעו עדיין מה זה נורמות מדר-דוח. הם התייצבו עם חבריהם, פועלי נמל חיפה, ואלה שיכנעו אותם שלא לחתום על הסכם להקמת מועצת-ייצור. תחת זאת עב-דו על-פי נורמות מוסכמות, שהיו מבו-ססות על תוספת של 20% עד 30% לשכר היומי.

כדי לתת מושג: הפועלים החתיקים, אח-רי 20 שנות וחק בנמלי תל-אביב ויפו, משתכרים כיום בממוצע 650 ל"י לחודש ברוטו (כולל שכר-יסודי, ותק וסוג). עם הפרמיות הנוכחיות הם מגיעים ל-900 עד 950 ל"י ברוטו, שהן 700 ל"י נטו ביד.

פועל מבוגר-הנמל, שאין לו החתק של אנשי נמל יפו, משתכר 530 ל"י ברוטו (כולל שכר יסודי, ותק וארבעה ילדים). עם הפרמיה הנוכחית, הוא מגיע ל-680 עד 700 ל"י ברוטו.

מועצת ייצור

קביעת נורמות

ביום ה-12 בדצמבר 1967, תחת לחץ הוועד הפועל, חתם ועד פועלי התיפעול על הסכם שקבע כללים מוסכמים להקמת

פועל נמל אשדוד ותלוש השכר

עלים הוא אוכלוסיה כבושה, והם מוש-ליה מטעם המיסד.

אלו הן העובדות. אני מציע לכנסת למ-נות ועדת-חקירה, שתבדוק את מהימנות ותקבע מה באמת אירע בנמל אשדוד.

עלים במועצת-הייצור, בתום שנה-נציגי העובדים במועצה סיימו את תפקידם, ותב-עו לקיים בחירות כלליות, כפי שקבוע ב-חוזה-העבודה.

ועדת-הבחירות קראה לעובדים להציג את

התנאים השוררים בבתי הכלא * אלימות מולידה אלימות * מנגנון הכנסת מאמין ואינו מאמין לחברי הכנסת * חובת הטיפול במפגרים * נמל חופשי אינו פתרון כלכלי

לחלן קטעים מתוך שלושה נאומים שנשאנו בשבוע שעבר מעל דוכן הכנסת:

על בתי-הסוהר

אנו מקיימים דיון באולם ממוגד-אחרי, ביום שרב כבד מאוד. ואין זה קל לחשוב על כך שביום זה, בבתי-הסוהר בארץ, כלור אים אלפי אסירים, רבים מהם צופים 20-30 בתא אחת, בלי מים קרים, בלי תנאים המאפשרים לעמוד במוגד-אחרי זה.

יבוא יום ואנשים ישאלו את עצמם: איך יכולנו אנו, בדורנו, להאמין אף לרגע שכליאת אנשים בכלובים, כמו חיות, על מעשה שעשו נגד החברה, תהווה אותם לחיק החברה, ותכשיר אותם לחיות בחברה?

אני מצפה ליום בו ייעלמו בתי הסוהר מעל פני כדור-הארץ ומעל פני המדינה, ויבואו במקומם מקור מות פיזיקלי, ריפוי ושיקום פסיכיאטרי.

על המכות במשטרה

המשטרה יכולה להתגאות בהישגים רבים. אך האם היא יכולה להתגאות גם בכל ה שיטות בהן הושגו הישגים אלה? יש בעולם שני סוגים של משטרות. יש משטרה מכה, ויש משטרה שאינה מכה. אנו, בארץ הזאת, התגאנו בכך שיש לנו משטרה שאינה מכה. אני מתקומם נגד זה מחשבה שאולי כצב זה שונה היום.

אתמול זורסם ברכים דבר שדוץ היה לרבים מאיתנו מוזן — שהמטפלים בנוער, אנשים המקדישים את כל חייהם לשיקום נוער סוטה ועברייני, מתלוננים על הכאת נערים בעת חקירה במשטרה, כדי להביא אותם להודאה.

הם אומרים — וכולנו יודעים זאת — שהכאת נעורים במשטרה היא דבר שאינו ניתן להוכחה. רק ילד בלתי-רגיל, או משה פחה בלתי-רגילה, תעז להתלונן על הכאה, ביוזמה שאותו נער עלול לחזור מחר לידי המשטרה, לבית-הסוהר, ולהיתקף שוב ב אותם שוטרים עצמם שנגדם התלונן. שייטות-החקירה האלה, בדרך כלל, אינן מש אירות סימנים, ולא ניתן להוכיח כי אכן הוכה הנער.

המטפלים — ומי מאיתנו יפקס ניושרם — מאמינים כי רגילים להכות, וגם אני מאמין. זה נוגע לנוער, וזה נוגע גם למבוגרים. רבותי, אלימות מולידה אלימות. הישגי האלימות הם קיצרי-טווח. הנזק היא ארוך טווח.

על הכאת מחבלים

אני רוצה להביע הערכה, הערכה אמיתית, להישגי המשטרה במערכה קשה נגד פעולות החבלה, כולנו חבים לשוטרים חוב שאיננו יכולים לשלם אותו — ואני אומר זאת בלב שלם ובפה מלא.

אולם עלינו לשאול: האם המדינה הקדושה הזאת מקרשת את כל האמצעים?

אינני מתעלם מן הבעיה. אני יכול לדמיין לעצמי שאני חוקר של המשטרה או של שירות-הביטחון, בידי נמצא אטרי, אני מאמין שהוא חבלן, ואני מאמין שאם אוציא ממנו מה שהוא יודע, אני יכול להציל חיי אדם. ואני שואל את עצמי: באילו אמצעים מותר לי להשתמש?

אני מבין את החוקר הזה. אבל אני עושה: אם התשובה היא שמותר להשתמש ב כל האמצעים — תשובה זו מוטעת מבחינה מוסרית ומבחינה מעשית.

אילו היינו ממשיכים בקריה-מחשבה הנה, היינו גם צריכים להשתמש בשיטות של

ביום 19 בינואר 1966, בימייה הראשונים של הכנסת השישית, הגשנו הצעה לסדר היום, בה תבענו כי כל חייל במדים יוסע חינוך בכל רכב ציבורי בכבישי הארץ. עלי פי דרישתו של מי שהיה סגן שר-הביטחון, צבי דינשטיין, הסירה הכנסת ברוב של 31 נגד 18 את ההצעה הזאת מסדר היום.

מאז לא נילאנו מלחזור ולהעלות בכל הזדמנות את הדרישה החד-משמעית להסדר בעיית הסעת חינוך של חיילים בדרך, יומנו מיבצע מחוץ לכנסת. גייסנו מתנדבים ששיכנעו כ-8000 נהגים להדביק על שימשת מכוניותם את התווית האדומה: תן טרמפ לחייל.

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

יוזמתנו זו המריצה גם את הוועד למען החייל לנקוט ביוזמה דומה משלו. אולם כל זה לא הביא, ולא יכול היה להביא, לפיתרון הבעיה. החלטנו על כן לנצל את ההצעה

דר, יש לקרוא לכל נהג לאסוף חיילים ב דרכים, מיוזמים ככלתי-מיוזמים. אבל הי טרמפ אינו תחליף להסדר, ואנו באים הי יום, לקראת סוף כהונת הכנסת השישית, כפי שבאנו בימייה הראשונים, בדרישה נמרצת: להסדיר את הסעת החיילים באופן ממלכתי.

הצעתנו הפשוטה היא: יהיה דינו של החייל כדינו של השוטף או חברי-הכנסת. תינתן-נא לחייל הזכות לנסוע בכל אוטובוס ובכל רכבת, בישיבה או בעמידה, ללא כל תשלום.

לאחרונה הועלתה הצעה של קאופרטיב אגד, הגורם העיקרי בתחבורה הבינעירונית. הוא הציע כי הציבור ישלם שני-שלי שיעם של ההוצאה הכרוכה בכך, וכי אגד עצמו יתרום את השליש השלישי. זוהי הצעה סבירה, אם כי בחדאי אפשר להתחבט גם על פרטיה.

כתגובה על כך באו ידיעות ממקורות משרד-הביטחון, ואמר כי יהיה זול יותר

לחסוך את החיילים ברכב צבאי מיוחד. איי מספק בכך — אך אם אפשר, למה לא? למה זה לא נעשה ער עכשיו?

זהו חלקנו במוראל!

אין לי כל ספק כי הציבור מוכן לשלם בשביל המטרה הזאת, הן כציבור נוסעים, הן כציבור משלמי-מיסים.

כי מי הוא הציבור? הוא מורכב ממי שהיו אתמול חיילי צה"ל, מי שחיכו אתמול בפרשות דרך, כימי, מי שקיבלו אתמול את דו"ח גים החולפים על פניהם, מי שי איבדו אתמול את שעות-החופש המעטות, היקרות מפה, בהמתנה להסעה.

הציבור מורכב מהוריהם של החיילים המחכים ברגע זה בכבישים, הוריהם, אחיי הם, רעותיהם. מי יעלה על דעתו לסרב לשלם כמה אגורות לחודש כדי למנוע סבל מיקריהם, כדי להקל עליהם את שירותם רצוף-הסכנות?

מי יאמר כי נוסף על השעות בי מידרף ובמארב, השעות כאימור נים ובעבודה מפרכת, יש להטיל עליהם שעות של עמידה בשמש ובגשם — כשהמשכורת האפסית, המשתלמת להם, אינה מספקת אף לשלם עבור כרטיס האוטובוס?

תמיד אמרנו כי בצה"ל חשוב האדם מן הכלי, חשוב המוראל מן הנשק. הנישא של פנינו נוגע מאין כמוהו לאדם בצה"ל, ל מוראל של הפרט.

כל אחד יודע מהו "חלקו בפאני טום". הבה נדע גם מהו חלקנו בקיום המוראל של חיילי צה"ל.

אנו מציעים לכנסת שוב לדון בנושא זה, במגמה להבטיח הסעת-חינם לכל חיילי צה"ל, ללא כל הגבלה.

אסיים את דברי היום במילים בהן סייםתי את דברי על אותה הצעה לפני שלוש וחצי שנים:

"אין דמיון בין צה"ל ובין שום צבא אחר בעולם, ואין יחסנו לי צה"ל צריך להיות דומה ליחס כל אומה אחרת לצבאה. צבאנו הוא צבא העם, צבא אזרחים, צבא חלוצי, וזה מטיל חובות נוספות על העם."

לא מדובר על ייצור מקומי. זוהי למעשה אריזה מחדש או עיבוד לא מהותי של חומר מיובא. אין זה ייצור ממשי באמצעות חומרי גלם מקומיים.

ההצעה משתלבת בדברים האופייניים לכלכלה הישראלית. אין בחוק קריטריונים אובייקטיביים. הכל מסור לשיקול דעת. פירוש הדבר — הישג השיטה של פרוטקציוניזם ניום כלכלי ומתן הטבות למי ששר האוצר יהיה מעוניין ביקרו.

למעשה יוצרים באמצעות החוק המוצע שני משקים מקבילים. פירוש הדבר שמפעל בנמל חופשי תהיה לו עדיפות לגבי מפעל שיוקם מחוץ לנמל החופשי, או לגבי מפעל אחר שכבר הוקם בעבר.

בסופו של דבר, יתחרו המפעלים שיוקמו בתעשייה הקיימת, ויגרמו לאבטלה. היתרון המשקי שיש לנמל חופשי הוא בדרך כלל מצומצם. כי מה עושים בנמל חופשי? מעבידים חומר מיובא המוצא לאחר מכן לחו"ל.

למעשה יוצרים באמצעות החוק המוצע שני משקים מקבילים. פירוש הדבר שמפעל בנמל חופשי תהיה לו עדיפות לגבי מפעל שיוקם מחוץ לנמל החופשי, או לגבי מפעל אחר שכבר הוקם בעבר.

בסופו של דבר, יתחרו המפעלים שיוקמו בתעשייה הקיימת, ויגרמו לאבטלה. היתרון המשקי שיש לנמל חופשי הוא בדרך כלל מצומצם. כי מה עושים בנמל חופשי? מעבידים חומר מיובא המוצא לאחר מכן לחו"ל.

למעשה יוצרים באמצעות החוק המוצע שני משקים מקבילים. פירוש הדבר שמפעל בנמל חופשי תהיה לו עדיפות לגבי מפעל שיוקם מחוץ לנמל החופשי, או לגבי מפעל אחר שכבר הוקם בעבר.

למעשה יוצרים באמצעות החוק המוצע שני משקים מקבילים. פירוש הדבר שמפעל בנמל חופשי תהיה לו עדיפות לגבי מפעל שיוקם מחוץ לנמל החופשי, או לגבי מפעל אחר שכבר הוקם בעבר.

במדינה

משפט

דווקא עם אשת השוטר

כאשר יצאה צפורה זיו מחנות-התקליטים ופתחה ללכת לביתה שברחוב מונטיפיורי, הבחינה בגבר קשיש העוקב אחריה. הוא הוביל אופניים בידו על המדרכה והחיש את צעדיו לעברה. כשהשיג אותה, פנה אליה ישירות והציע לה מה שצפורה הגירה כה הצעות מגונות.

כשכולה רועדת ונפתחת, המשיכה צפורה בדרכה מבלי להגיב, כשהיא מחישה את צעדיה. אבל בעל-האופניים לא נירתע. הוא מיהר בעקבותיה, לא ססג מלנטות לשולה.

צפורה עברה מייד למדרכה השנייה — ובעל-האופניים אחריה. כשראה אותה נכנסת לפתח אחד הבתים, אמר: „אה, את רוצה בבית שלך.“ הוא הגיח את אופניו ועלה אחריה.

צפורה נכנסה לדירתה. „איפה יוסי?“ שאלה את אמה. יוסי זיו ישן. צפורה העירה אותו וסיפרה לו על בעל-ההצעות המגונות הרדוף אחריה. כשהוא לבוש בפיגמה וללא נעליים, פנה יוסי זיו אל הדלת. כשפתח אותה ראה את האיש בעל האופניים עולה במדרגות.

יוסי התמצא מייד במצב העריון, ידע מה הצעדים שעליו לנקוט.

הוא הביא מדירתו תעודת-שוטר ועצר את האיש. עד שהגיעה נידת-המשטרה ניסה האיש, שהתגלה כיצחק נאמני, בן 67, לי שכנע את השוטר בפיגמה לשחררו.

„לא עשיתי שום דבר“, אמר נאמני, „לא פרצתי ולא גנבתי. עשיתי רק טעות. לא ידעתי שהאשה הזאת היא אשתו של שוטר.“ הטעות עלתה ליצחק נאמני בחודש מאסר על-תנאי.

דרכי אדם

לעולם לא מאוחר מדי

בשעות הערב אחזה האש בצריף, ברחוב ביילינסון בחולון, המשמש כמחסן לשאול זלצר. כשהגיע זלצר למקום, מצא כבר את צריפו כערימת אודים מפויחים.

בחקירה שנערכה במקום, הסתבר מייד כי מוקד האש היה בתגורה-הפיתות של יחיא כהן, שכנו של זלצר. יחיא הקים את התנור, העשוי מחבית-פח, ליד המחסן. אותו יום, כשסיים לאפות את הפיתות, כיסה את התנור בגיגית, ובהניחו כי האש תכבה מעצמה, הלך להתפלל בבית-הכנסת.

השוטר ארמונד אורור שנקלע למקום, ניסה לחפש את יחיא כהן בביתו, כדי לחקור את סיבות הרשלנות שגרמה לדליקה. הוא דפק על דלת ביתו של יחיא: „לפתוח! מש-טרה!“ אך יחיא השיב בצעקות מבפנים: „אני למשטרה לא פותח!“

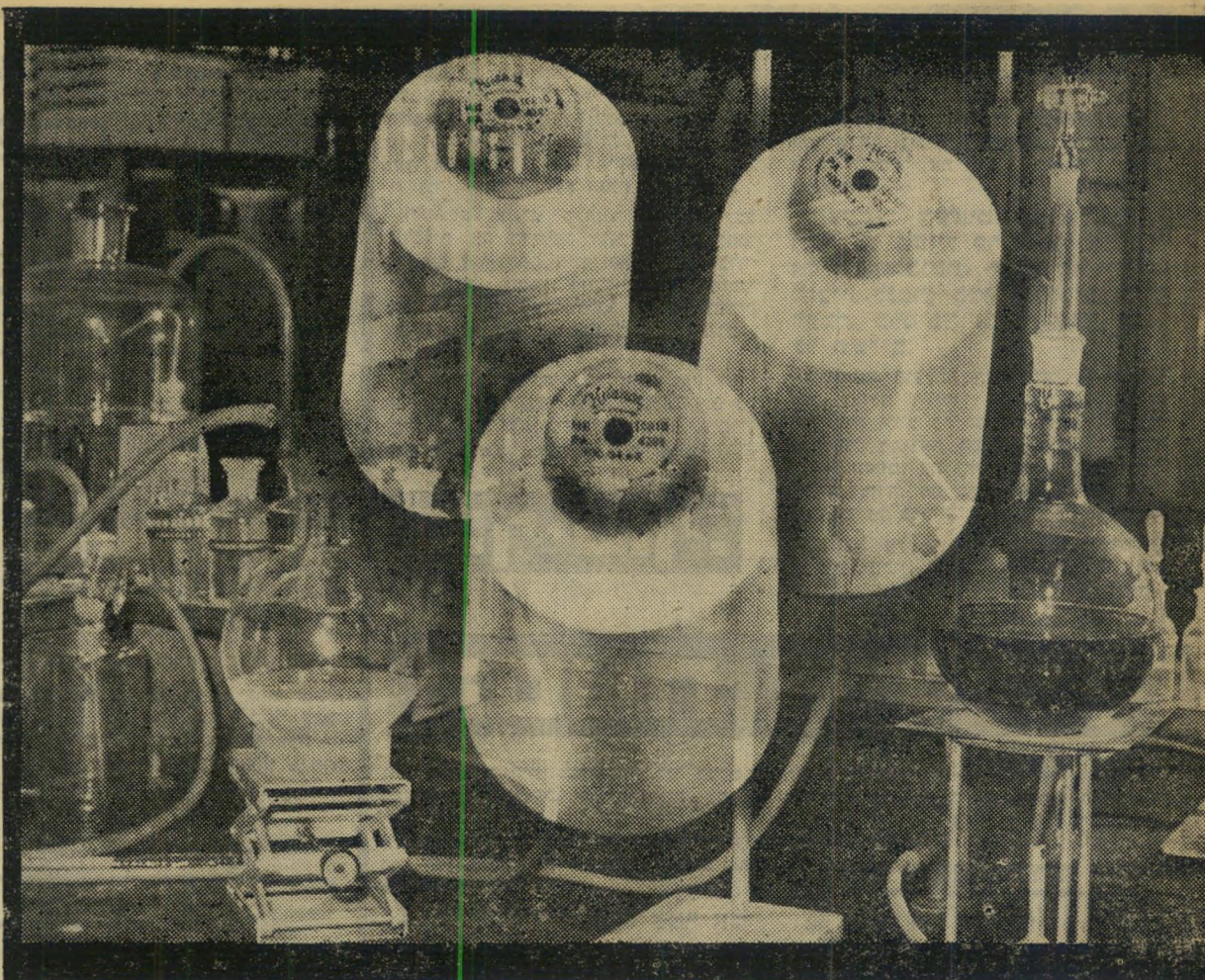
השוטר אורור לא נבהל ממשפט כל-כך ברור ומרתיע — המשיך לדפוק על הדלת ולדרוש מיחיא לפתוח אותה.

לבסוף הסכים בכל זאת לפתוח. השוטר ראה אותו כשבידו בקבוק קוניאק והוא ב מצב-רוח מרום. מאחורי גבו ראה אשה — שלא היתה אשתו של יחיא — גם היא ב מצב ברור של שיכרות מוחלטת וטישטוש חושים.

בילו בחברת אשה פנויה. כשהיו בא יחיא לבית-המשפט, כחשוד בהצתת צריף פס של שכניו, סירב להעיד בשבועה. טען כי הוא ירא-שמיים. השופט מנחם אילון התיר לו להישבע בהוצדק, אך לא האמין לעדותו.

הנאשם הזה, שמעיד על עצמו כיהודי ירא-שמיים ושומר-מיצות, אמר בפסק-דינו, „לא נמנע מלבלות בחברת אשה פנויה ב שתיית משקאות-חריפים, כשעות הערב ה מאוחרות, כשאני מישוה נוסף עימה.“ הוא דן את יחיא למאסר חודש ימים על תנאי, למשך שנתיים.

מפסק-הדין השתמע כאילו נזף השופט ב יחיא, נשוי ואב ל 11 ילדים, על שבשעת השריפה ערך חגיגת-הוללות בצריפו עם אשה זרה. אך מה בדיוק עשה יחיא בצריף עם האשה הזרה, זאת צריך להשלים הדמיון — במיוחד בהתחשב בעובדה, שיחיא כהן הוא בן 74.

דייקנות וידע שווייצריים מאחרי תווית זו

הלנקה - תווית האיכות המעידה על

ביקורת קפדנית שבוצעה במעבדות חברת האם בשווייצריה.

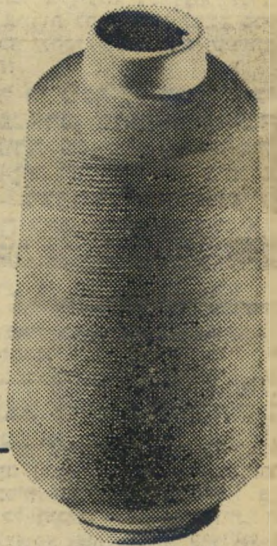
הלנקה - מוניטין בינלאומי למבחר פריטי ביגוד אופנתיים.

הלנקה - מבטיח לך מוצר גמיש, אורירי ונוח, קל לכביסה ואינו דורש גיהוץ - מתאים לכל עונות השנה.

תווית הלנקה - ערובה לקניה טובה.

חוטי הלנקה מיוצרים בישראל בלעדית

ע"י מפעלי הברלון בע"מ. ברשותה של חברת הברליין-שווייצריה.

דרוש

דירה מרוהטת
בת 3 1/2—3 חדרים
עם טלפון

למשך חודש אוגוסט.

לפנות 31139, דב.

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות „העולם הזה“ של שנת 1968, יכולים לחבוא את הגליונות שבכרשותם, למערכת „העולם הזה“, רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון 4.5.69.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

המציצים לא הצליחו לעשות לי כלום - אבל המשטרה שברה אותי וכמעט הוציאה לי עין במרתף העינויים שלה!

זוהי טענתו המזעזעת של חייל שבא העירה לחופשה מסיני

הומין אותנו לטיפול חוזר למחרת בבוקר. בחמש בבוקר הגענו לבית המעצר באבו כביר. בבוקר לא לקחו אותנו לרופא — למרות שכל הזמן ביקשתי רופא, כי העין כאבה לי נורא. אבל הם לא עשו כלום. ב-12 בצהריים נתנו לנו פקודת שיחרור ושיחררו

יוסטיב בן-חיים הגיע לעיר הגדולה ישר מסיני. זה היה בשבוע שעבר. לאחר חודשים מספר כסיני, שם הוא עושה את שירותו הסדיר, קיבל יוסטיב כמה ימי חופשה. הוא בא לבית-הוריו בשכונת-התק"ו עם תוכניות מוגדרות: שינה ובידור.

תוכניותיו הוגשמו — אף מעבר למצופה. כי מלבד לישון ולהתבדר, זכה החייל-בחופ"ה גם לחוספת מפתיעה לתוכניות המקוריות — תוספת שכללה מכות-דצה מידי שוט"רים, ובילוי-לילה בתחנת-מעצר.

סיפר יוסטיב, כשהוא חבוש וחבול כולו, לכתבת העולם הזה:

"במוצאי-שבת האחרון יצאנו לבלות ב-דיסקוטק קליידוסקופ. ברחוב יצחק שדה היינו אני, החבר שלי יגאל ברזילי, שהוא בן 17, ושתי בנות.

איוזה חצי שעה בערך אחרי שהגענו, ראינו התקהלות. ניגשנו לראות מה העניין. נים. ראינו שיש שם משחקי-קוביה. עמדנו בצד והסתכלנו בשקט. פיתאום, כמו שאנחנו נו עומדים — אני רואה את יגאל נופל כמו מת."

"חשבתי שנפל עלי הר"ג נטל לידיו יגאל את המשק"ה-סיפור. אלה היו שני שוטרים, בריגנים נוראים. הם תפסו אותי בידים וכופפו לי אותם. אחרי-כך נתנו לי ראטייה וסחבו אותי לרחוב. הם אמרו ששם זה מקום-המפגש עם הניידה.

סימני המכות כך ניראו יוסטיב בן-חיים וחברו הצעיר (17) יגאל ברזילי לאחר ששוחררו מהמעצר. הצילום נעשה במשרדו של עורך-דין ישעיהו לויט. לא מופיעים בתצלום: סימני-המכות בחלקי-גופם האחרים.

במשטרה

מכות

ומצד עוד כ-15—20 מחבריהם, שהתקהלו וניסו לסכל את המעצר.

באותו זמן נקלעו למקום עוד שלושה שוטרים ממשטרת תל-אביב. תוך נסיון ל-חלץ את השוטר המותקף, נפגע אחד השוטרים בראשו מאבן ונזקק לטיפול רפואי.

תוך נסיון להתגבר על התנגדותם של השוטרים למעצרים, וכדי להכניסם לניידה, נפגעו גם שני המתלוננים.

לאחר שהובאו לפנה הצפונית, התלונן אחד הצעירים בפני החוקר כי נפגע בפניו, לפיכך הוגשה לו עזרה רפואית על-ידי רופא. במקביל לכך, מונה גם קצין לבדיקת ה-תלונה האמורה, והיא תיחקר ביסודיות. ב-מיקרים כגון אלה תהיה ההתייחסות למת-לונן בדיוק כמו לכל אזרח — אף אם יסתבר כי הוא מוכר למשטרה מעברו, לכש-תסתים הבדיקה, יועברו הממצאים למפקד משטרת מחוז תל-אביב.

לאיוזה עבר התכנון דובר המשטרה? ליוסטיב ילינאל יש, מסתבר, עבירות קודמות. יגאל הועמד למשפט על גניבה, קטטה, וגניחה משחקים אסורים. יוסטיב, לפני התגייסותו לצה"ל, הורשע באשמת שוטטות ותקיפת שוטרים. והשאלה היא, במידה ואכן נכונה גירסתם של שני הצעירים שהוכו: האם ייתכן להרשות מצב שבו יותקפו אנשים על לא עוול בכפם, רק בגלל שהם מוכרים למשטרה?

אם לא נכונה גירסתם, וסיפורם של ה-משטרה הוא האמת הצרופה — נשאלת שאלה אחרת: האם היו יוסטיב ויגאל, שניהם בחורים צעירים וגמורים, סכנה כה רצינית לשוטרים — עד שהיה צורך לבעוט ולחבוט בהם לילה שלם?

החמור שנגרם לשני הצעירים כתוצאה מן המכות.

בשכונת-התקווה, בבית קטן שהוא מוקף גינה מטופחת, גילתה כתבת העולם הזה את אמו של יוסטיב, כשעיניה ארומות מבכי: "הילד בא לחופשה לכמה ימים", קוננה האם. "עומדים להעביר אותו ביום שני מהגלב לסואץ. כשיצא במוצאי-שבת, הוא ביקש שבע לירות כדי ללכת לדיסקו-טק. אנחנו אנשים עניים. רק אני עובדת, אבא שלו לא עובד כבר שנה, אחרי שנפצע בתאונה קשה. אספנו בכל המשפחה חמש לירות מאבא, ושתי לירות מאחותו שעובדת בתור ספרית, ונתנו לו. הוא הלך לבלות את החופשה שלו — ותראי איך הוא חזר. למה עשו לו את זה? הרי הם עשו לו יותר גרוע מאשר לא-לפאח."

***
"התקיפו את השוטרים"

השאלה הזועקת לשמיים בכל הפרשה היא: מדוע יתנפלו פתאום שוטרים על עוברי-אורח העומדים לתומם וחוזים ב-משחקי-קוביה?

ענה על כך רב-פקד עמוס אריא, דובר-המשטרה: "העובדות, כפי שהובהרו עד כה, הן אלו: במסיגרת הפעולות המתבצעות על-ידי מש-טרת תל-אביב נגד מעשי בריגנות, הימורים בלתי-חוקיים ותופעות דומות, נעצרו שני חשודים במוצאי-שבת, 7.6.69, ברחוב יצ-חק שדה בתל-אביב.

כאשר ביקש השוטר לעצור את שני ה-חשודים בניהול ההימורים, האחד בן 20 וה-שני בן 17, נתקל בהתנגדות אלימה מצידם

במדים יוסטיב כחייל צה"ל. לוא היה נשאר במדים אלו, ייתכן שהיה ניצל ממומכות של השוטרים.

אותנו — מבלי להביא אותנו בפני שופט. "מיד אחרי שהשתחררנו, הלכנו לעורך-דין. אנחנו לא עשינו שום דבר רע. לא מספיק שהוכו אותנו — עוד רוצים להעמיד אותנו למשפט. אנחנו נגיש תלונה נגד ה-משטרה ונבקש לבטל את המשפט."

עורך-הדין אליו פנו השניים, ישעיהו לויט, פתח בפעולה נמרצת. הוא שלח מיד מכתב למפקד משטרת תל-אביב, ניצב יהודה פראג, תבע בו להקים ועדת-חקירה ולהעמיד למש-פט את האשמים. במשפט זה מתעתד לויט להציג תעודות רפואיות שיוכיחו את הנזק

"וכל הזמן הם הכניסו לי מכות ובעטו בי בכל חלקי-גופי."

"יצאתי לראות מה קורה עם יגאל", חזר ונכנס לשיחה יוסטיב. "שאלתי את השוטרים למה הם מרביצים לי. במקום לענות לי נתן לי השוטר בעיטה. אחרי-כך המשיכו להכות אותי ואמרו לי שגם אני עצור.

***
"העין! העין!"

לכאורה הגיעה הניידה. העלו אר-טנו, או יותר נכון דחפו אותנו עד שעלינו. גם בניידה הם המשיכו לבעוט בנו בעיניים ובראש. אני צעקתי כל הזמן: העין! העין! אני חייל בחופשה, עיזבו אותי! אבל לא שמעו לב לזה והמשיכו להרביץ, עד שהביאו אותנו למשטרה, לפנה הצפונית.

"הביאו אותנו לפתח של מרתף-המעצרים. שם הרביצו לכל אחד מאיתנו בעיטה חזקה כל-יך, שהתגלגלנו למטה מכל המדרגות. במרתף המשיכו והתנהגו איתנו יותר גרוע מאשר עם הפתח. בעטו והיכו בלי הפסק. אחרי שעה וחצי של עינויים, לקחו אר-טנו לחקירה. סיפרנו לסמל-החוקר את כל הסיפור, והוא הוציא נגדנו פקודת-מעצר ל-48 שעות. הוא הסתכל על העיניים שלנו. העין של יגאל — בקושי כבר ראו אותה. היא הייתה כחולה ונפוחה כמו כדור. מהעין שלי ירדו כל הזמן דמעות ודם. הוא נתן הוראה שיביאו אותנו לאי-כילוב לטיפול, ורק אחרי זה לאבד-ככיר.

לקחו אותנו לא-כילוב. הרופא נתן לנו מייד זריקות ואחר-כך חבשו לנו את העיניים ורצו לשלוח אותנו לצילום-רנטגן. אבל הסמל שהיה איתנו אמר שלא צריך. הרופא

הסטודנטים משתוללים * החיים הכפולים של מריה של *
לוונדי שאין לאחרות? * צייר בדואי-חביבה החדש של הבוהימה החל-אבי

הסנטור הידידור

הסנטור האמריקאי הפרוי-ישראלי הריסון בא לארץ לוועידה של האו"ם על בעיות זיקנה שהוא אדם חשוב מאד ואורח נכבד מאד, אירח הממשלה בהתאם.
כל יום בבוקר תקעה אותו לתוך אוטו כזה ענבים, כדי שיראה את כל הארץ ותהיה לו הסנטור ראה את סיני השלם, ואת הגולן הש בסוף הגיע לירושלים השלמה, אפיה שחיכתה ל עה בצורת הומנה למסיבת קוקטייל בקונסוליה קאית בירושלים המזרחית.
הסנטור שאל למה צריך שתי נציגויות אמר בארץ, ובמיוחד שאחת מהן אמונה אצל המלך המלווים אמרו באמת למה? סתם הוצאה למשלם המיסים.
כשפגשנו אותו אוכל ארוחת-ערב במסעדה ביפו, הבטיח להזכיר לניקסון את העניין, למרו לא באותה מפלגה.

סנטור ויליאמס: יזכיר לניקסון

ENFANTS TERRIBLES

כל השנה עוסקים הסטודנטים שלנו בלי מודים. רק פעם בשנה, בנוסף השנת, הם משירים מעליהם את מסכת האדישות, כדי שתראו שבעצם שוכנת לה בליבם נשמה צעירה, סוערת ושואפת קידמה.
הרוח החדשה החלה נושבת בין כתלי ה סטודנטים עמדו על נפשם בתור לראות סטריפטז. אחרי הפקירו את גורלם ליד שולחן הרולטה. אחד נועץ אפילו הימר עשר לירות כדי לעשות רושם על החתיכות.

מירון העכברים: טיטוס ניצח

יוספה: יבוא מנתניה

מי שלא עמד במתח הקטלני הלך להתפרק בריקוד סוער, בעידודן של נערות גוגו מתל-אביב, שהתנועעו לכל הכיוונים בתוך כלובים מזוהבים.

בתוך התנהלה מירון דרמטי בין עשרה עכברים. בעלי תודעה פוליטית היכרו על דובצ'ק והפסידו. תמיד אמרנו שאין לסמוך עליו. הזוכה היה טיטוס, עכבר סימפטי ו שמנמן, שגמא ברוב מרץ את מסלול הדיקט כמה פעמים לכל כיוון, אולי בגלל היתוש שוימוזם לו באוזן.

אחר-כך לא היה על מה להסתכל, עד ש הגיעה ניבה קלטניק, סטודנטית למתמטיקה שנה א'. בינתיים נשפכה על הגג כמים קוקה קולה קרה כקרח. זוגות עיפים אך מאושרים הסתכלו זה לזה בעיניים. ואלה שלא היה להם למי להסתכל, עמדו ואכלו בתאבון סטיקים בפיתה.

בחצות פוצצו זיקוקין די נור וגב אריק איינשטיין שר, ואז נגמרו הסטיקים והבלו נים, וכולם הלכו הביתה עייפים ומלאי סי פוק.

בעוד כמה שנים, כשהיו גדולים, ילכו ל דיסקוטק.

אתי: גוגו מתל-אביב

נערת השבוע:

דינה

כשרואים את דינה ברכה ו את העיניים הירוקות שלה, מתעורר בבנאדם הרגש הלא-מי ואומר לו כך: צריך מייד לעשות משהו, כדי שכל העולם יראה מה שאני רואה, ויידע איזה חתיכות לא נורמליות מסתובבות אצלנו!

בהתחלה זה קרה לאורי זור-הר, שנתן לדינה תפקיד בסר-טו התרוממות. אחר-כך זה קרה למפיק מתי רז, שצילם אותה לסרטון-פירסומת של קופת-חולים, כדי שכל החולים יס-תכלו על דינה ויבראו.

אחר-כך ראה את דינה הב-מאי יואל זילברג, ונתן לה תפקיד בסרט שעשה. מעשהו דומה לאלוירה מאדיג, רק שבסוף זה פירסומת לזבנג.

בסוף גילה אותה גם יורם לוקוב, הצייר הכי יפה בתל-אביב. יורם בעצם מכיר את דינה מזמן, אבל דינה היתה אז קטנה, ויורם לא מסתובב עם צוציקיות. עכשיו, כשהיא כבר בת שבע-עשרה, יורם לוקוב אותה כל יום לים, ומכיר לה את רבי-סרן הצנחנים לשע-בר ינוקא, ועוד ידידים.

דינה מרגישה שהיא עדיין בתחילת הדרך. "הגעתי הכי רחוק עד כסית, אבל מהצד השני של דיזנגוף" היא אומרת.

לפי מה שהאינטואיציה לו-חשת לנו באותו, היא תגיע עוד יותר רחוק.

דינה ברכה: עוד תגיע רחוק

נשף הסטודנטים: בתור לסטריפטז

מריה של ובעלה: כדי לשמור מפני המעריצים

כשדגיגאן מדבר

גרמנית עתיקה

מי שמכיר את מריה של, מקבל ישר רגשי נחיתות. איזה מרץ.

מחמש בבוקר עד שבע בערב היא אשתו המזדקנת של ז'אן מארה בסרט "הפרובוקציה" שמסריטים עכשיו בא-רץ. שאר הזמן היא אשתו האוהבת של במאי התיאטרון וייט היילינג, שבא לש-מור עליה מפני אלה שהיא מצליחה לשגע עם העיניים היפות שלה.

ובנוסף לתפקידים הנכבדים הנ"ל היא עוד מצאה זמן לראות את "הדודה ליוזה" ב"הבימה" ואת "ליוסטרטה" ב"קאמרי", ועוד נשאר לה כוח להת-לבש על ערימה של סלטים אצל יוניס בימו, ולספר לכולם שהיא ובעלה מדב-רים ביניהם רק יידיש, מכיוון שיידיש זה ניב של השפה הגרמנית העתיקה מי-ימי הביניים.

לכן הולכת מריה בשבוע הבא לראות את דגיגאן.

מריה של: אצל יונים

לכאורה אין בג'ון האזארד שום דבר מו-זר; סתם אדם נמוך בגיל העמידה, קצת מקריח.

כך בדיוק חשבו אלכס שור, בעל הביס-טרו, והמלצרים, כאשר ג'ון ישב שם בחב-רת ידידים ואכל קוויאר.

פתאום קם אחד הידידים ותלה על צווארו של ג'ון שרשרת של פילפלים חריפים מן הסוג הקטלני. ג'ון חיך בתורה, תלש אחד הפילפלים ואכל אותו. אחר-כך תלש עוד פילפל ואכל גם אותו.

המלצרים עמדו חיוורים, ושאר האורחים ישבו פעורי-פה.

ג'ון המשיך לאכול את הקוויאר שלו, שתה ארץ זבת חלב ופילפלים.

קצת יין ומעת לעת תלש פילפל מהשרשרת ונגס בו, בשביל התיאבון.

אתם בטח חושבים שזה קצת מוזר, כי כידוע לכל בר בי רב, פילפלים חריפים עו-לים ביוקר. אבל ג'ון הזאד יכול להרשות לעצמו לאכול אותם אפילו בתור תחביב, כי בתור מיקצוע הוא מפקד סרטוני-פירסומה, עסק משתלם לכל הדעות. הוא כבר זכה ב-עשרים פרסים בינלאומיים בשטח זה.

כשהיה עוד בני-יורק, פגש את אישה-סר-טים עמנואל הניגמן, שהבטיח לו שבישראל יש המון פילפלים, בדיוק כמו שהוא אוהב. ואם הוא לא מאמין, שיבוא לראות. ג'ון התכוון לנסוע לספרד ואולי גם לעשות שם איזה סרט, אך כששמע על הפילפלים הי-שראליים, מייד שינה את הכיוון.

עכשיו ג'ון בארץ, וידידיו דואגים לו לכל צרכיו. אבל ג'ון הוא אדם עסוק, וחוז' מ-לאכול פילפלים הוא גם מפקד כאן סרטון פירסומה, לכושם אחרי-הגילוח, בתקציב של איזה מיליון לירות, שלא ישעמם לו בחיים.

מלך הפילפל

בן המידור

כל שוחררי-האמנות בארץ התאספו במוצאי שבת בסלון של מירי. מירי היא אשתו של עו"ד אמנון זכרונ, ובשעות הפנאי היא עורכת תערוכות לציירים, לשם שמיים ושלא על מנת לקבל פרס.

הפעם ערכה תערוכה לערוכה לבשיר אברירביע, נער בדווי בן 18 משבט אברירביע שליד ערד. כולם היו שם: ח"כ שולמית אלונגי ב-שמלה לבנה, קבוצת הכדורגל של מכבי נתניה עם כמה יפהפיות בשביל הקומפוזיצ-יה, חניטה ואבנר צנטנר, והאמרגן מרקו תורג'מן.

מרקו היה הראשון שקנה תמונה. אולי פחד שבסוף לא יישאר לו. אז התחילו להר-יד מהקיר את האגסים מתוצרת באק, כי עוד מעט יהיה מודרני רק הווי בדווי כפרי, פרי מכחולו של התגלית החדשה.

למרקו יש כבר מאהל עם גמלים בסלון.

בשיר ומירי: בדואי בסלון

לאן הולכים כשתליאביב

סגורה?

חכה וקרא בשבוע הבא

יש לה חבר...

חני וונדי: ירח דבש בישראל

אתם זוכרים את וונדי? האנגליה שלקחה לנו את יורם פולני, נערי-השעשועים הכי מוצלח בארץ?

טוב, אז היא עשתה את זה עוד פעם. בלי להניד עפעף התחתנה עם חני בייטנר, וזהו זה. אם אתם לא יודעים מי זה חני בייטנר, תשאלו את החברות שלכם. אם במקרה החברה לא יודעת, אז חני בייטנר הוא חתן, נחמד, ואת הכסף שיש לו לא לקח מאבא שלו אלא הרוויח לבד, ובחורות השתגעו אחריו מאז ומתמיד.

חני מנהל את רוב עסקיו בחו"ל, והיה נוהג לקפוץ מדי כמה חודשים לארץ, לשבור לא בכונה לב או שניים ולחזור לנכר.

לפני שלושה חודשים פגש בלונדון את וונדי, שגם לה יש נסיון בעסקי שבירת לבבות. וונדי הצליחה לעשות מה שאחרות לא הצליחו במשך שנים — להביא אותו לחופה.

עכשיו הווג בא לארץ, לבילוי ירח-הדבש.

פגשנו אותם רוקדים לחי אל לחי במועדון היפואי הארי הסוט. אם לשפוט לפי איך שחני מסתכל על וונדי, רוקד איתה ונותן לה לנהוג את הפרארי שלו, אז הוא לא מתחרט על כל העסק. אם לשפוט לפי איך מחזירה לו וונדי אותו דבר אבל בלהט כפול ומכופל, יש סיכויים ש-סוריסוף תפסיק לסחוב לנו את החתוכה המקומית. מה היא חושבת לה, שיש לנו עודף?

★ נערוות אלה יופיעו בעוד חצי שנה על 14 עמודים ב"פלייבוי"

אם מביטתם עוד לא שם לב לכך, הרי עכשיו הזמן לזרוק לו את האמת המרה בפנים: נערוות ישראל הן פורסאניות. איך לא השמיצו אותן? מה רק לא אמרו עליהן? כמיה את מוכנה לשלם כדי שתמרו נת עירום שלך תופיע בפלייבוי? שאלו אוי תן. והנה פתאום מסתבר שאפילו שהפלייבוי מוכן לשלם להן כדי לפרסם תמונות עירום שלהן, מעטות הן הישראליות שהסכימו לכך. עד כה לא התפרסמה תמונתה של אף ישראלית אחת בירחון העירום האמריקאי רבי-היוקרה. והנה גילו עורכיו של הפלייבוי את ישראל. הם החליטו להקדיש בגיליון של חודש ינואר 1970 לא פחות מאשר 14 עמודים לנערוות ישראל. הם הכינו מיבצע מתוכנן בקפדנות, שהוטל על אירוויין גוימן (35), מטובי הצלמים בארצות-הברית, "סע לישראל", אמרו לו, "תסתובב שם

הן סירבו לגמרי

יעל אביב

גילה אלמגור

קלרה יקל

רשמה אותם על כסות ידיה ותוך כדי שירה פרשה את ידיה לסניה כדי להיזכר במילים.

הספר של כריסטין קילר

דייב איבגי, הוא כיום המלה האחד-רונה בכל מה שנוגע לתיסרוקות בישראל. הוא נחשב כיום לספרן האישי של כוכבות הקולנוע והתיאטרון של הדוגמניות בישראל. כך למשל, לפני צאתה לפסטיבל ה-סרטים בקאן, מסרה לו גילה אלמגור את הפיאה שלה להכנת תיסרוקות מיוחדות. דייב לא רק שהכין את התיסרוקות, אלא שאף בנה אריזה מיוחדת כדי שהתיסרוקות תישמר בטילטולי הדרך עד קאן. השבוע, ישבו כימעת כל דוגמניות הצמרת של ישראל, עירומות למחצה מתחת למיטפרי ומסרו של דייב. היה זה בעת שנערכה הדגמת תיסרוקות מיוחדת כאחת החילות שבהצלחה. לראותה לפידות, שרה אלי, חניתה צננר ומימי מרגר, לים, היו בין הדוגמניות שמעשרן הכין דייב לתיסרוקות מיוחדות. לתצוגה הוזמנו יצרני האופנה של ישראל, כדי שיוכלו ליצור דגמי-אופנה מיוחדים לפי יצירות ה-תיסרוקות של דייב. במאי הקולנוע ה-צעיר בועז זורקין, יצא ללונדון כדי לטקס שם על הפיתוח והעריכה של סרטו האחרון של אורי זוהר, שנועד לתוכנית החדשה של הגשש החיוור. בתמורה הסכים זוהר להופיע כשחקן בסרט התיסרוקות ה-ראשון שמפיקה חברת הגר, חברתו של בועז. יהיה זה סרט עבור המועצה לבטיחות. בינתיים נשש גם אריק איינשטיין את אמרגנו דני דגן ומייצג עתה את עצמו באמצעות הגר שהוא שותף בה. כריסטין קילר, גיבורת פרש פרו-סיומו בבריטניה, ניצלה השבוע מסיבת עיתונאים שנערכה לכבודו של כוכב ה-קולנוע סטיב מקוין. אחרי שהעיתונאים הופתעו לגלותה ביניהם, סיפרה להם כריס-טין כי היא עומדת להוציא לאור ספר שיגלה את חלקה בפרשת הניאומים שה-פילה את ממשלת בריטניה. כששאל מקוין מה דעתו על התחרות הבלתי-הוגנת מצידה של קילר, השיב: "לא ידעתי שהיא כאן, אבל אני בטוח שהיא גברת הגונה מאוד."

פסוקי השבוע

● שריהחוק אבא אבן: "שנים רבות העמסתי על עצמי עמל הרכה במאמץ

ההסתדרות, ירוחם משל, אינו מרוצה כל-כך מבנו. הבן, שהיה סטונט בטכניון, עבר לתל-אביב ופתח דיסקוטק מצליח. חב-ריו של משל בחודש-הפועל לועגים לו על שבנו של מנהיג פועלים הוא בעל דיסקו-טק. הדברים נגעו כנראה לליבו של משל. לאחרונה הוא מפעיל לחץ על הבן שינטוש את עיסוקו הבורגני ויבחר לעצמו מיקצוע פועלי יותר.

הטלוויזיה של יהורם גאון

הזמר יהורם גאון נדהם לקרוא בוקר אחד במודעות בעיתונים, כי השתתף בתחרות שערך חברת סכיניגיליות, וכי אחרי ששלח לאותה חברה אריוות של סכיני-גיליות שלה, הוא זכה במכשיר טלחיויה חינו. יהורם ערך חקירה והתברר לו כי העוורת שלו היא שהשתתפה בתחרות כי שמו. שלח יהורם ידיד לקחת עבורו את מכשיר הטלחיויה שזכה בו, אבל חברת סכיניגיליות סירבה לתת את המכשיר. שיהורם יבוא בעצמו ויצטלם עם המכשיר ואז ניתן לו אותו, אמרו. מובן שליהורם לא היה כל חשק להופיע במודעת סירסומת עם מכשיר טלחיויה, מה עוד שיש לו כבר מכשיר כזה בבית. יהורם, שנסע השבוע ללונדון על מנת להתחיל בחזרות על הגיר-סה הברישית של המחזמר קובלן, החליט לתרום את הטלחיויה לכני צה"ל, ונראה אם החברה תסרב לתת את המכשיר לני-כיס, אמר. יותר הצלחה היתה לזמרת הישראלית המתגוררת בפאריס, ריקה זראי. ריקה משגעת את סאריס מזה של-שה חודשים בשיר עממי רוסי, אותו שרו בתנועות-הנוער בישראל במילים: ליבלבו אנס וגם תפוח / ערפלים ירדו על הנהר. השיר, הנקרא קזאצ'וק, העלה את ריקה בבת-אחת אל צמרת אלילי-הזמר האירופיים. מזה 12 שבועות הוא צועד בראש מיצעד הפיומונים הצרפתי וכלול גם במיצעדי ה-סיומונים של בלגיה, הולנד, שווייץ, איטליה, ספרד וקנדה. עד כה נמכרו מתקליטי ה-קזאצ'וק של ריקה כ-800 אלף תקליטים כי רחבי העולם, וריקה מתקרבת בקצב מהיר אל תקליט הזהב הראשון שלה. לרגל מכר רת תקליט המיליון של השיר. "מי היה מאמין שהשיר הזה, המשגע את אירופה, הוא השיר ששרו לי הורי בירושלים?" כת-בה השבוע ריקה לידידיה בישראל. אגב, בתוכניות הטלחיויה הצרפתית, שם שרה ריקה את השיר כשברקע מופיעה להקת רק-

דייב ויצירותיו
אופנת השמלות —

חניתה — כיצירה
— בעיקבות התיסרוקות

אנשים

הדיסקוטק של ירוחם משל

ביום השנה לפרוץ מלחמת-ששת-הימים, הפגינה קבוצה של בחורים ובחורות אנשי מצפן מול בניין-הכנסת בירושלים, כשהם נושאים בידם כרזות נגד הכיבוש ובעד נטיגה. מיספר סקרנים הצטופף להתבונן בהם. ביניהם היה גם מנהיג החוגים הלא-מיים, הד"ר ישראל שייב, שייב גיחך למראה המפגינים, עבר בין הסקרנים ומכר להם את הבדיחה האחרונה שלו: "אני חר-שב שהבחורות האלה עם השלטים הן דוקא כן בעד כיבוש ונגד כל צורה של נטיגה!" ● ערב של מועדון צחצח בבאר-שבע, הופיע דובר משרד-החוק דוד ריבלין. בין השאר חקף ריבלין בחריפות את הד"ר נחום גורדמן. "אני סבור כי הוא שרל-טן", אמר ריבלין, "אילו הייתי יכול הייתי סותם לו את הפה. גולדמן אשם ישירות במחול העלייה מארצות-הברית ב-20 השנים האחרונות והוא טמא מבחינה ציונית, במיר-חד בגלל נתינותו השווייצית". ריבלין ה-גיש כי הוא אומר זאת על דעתו הפרטית ולא כאיש משרד-החוק. ● הפרופסור ל-ספרות ברוך קורצווייל עורר השבוע שערורייה רבתי באוניברסיטת בראילן, שם הוא מכהן כמרצה, אחרי שהתברר לו כי גיזבר האוניברסיטה ניכה לו ממשכורתו, ללא רשות, סכום מסוים לרכישת מלוחי-ביטחון. לדברי קורצווייל כינה אותו הגיזבר בכינוי גנאי ואף הרים עליו כיסא. כשנש-אל מנהל האוניברסיטה, מתתיהו אדר, לתגובתו על התקרית, השיב: "הגיזבר לא הניף כיסא אלא רק נגע בקורצווייל. יש תללות את הקולר בחמסין." ● ראש-המחלקה לאיגוד מיקצועי בחעד הפועל של

ריקה זראי ב"קזאצ'וק"
המיליון בדך

דניות הרוקדות קזאצ'וק, היא מדגישה את מוצאה הישראלי. ● לציון מלאות ש-חיים למלחמת-ששת-הימים, נערך השבוע בהיכל-התרבות ערב של שירי המלחמה, בהשתתפות אמני הצמרת שבתקופת הכר-נגות והמלחמה שרו בסני החיילים. בין ה-אמנים שהופיעו היו אריס סאן, יהורם גאון, אילן ואילנית, אריק איינשטיין, רן אלירן, שולי נתן, אילנה רהר, רחל אטאס ויפה ירקוני. יפה הספיקה לשכוח בינתיים את המילים של השירים ששרה במלחמה. היא

להנחיל לרכבות בנידורנו הבנת חחוייה היהודית כרציפותה המוסלמית ובעצמות זיקותיה לארץ הזאת." ● שריהפנים חיים משה שפי-רא: "אם משהו הוא בעד עבר-הירדן, אז הוא נהפך לקדוש בישראל. מניין באה ירידה מוסרית ודתית כזו?" ● המשורר אברהם שזונסקי: "אנו מתקרבים לפייסות מן הריקנות. אני רואה כבר בחורות במכנסים נורא ארוכים."

סמדר דרור

בעירום במשך שתיים בחוף עין-דור. "קיבלתי 100 דולאר", סיפרה סמדר, "חוף מזר, להופיע בפלייבוי, זה פתח להצלחה. אולי איזה מפקד יראה אותי ויגלה אותי". נוימן נשאר מאוכזב. אחרי שבילה בישר אל כמעט חודש ימים, לא הצליח למצוא

אן סוכמאייר

גולת הכותרת של הנערות הישראליות. גילה ביקשה לדעת באיזו חברה היא חופיע. אמרו לה עם מי, וזה לא מצא-חן בעיניה. למרות שהצלם רצה לצלמה לבושה, היא דחתה את ההצעה. "חסר לי שהאמא שלי תשמע שהתמונה

תרצה ארבל

כמה שאתה רוצה. הכסף לא חשוב. רק תביא תמונות של חתיכות ישראליות." אירווי, יהודי במוצאי, הנשוי לאשה פיי נית ומתגורר בניו-יורק, לקח ערימה גדולה של דולארים ויצא לישראל. הוא פנה ללישר-כת'התיירות וללישכת'העיתונות הממשלתית,

פלייבוי "מהפך חיילות"

חיילות או קיבוצניקיות שתסכמנה להצטלם בעירום. אבל הוא לא נואש. השבוע יצא לסקנדינביה, אל אשתו. הוא יחזור לארץ בתחילת חודש יולי, כדי להמשיך במיבצע. אז, אם יש עוד איזו ישראלית הרוצה שתמונת העירום שלה תספא את עמודי ה'פלייבוי' — עוד לא מאוחר מדי. יש עוד הזדמנויות בלתי חוזרות אחת.

שלי הופיעה בירחון עירום, או לכי ותסי' בירי לה אחר-כך שאת בעצם צולמת לבושה. לא, תודה!" אמרה גילה. גם השחקנית יעל אביב סירבה להצטלם. מכל יפהפיות ישראל הצליח נוימן לשכנע רק בודדות להצטלם בעירום. ביניהן היו אן סוכמאייר, תרצה ארבל, שצולמה בצללית עירום על חוף'הים וסמדר דרור שצולמה

צחק בשבילי לקום בשש בבוקר והוא חייב לשלם. הוא נתן לי 100 לירות ואת הפילם וכך הסתיים הרומן שלי עם הפלייבוי."

★ ★ ★

יש עוד הזדמנויות

גם את השחקנית גילה אלמגור ביקש הפלייבוי לצלם. הסבירו לה כי היא תהיה

ביקש שיעזרו לו למצוא יפהפיות ישראליות. "זאת התעמולה הטובה ביותר שיכולה להיות לישראל", הסביר להם. אבל בלשכות הממ' שלתיות אמרו לו שחתיכות זה לא בתחום העיסוק שלהן. הם היפנו אותו לצלם ה'עיתונות החתית אברהם ירון.

★ ★ ★

מאה דולאר בשביל חולצה רטובה

א ירוויח רצה לצלם לפחות מאה ישר' אליות, מהן יתפרסמו תמונותיהן של כ' 30. הוא רצה שבכתבה שתתפרסם בפלייבוי תיוצג הישראלית האופיינית, לכן ביקש למ' צוא גם חיילות וקיבוצניקיות. הוא לא רצה את כולן עירומות. אבל לפחות שליש מן הנערות היו צריכות להתפשט. לשם כך גם נקבע סולם מחירים בהתאם: 100 ל"י תמו' רת תמונת פנים וגוף לבוש, 200 ל"י תמו' רת חצי עירום, 100 דולאר לתמונת עירום. תוך זמן קצר החל מיבצע גיוס המוני. צלמים, אמרגנים וסחם ציידי'חתיכות, החלו לגייס נערות בשביל הפלייבוי. אבל אחרי מספר שבועות התאכזב אירווי נוימן מרה: "הישראלית הממוצעת היא אידישע מאמע". הסיבה: רוב הישראליות סירבו להצטלם בעירום בשביל הפלייבוי.

צלם האופנה פטר הרצוג שלח אל נוימן מספר דוגמניות: ליאורה לפידות, ציונה טוכטרמן, והשחקנית יהודית סולה. נוימן צילם אותן, אבל הן לא הסכימו להתפשט. את ליאורה וציונה לקח נוימן עד ים'המלח, שם צילם אותן על רקע הגוף הפרוע. אבל גם האווירה המדברית לא שיכנעה אותן. סיפרה השחקנית הצעירה חנה יקל (20): "הצלם קיבל את הכתובת שלי ממישהו. הוא בא אלי והסביר לי את התנאים: 125 ל"י בשביל חצי שעה צילומים בבגדים, 250 ל"י בשביל צילום עם חולצה עם כפתורים פתוי חים ו-350 ל"י בשביל צילום עם חולצה רטובה שיראו דרכה את הציצי". "הוא אמר לי שאני טיפוס צברי מובהק ולכן הוא מוכן לצלם אותי גם רק בבגדים. למחרת באתי לפגישה שקבענו ברחוב בן-יהודה פינת שדרות נורדאו. הוא צילם אותי שם כרבע שעה ואמר שאלה היו רק צילומי ניסון. אחר-כך הוא שאל אותי אם אני מו' כנה להצטלם בחולצה רטובה. הסכמתי. אבל הוא אמר שאקבל רק 125 ל"י. הוא התחיל

ואלה הסכימו להצטלם — אבל לא להתפשט

ליאורה לפידות

ציונה טוכטרמן

יהודית סולה

במדינה

תליאביב

הצדק

מנצח

פרשה שיגרתיית של קנס עירוני, של 20 לירות בסך-הכל, הפכה למלחמת-קודש בין עיריית תליאביב לעיתונות. במהלכה, נכתבו ערימות מכתבים ותצהירים, הועסקו עשרות פקידים, ולבסוף, כשהגיעה לפני כשבוע ה' פרשה המסעירה לבית-המשפט העירוני בתליאביב — זוכה הנאשם.

לעירייה — עלתה הפרשה לפחות פי חמש

גרפיקאי ג'קסון

„אדוני, אתה עברת עבירה“

מגובה הקנס. לנאשם — לא פחות. אך ה' עיקר שהצדק ניצח.

האזרחים שקרנים כולם? לפני עשרה חודשים הסתבך העיתונאי והגרפיקאי יהושע (ג'קי) ג'קסון במערבולת משפטית ודוגמת קפקא. בוקר בהיר אחד עמד לו ג'קי ברחוב בצלאל יפה, שרוי בשרעפים. המדחן שעליו החנה את מכוניתו הראה על חצי שעה פנוייה, וג'קי חך בדעתו אם כדאי לו להוסיף עוד עשיריה.

„אדוני, אתה עברת עבירה“, שמע לפתע קול מאחוריו. היה זה הפקח העירוני אליהו ב'נחוב. „אתה חבסת במדחן“, ג'קי גיסה להתגונן ולהכחיש, אך הפקח עמד על שלו — אף לאחר שהתערב בשיחה זר שהודמן למקום, ואישר את דבריו של ג'קי „כול“ כש שקרנים, קבע הפקח באובייקטיביות ר' רשם דו"ח על 20 ל"י.

מכריו של ג'קי יעצו לו לשלם את ה' דו"ח ולשכוח ממנו. אך ג'קי החליט להילחם על העיקרון. הוא כתב מכתב לעירייה, ואח' ריו שני, שלישי, ורביעי. הוא הופיע לבירור רים בפני פקידהעירייה. אולם הפקידים הח' ליטו שמוסב להאמין לפקח. אגב אורחא, הוסיפו, כדאי גם ללמד את העיתונאים ה' מחוצפים לקח.

לבסוף, לפני כשבוע, הופיע ג'קי בבית-המשפט העירוני, מצויד בעורך-הדין יהושע לויס ועד-ההגנה צבי צימבר, בעלי-חנות מס' ציונה. לאחר ששמע את העדויות, יוכה ה' שופט זלמן לבטנשטיין את ג'קי מכל אשמה. ג'קי עשה חשבון-נפש מהיר, ונוכח ש' מלחמת-המיצוה עלתה לו למעלה מ'1000 ל"י. הפקח, לעומת זאת, הרוחח יום-חופש מעבודה — אותו יום בו הופיע על חשבון העירייה כעד נגד ג'קי.

דרכי-חיים

זונה

משיכון בבלי

מאז ומתמיד טענו כל הדיירים בבית מס' פר 5 ברחוב זוהר, במשיכון בבלי שבצפון תליאביב, ששכנתם אוגוסטה פינקטל, מ' דירה מספר 16, היא סתם זונה. כשבוע שעבר, התגלה שלא רק הם בדעה זו, אלא גם „שטרתי-ישראל: נידחת-משטרה עצרה כיום שלישי אחרי-הצהריים ליד הבית ברחוב המהדר. השוטרים הקיפו את הבית מכל צדדיו, ושניים מהם עלו לקומה הרבי' עית, צילצלו בדלת דירה מספר 16. כעבור דקות מספר שבו וירדו — הפעם בחברת אשה גבוהה ויפה, בעלת שיער שחור וגזירה חסובה, וגבר מברגר בשנות ה'60. החבורה הוכנסה לניידת, הוסעה אחרי-כבוד למשטרה. לקוח? רק בהמלצה. איגוסטה פינ' קנטל לא מצאה חן בעיני שכניה כבר מן הרגע הראשון.

כל עור היופי הנבעי שלו

לכל עור — הקרם המתאים לו:

- Astringent Cream — לעור שמנוני
- Vanishing Cream — לעור צעיר
- Moisture Cream — לעור יבש
- Nourishing Cream — לעור בוגר

כשמטנחים אותו
בקומים של
שָׁרִיחַ

SCHERK

המפיצים: חני נורית בע"מ.

חשוב למנהלי משרדים
וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המו' חק את האורייגיל יההעתק.

חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב' יכולתך למחוק כל אות או מילה יחד עם ההעתק.

הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-ידי כך 40% באוסן ממשי. סוכנו ישמח לבקרך ולהרגים ללא כל התחייבות.

„דובקס“ — ת.ד. 6031, טל. 441692, תליאביב.

זרשי!
את אול'ה
הקולסטיקה
המאול'ה פ'ה

IRIR
RAIN ROSE

בפרפומריות
המובחרות

מכירת
אמצעי
מניעה

מסוג מקובל ומאיכות
מעולה באמצעות הדואר

לקבלת פרטים נא לפנות:
טל-רסן בע"מ

ת.ד. 3309, ירושלים
שרות יעיל, דיסקרטי ופודי

כאשר נעצר מוחמד עלי'די המשטרה באשמת חסיפה ואונס, היחה בכיו מענה מקורי: „זאת אשתי!“

הכלה החטופה

אצלנו יש כל שנה ילד. יכלו להיות לי כבר שלושה ילדים — ואין לי כלום: רק הבית הריק. בינתיים, בעוד המשפט נמשך, משחיות בכפר-טיבה את הסכינים. הכפר נחלק לשני מחנות: האחד דורש כי

וצפיה להתחתן, סיפר לכתבת העולם הזה. „שילמתי להוֹרִים שלה 5000 ל"י, נוסף למתנות ובגדים ותכשיטים רבים מזהב שנתתי לה. הלכנו לקאדי והתארסנו. זה למעשה נחשב כנישואין אצלנו. הקאדי פסק שעל צפיה לעבור לגור איתי אצל ההורים שלי, כי היא למעשה אשתי. אבל בינתיים התחילו לסכסך בין המשפחה שלי למשפחה של צפיה כל מיני אנשים, שקינאו במצב הכלכלי הטוב של משפחתי — וההורים של צפיה לא הירשו לה לעבור לגור יחד איתי. שלחתי נכבדים מהכפר שלנו, וגם מקלנסוא, לתחקר בינינו — אבל שום דבר לא עזר. ההורים שלה לא הסכימו לתת אותה וחלסו.

כל פעם, המציאו תירוצים חדשים. פעם היה זה עוד כסף, פעם, עוד בגדים, פעם — בית. נתתי להם כל מה שביקשו. גמרתי לבנות את הבית הזה — מוחמד מראה על ביתו בעל שתי הקומות, ובו שישה חדרים מרווחים עם מיטב מורני מלא ארונות-פורמיקה, וכן חדר-אורחים מרווח במיטב הריהוט המודרני, עם רדיו-ענק וטלפון לבן. — „שצפיה לא תרגיש את עצמה לבד כשאני לא בבית“, הוא מסביר.

„אולם אפילו שגמרתי לבנות אותו ולרהט אותו ולמלא אותו בכלים, ההורים שלה לא הסכימו“, הוא ממשיך. „אז אמרתי להם: בסדר, תחזירו לי את הכסף וכל מה שנתתי, ואני אחפש לי אשה אחרת. אבל על זה הם לא רצו אפילו לשמוע.“

„הוריה את התחתונים“

למרות כל המיכשולים, סרחה האהבה בין השניים, ולבדי מוחמד: „אני הייתי רואה את צפיה כל יום. היא הייתה עולה על הגג כשאף אחד לא היה בבית, וככה הייתי רואה אותה. או שהייתה עומדת בחנות ואני הייתי עובר שם והיינו מסתכלים אחד על השני. כשההורים שלה לא היו בבית, היינו גם עומדים על יד הגדר ומדברים. בזמן האחרון היא התחילה להגיד לי שנימאס לה כבר לחכות, ועלינו לעשות משהו. לברות. חשבתי על זה, וראיתי שאין לי ברירה אחרת. החלטנו לברות. קבענו פגישה ליד החנות שלה בשמונה בבוקר. היא חיכתה לי שם ואני באתי עם הגיפ שלי. באתי לבד. מה אני משוגע לקחת אתנו עוד אנשים?

„צפיה עלתה לגיפ, כשיצאנו מהכפר, אמרה לי: ברוך-השם שהתפטרנו מן ההורים שלי. נסענו מחוץ לכפר לפרדס, וישבנו ודיברנו שם עד הערב. אנחנו שנינו צעירים ואוהבים, אז התחממנו, ואני התחלתי למזמזם אותה. צפיה כן התחממה והוריה את התחתונים שלה. היא ביקשה ממני לבוא איתה במגע. בהתחלה פחדתי לבוא איתה במגע שלם. בכל זאת שכבתי איתה פעמיים ונוהרתי. היא עשתה את הכל מרצונה הטוב. אם היא לא הייתה קובעת איתי פגישה, לא הייתי בורח איתה אפילו בעוד מאה שנה.“

את סיפורו זה של מוחמד, הכתיבה ארוסתו במשטרה מכל וכל, ומסרה את הגירסה שלה — כי נחטפה: נגד רצונה, ותחת איומים בסכין ניבעלה פעמיים. כשהופיעו הצדדים בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, טען באי-כוחם של הנאשמים, עורך-הדין משה אלוני, כי צפיה מסרה את כל העדויות שלה בנוכחות בגי-משפחתה, ואפילו פעם אחת לא נחקרה לבדה. עליך, אין היא מדברת אמת: בגי-משפחתה איימו על חייה אם תמסור גירסה אחרת, ואין לסמוך על עדותה.

אחרי הודאתה במשטרה, נלקחה צפיה לבית-החולים בלינסון לבדיקה. מוחמד טוען שאולי עשו לה שם משהו. לולא כן, הייתה כבר בהריון — וכך הייתה מתחלת התנגדות משפחתה והם היו מתחתנים:

רשעה הייתה שמונה בבוקר, כשגיפ ובו שלושה צעירים קרב לאחד הבתים ברחוב צדדי בכפר טיבה. בחורה צעירה התקרבה לבית וקראה: „צפיה, תבואי רגע, אני רוצה לקנות כמה דברים בחנות.“

צפיה גבר מיהרה להיטיב את שערה ויצאה החוצה. חנות המכולת של אביה שכנה מיספר מטרים ליד הבית, והיא ניגשה לשרת את הקונה.

אולם רק פסעה מיספר צעדים ברחוב, זינקו עליה לפתע שני צעירים ששקצו מן הגיפ, וסחבו אותה לתוכו בכוח. הגיפ פתח בדהרה, ולא עצר עד שהגיע לפרדס מרוחק. כאן ציפו לנערה מוחמד ג'בר, ארוסה, בחברת אחיו ואביו. צפיה הורדה מן הגיפ, ותחת איומים נסחבה לתוך מיבנה עזוב בקירבת המקום. שם, בעוד האח והאב מחזיקים בה, אנס אותה מוחמד.

צפיה נאבקה על תומתה: „צעקה גואשת. אולם איש לא שמע אותה. השלושה לא הסתפקו במעשם. צפיה נסחבה מן המיבנה אל תוך הפרדס, ושם בעל אותה מוחמד פעם נוספת. אחר הסתיר אותה בפרדס עד רדת החשיכה, ואז החזיר אותה לאותו בית עזוב.

רק דרכה כפר-גלה של צפיה בבית זה, התחילה שוב

מוחמד ג'בר כפי שהצטייר בסרט-סדרה ב"סלם במרדפת ביתו ב"כפר הערבי טיבה. משמאל, בחצר הבית, נראה הגיפ שלו.

הבעל האחכה

בצעקות גואשות לעורה, הפעם, שמעו אותה שניים מתושבי הכפר, קסם וסאלח מדינה, וחשו לעזרתה. הם מצאו אותה עם מוחמד, החזירו אותה לכפר, והודיעו למשטרה.

„התחילו לסכסך“

עד כאן גירסת התביעה. למוחמד, מצידו, יש סיפור שונה לגמרי: „לפני שלוש שנים החלטנו אני

חדר-האורחים בביתו של מוחמד ג'בר, בו מצויים ארונות המכילים כלי בית שהוכנו לכלה החדשה.

הרהיטים שהוכנו

הם צריכים להחזיר לי את כל הכסף ועוד פיצויים, קובל מוחמד. „עברו כבר ארבע שנים מאז התארסנו. צפיה תינתן לארוסה, לאחר שזה מילא אחרי כל התנאים. ואילו השני טוען כי אין למוחמד שום זכות על צפיה, ומאשים את מוחמד בהתנהגות פסולה.

מוכנן דהוסיף 5000 ל"י

כך נתון מוחמד בין הפטיש לסדן: מצד אחד, תלוי ועומד נגדו משפט על חטיפה ואונס בבית-המשפט המזרחי, אם ירשיעוהו השופטים, הוא עלול לקבל בין ארבע לשמונה שנים. אולם גם אם ייצא זכאי, לא נסתיימו חשבוניו בכפר: בעילת בתולה היא עניין חמור. דינו עלול להיות רצח. רק דבר אחד יציל אותו מהדילמה בה הוא נתון: נישואין לצפיה האובדת. ואכן, לזה מייחל בכל ליבו גם אביו הזקן. הצהיר הוא בפני כתבת העולם הזה:

„אני רק מקווה שהמשטרה תראה מה הולך פה, ותבוא לעשות שלום בינינו. שיבואו וידברו עם ההורים של צפיה. הוא קם פירט עד כמה הוא מייחל: „אני אוסיף עוד 5,000 ל"י מוהר. ולא רק זה: אם רק יסכימו לחתונה — אני נותן לבן שלי מאה אלף לירות, שילך ויקנה מונית, ויעבוד בחור נהג-טקסי.“

ואם אפילו זה לא יסכנע אותם — חלוא, אני לא יודע מה עוד בעולם אפשר לעשות.“

הלקוחות שלה. אבל לא התערבנו. כל עוד היא ניהלה את העניינים שלה בשקט. „האורחים שלה היו תמיד בברים מבוגרים, לבושים בחליפות מהודרות. בהחלט לא אנשי העולם-התחתון. בעלה רוא חולה-לב מזה שנה וכמעט לא עובד. יש לו מכר בית אופל מסחרית וכל בוקר הוא יוצא מן הבית, וחוזר רק אחרי-צהריים. אנתנו בטר חים שהוא ידע מכל העניין. פעם הוא גם סיפר שהיא הייתה במחנה-ריכוז, ושם השתמשו בה הנאצים בתור זונת-שדה.“

לאחר הנפילה. בימי זוהרה, היה ל"אוגוסטה סדריו קבוע: כל בוקר, לים. אחר-כך, קצת פרנסה מכניסה, ואחר-צהריים נהגה לטייל בשיכון עם כלבי-הזאב ה"ענק שלה. בשיכון הכירו אותה בשם האשה בשם הכלב. אלו, כלומר, שלא הכירו אותה בשם המיקצוץ.

עתה, משנתפסה עליידי המשטרה בחברת לקוח, והשופט יהודה טרייביש ציוה לעצור אותה לשישה ימים, עד גמר החקירה — מטיל במקומה, עם כלבי-הזאב הענק, בעלה, כשעל פני שניהם הבעה עגומה למדי.

כל לקוח הוכנס לחדר נפרד, וכשהיה דוחק גם לאמבטיה ולמטבח. מרים הייתה עוברת מלקוח ללקוח, במרוצה, ערומה. העסק פרח. אוגוסטה גם לא הייתה טיפשה. היא ידעה שאם תישאר זמן רב במקום אחת, עלולה המשטרה לתפוס אותה. היא חיסלה את הדירה ברמת-אביב, שכרה דירת שלושה חדרים בשיכון מ"פ"ם ליד הטינרמה. בעשר שנות עבודתה המאומצת, הצליחה אוגוסטה-מרים לחסוך יפה. היא קנתה לבד, לה מכונת, ואחר-כך את הדירה המרווחת בשיכון בבלי. לאט-לאט העבירה את העסק לדירתה החדשה. השכנים ראו מדי יום-יומו ליד בית מכוניות-פאר, רבות מהן בעלות מספר דיפלומטי. הגברים נהגו לעלות לדירה אחת אחת, ברוח-זימון של 20 דקות עד חצי שעה, בכל שעות לפניה-צהריים. ר"אילו בעלה עבד באותו זמן כקבלן לשרב-רבות.

לאחר מעצרה, סיפרו השכנים: „הרגשנו הקלה כשהיא נעצרה. זה היה כאן ממש בית-בושה. למעלות אצלנו בית יש מפתח. אנחנו חושדים שהיא חילקה מפתחות בין

המלמץ עלי, לפני כן, בפניה. סיפר אחד הלקוחות לכתבת העולם הזה: „פעם באתי לדירה של מרים ברמת-אביב, לאחר שחבר סיפר לי עליה. כשראנו אותה, היא טרקה לי את הדלת בפנים. רק אחרי ש"החבר שלי זימן אותנו יחד בבית-קפה, היא נאותה לקבל אותי.

אבל היא הייתה בסדר גמור“, המשיך אור תו גבר לספר. „במישה היא הייתה מצוית — ממש פראית. ולקחה כסף הכל 20 ל"י. פעם, בזמן המיתון, אני זוכר שהיא רצתה להעלות את המחיר. אז אמרתי לה: תשמעי גברת — זאת לא סחורה צמודה לדולר. להיפך, אני מכיר אותך כבר כמה שנים, אפשר לומר שהסחורה קצת התיישנה, חל בה בלאי. מחירה דווקא חייב לרדת, לא לעלות. אחרי השיחה הזאת, היא לא ביל-בלה לי יותר את המחיר על העלאת מחירי.“

זונה במחנה-ריכוז. אוגוסטה עבדה ברמת-אביב בצורה אינטנסיבית. במשך ש"תים הייתה מספיקה בין 15 ל-20 גברים. הלקוחות התקבלו עליידי הסוכנת הקשישה.

מאז נכנסו אוגוסטה ובעלה הרמן, לפני שנתיים, לדירתם החדשה, רינגו השכנים ש"האשה היפה מנהלת אורח-חיים משונה. לי דעתם, היו הגברים שפקדו את דירתה ב"שעות לפניה-צהריים לקוחות — אוגוסטה עסקה בנות.

לפני עשר שנים גר עדיין הזוג פינקנטל בדירה של חדר, ברחוב ציטלין 27. בעלה של אוגוסטה עבד כאינטסלטר. אוגוסטה שכרה אז דירה בעלת שלושה חדרים ברמת-אביב, וכן סוכנת, אשה מבוגרת. בדירה זו נהגה לקבל את לקוחותיה פעמיים בשבוע — בימים שני וחמישי, בין השעות חמש ל-שבע. כמו שעון.

בתחילה היו הלקוחות מבין חוג מכריה. אולם אוגוסטה הקפידה להזכיר להם כל פעם, שאם הם מרוצים משירותיה — ש"ימליצו עליה בפני חברים. וכך, לאט אך בהתמדה, התרחב חוג-הלקוחות.

אוגוסטה נהגה להציג עצמה בשם מרים, ללא שם משפחה. ואף פעם לא קבילה נכר סתם. האיש חייב היה לבוא רק דרך מכר

המפיק והכוכבת

עיניים שלה ועם השפתיים שלה, והעולם נראה ורוד כמו העור שלה. וארתור בראונר הבטיח לה הכל. הוא הבטיח לתת לה כמה וכמה מתפקידי חיי. הוא הבטיח לה מלחמות גדולות של כוכבת, ומשכורות ענק, וסיוילים ברחבי העולם, ואי זה יאכטה פרטית, ומכוניות ספורט, וכלי כי פודל ועוד ועוד. והיא האמינה לו, כי מדוע ישק?

אז היא הלכה אחריו על לקצחי גרמניה, והיא עשתה כל מה שהוא אמר לה, ואחרי חצי שנה שהיא הסתובבה במחיצתו, היא גילתה דבר וורא, כל מה שהוא רצה, היא גילתה, זה להתעסק איתו. זה הגל. אפילו לא יותר מזה.

אבל עכשיו יש לה משהו אחר. היא מצאה מפיק חדש, שונה לגמרי מההיא. הוא לא רוצה להתעסק איתה, ולא כלום, כל מה שהוא רוצה זה רק לסדר לה קר יורה מסוארת, להפוך אותה לכוכבת גדולה, לקחת אותה לפסטיבלים ביאכטות ובמכוניות ספורט, לא יותר.

אז לא היה נעים לה לסרב, והיא הסכימה לבוא איתו לפסטיבל קאן, ובפסטיבל הוא סידר לה קשרים לא גורמליים, וכימ עט הצליח להכניס אותה לבכורה של הסרט מצור, וכל מיני אנשים התרשמו ממנה באופן יוצא מהכלל, ועם כל ההצלחה הזאת היא הגיעה איתו ישר לרומא, ושם הם מבילים בילה, והוא כל הזמן מסדר לה את הקאריירה, המבוקר עד הבוקר.

אביטל

בשנה שעברה גילתה הכוכבת הבינלאומית **אביטל פז** את המפיק הבינלאומי **ארתור בראונר**, והם נסעו יחד לגרמניה, כל אחד עם תוכניות משלו. אביטל רצתה לשחק בסרטים, וארתור בראונר כל מיני דברים אחרים. היא הגיעה לאירופה לפסטיבל קאן עם הסרט הבינלאומי טוביה ושבע בנותיו. אבל הסרט לא הוצג, משום שהפסטיבל נס סק, ואביטל עזבה את קאן במפח נפש. היא הגיעה לגרמניה וצילמה אותה שם בעיתונים וכתבו עליה שם שהיא כוכבת ישראלית מופרסמת, והראו אותה עם ה

עברה של נערה

לפני שנה, כשהרוסים פלשו לצ'כיה באה קבוצת אינטלקטואלים צ'כיים ארצה, ואחד מהם התגורר אצל הגברת מרש, אמה של **שרונה מרש**, ושרונה התאהבה בצ'כי הזה, שנקרא **איכאן מרשל**, וכשהוא נסע ללונדון הוא הבטיח לחזור.

עכשיו כשהיא נבחרת כמלכת הנערה הבינלאומית והיא תקיף את כל העולם, היא בוודאי תפגוש אותו שוב, ותשאף אותו מדוע הוא לא חזר.

היא מלאה מרד נעורים, כיאה למעמדה. לפני שנתיים וחצי רבה עם אמה, ועזבה את הבית. ארבעה ימים חיפשו אחריה בי כל הארץ, עד שמצאו אותה בויליה מליצט. בסבריה, עם כמה חברים וחברות.

כל הדברים קרו משום שלפני הרבה שנים נפרדו הוריה, והדבר השפיע מאוד על הנערה הצעירה, שהגיעה היום לגיל שבע עשרה.

זה השפיע עליה אבל לא הפריע להתפתחותה. היא היתה תמיד תלמידה טובה בייתה, על חיופי שלה ועל העניינים הבהיר רות של ועל זנבות הסוס שלה דיבר כל הבית ספר, כשהיא רק נכנסה ללמוד. עכ"שיו, לאחר שהיא נבחרה כמלכת הנערה, יש לה מסרה אחת חשובה מאוד: היא החליטה לחיפוש עם ניקסון, ולהסביר לו קצת את העניינים במזרח התיכון. היא בטוחה שהוא יבין.

שרונה

כשהמדפיסים החלו לעבוד על הספר שהגיש **הרבנית** לבית הדפוס, חשכו עיניהם. הם גילו שהוא כולו דברי תועבה, אוסף סיפורים מלאי בדויות וניבול פה, והם החליטו להפסיק להדפיס אותו, כי בבית דפוס, ובייחוד בבית דפוס דתי, כל אדם הא נציג הקדוש ברוך הוא, ושופט בשמו.

הם לקחו את הספר, שנקרא **דה קמרון** 1968, הלכו איתו לבעל בית הדפוס, ואמרו לו שלא ייתכן שרבנית תדפיס ספרים כאלה, שמכניסים מהומה בלבבות, והם ביקשו לשרוף את הספר ולהעמיד את הרבנית לדיון תורה.

הרבנית, אשה בת שלושים וחמש, החיה עם בעלה בירושלים, ללא ילדים, עוד לא ידעה על מרד פועלי הדפוס.

כבר מזמן עוררה הרבנית נגדה תגובות לא כל כך אוהדות, בגלל הפיאה הנוכרית הבלונדית שהיא חובשת על ראשה, דבר שלא נראה כמוהו בישראל, בישראל של מסה, אישם בין מאה שערים והסביבה.

בעל בית הדפוס טירב להיכנס לדרישות הפועלים. הוא טען שהספר בכלל לא של הרבנית, ושחפיקי הפועלים להדפיס ולא לפסוק בדיני ספרות.

אבל הפועלים לא נכנעו. הם הוציאו את הספר מהדפוס, איימו להשביט את המקום אם הוא יחזור לשם, וביום השבת, בבית הכנסת, כבר התנפלו על הרב כמה יהודים חרדים, ושאלו איך הוא מרשה שיתרחשו בביתו דברים כאלה, יהרב עדיין לא השיב תשובה כלשהי.

והסקנדל עדיין בעיצומו.

מסוסיתא עד מרצדס

שמו של עמי היסה הוא **עמי פרידמן**. את השם עמי היסה הוא הפיץ לעצמו בי עצמו, למרות שזה לא סינחר את עיניו של אף אחד, זה גרם לו ביטחון עצמי ואומץ.

עם שמו החדש הוא מכר את המכונית העלובה שהיתה לו, וזכתה כמוהו לשם לא מתאים: כרמלה, ונסע לחניציה.

בחניציה ראו אותו סעם סה וסעם שם. ראו אותו סוחב ארגוני תפוזים, וראו אותו סוחב ארגוני עגבניות, ופעם גם ראו אותו בתור מלצר באחד מבתי הקפה.

אבל יום אחד הוא הבין שלא זו הדרך, ומאז לא ראו אותו בחניציה. במקום זה הוא הופיע ברומא, והסתובב הרבה בכבי שים שבין רומא לצ'ינה צ'יטה.

ואז התחילו לראות אותו במצבים לגמרי אחרים. במקום ארגוני עגבניות הוא נראה סוחב על זרועותיו נשים מכוגדות, עמוסות בשר ויהלומים. הוא נראה שזוף יותר, ראוי יותר לשמו, ויום אחד הוא שוב נעלם.

השבוע הוא הגיע ארצה. על זרועו האחת תלויה ספרית גרמניה בשם **רותה פריד**, על זרועו השנייה מונחת מרצדס קופה סלון 69, ולשוננו אינה חדלה מלספר ניסים ינסלאות.

יש לו רשת של מועדוני לילה, הוא מסר, ויש לו רשת של בתי מלון, ויש לו מועדונים בפלמהדה מיורקה ובתיקסה בי שתיין ועסקים בגרמניה, וכדי להוכיח את דבריו הוא אפילו ירד מהמרצדס שלו, ומהספרית שלו, וקנה לחברה קפה עם עי גה. שיראו אדם כמוהו יכול להרשות לעצמו.

עמי ורותה

הנדוניה

ולכן, כששאלו את האבא שלהן ח" עובד ב"סולל בונה", מה הוא מתכוון לתת לבתו נדוניה, הוא אמר: "נתתי לה את המוח שלה. זאת הנדוניה הכי טובה."

למכון וייצמן, ועכשיו רבים עליהן שם מי תעבוד איפה.

רינה, יגאל וזיוה

ביום החמישי התחתנה **זיוה ילון** (23) הירחובית עם **יגאל ברכוביץ**. אחותה תאומתה הזוהר, **רינה**, היתה אחת הדמויות הבולטות בחתונה, משום שכל אחד חשב שהיא הכלה. "מזל טוב", אמרו לה, "מזל טוב, איך התרג" שה להיות כלה? את מתרגשת?"

וכשהאנשים הבחינו בטעותם רם אנ" רו לה שהם מצטערים, וכעבור כמה דקות חגיעו אליה שוב: "מזל טוב", אמרו לה, "מזל טוב, מזחיק מאוד, לפני רגע פגשנו את אחותך, ירשבונו שזאת את, ואמרנו לה מזל טוב", והיא גילתה לזה, וכבר לא מתרגשת.

כשהאחיות ילון הלכו לבית הספר ה" עממי הן חשיגו שם את הציונים הכי טובים שידע המוסד מעודו.

כשהן עברו לבית הספר התיכון הן קיבלו תעודות הצטיינות, ושר החינוך שלח להן מכתב הערכה, לשתייהן ביחד, בלשון ספרותית מאוד.

כשהן עברו לאוניברסיטה הן התחרו ביניהן על המקום הראשון במחזור. זיוה קיבלה סטיפנדיה של שלושת אל" פים לירות, פרס ראשון על הצטיינות בלימודים, ורינה קיבלה את הפרס ה" שני.

הן סיימו את המ.א. שלהן ועברו יחד

★ חזית תמימה

★ פעמוני אזעקה

★ 'צאניות צמרת

הרובה לבקר בימים אלו במועדון הלילה שלוש הקופים, שברחוב גיבורי ישראל בתל-אביב, ימצא אותו סגור ומסור גר. אפילו להציץ פנימה אי אפשר. נורית, הבחורה השחרחרת העובדת במיזנון ציון הסמוך, מוכנה לספר לכל המעוניין: "בעל המקום איננו. כבר שלושה ימים שלא ראיתי אותו. תנסה מחר".

חבל על הטיחה. שכן גם מחר יהיה ה' מועדון סגור, וגם בעוד שבוע. כי יהודה עינב (ויינברג), בעל המקום, נעצר השבוע על-ידי המשטרה, יחד עם אשתו ובחורה נוספת. האשמה: ניהול בית-בושת.

★ ★ ★

ספות, ספות

מ בחוץ נראה מועדון שלוש הקופים ככל מועדון-לילה הגון, פחות או יותר. בית קטן, צבוע אדום, מקושט עיטורי-עץ שחורים. פנס קטן, מרשאה נאה ושלם ה' מכריו על שם המועדון. אולם ברגע שהיית נכנס פנימה, היית חש

שלושה קופים והרבה זונות

היתה הסיבה פשוטה: עינב שימש לה מו' דיע — עד שקרה משהו שקילקל את ה' יחסים בין הצדדים.

יהודה, שחש שהנה הגיע למנוחה ולנח' לה, המשיך לנהל את העסק המשגשג. אש' חו הרביעית, אוהה, בלונדינית קטנה וחמו' דה, עבדה ככרמנית. הוא שכר גם בחורה נוספת בשם אוהה שר, 'יפהייה שחורת-שיע' בת 19, שעבדה ככרמנית ומארחת לסירוגין. כדי להבטיח את עצמו מפלישת בלשים ל' מקום, התקין יהודה מחשיר-אזעקה מתחת לבר. כשהיתה מופיעה המשטרה, היתה אש' תו לוחצת על הכפתור ובכל האולם היו' גדלקים אורות אדומים. לטענת המשטרה, היה נדלק אז אור אדום גם בחדר הסמוך לבר. והווג שנמצא שם באותה שעה הית' מתלבש מהירות. הגבר הולך היה לבית' השימוש — והבחורה לבר.

★ ★ ★

ארבעת-אלפים בבנק

ב סוף השבוע פלשו אנשי-המשטרה ל' מקום. עצרו את יהודה, את אשתו אוהה ואת המארחת היפהייה אוהה שר. כשהובאו השלושה בפני השופט יהודה טרייביש, הכ' חישו את האשמות בדבר ניהול בית-בושת. אמנם בחשבון הבנק של אוהה שר גילתה המשטרה 4,000 לירות שלא היה להן הסבר, אך יהודה טען שהוא זה שנתן לה את ריב' הכספים. ואילו אוהה הסבירה: "אני עובדת בתור מארחת, ומרוויחה בין 50 ל-100 ל"י לערב, כי יש לי קונסומציה גבוהה". תיבע המשטרה, לעומת זאת, טען שאוהה איננה מארחת, כי אם זונה. הוא אף ציין שאם ישוחרר יהודה, הוא יחבל בחקירה: "לחשוד יש השפעה חזקה על נשים", טען התובע. "בחורות המשתפות כרגע פעולה עם המש' טרה, עלולות לחזור בהן".

השופט טרייביש החליט להאמין לתובע: "שמעתי את העדות-בשבועה של ממי"ש פסח קריסברגר, לפיה היה מעקב מצד ה' משטרה על הנעשה במועדון-הלילה שלוש הקופים, והתברר שהמקום משמש לא רק כמועדון, אלא גם כבית-בושת. על כן אני פוסק לעצור את החשודים ל-10 ימים, כדי לאפשר סיום החקירה", קבע השופט.

ואם לא יצליח סניגורם של הנאשמים, פורץ-הדין משה אלוני, לערער את טענות התביעה — עשויים שלושת הקופים ושלו' שת הנשואים גם יחד להישאר סגורים — תרתי משמע — עוד זמן רב. הרבה יותר מעשרה ימים.

שבועיים באתי למועדון עם שני מכרים מ' חוץ-לארץ. היו אלה אנשי-עסקים שרציתי לגמור איתם עסקה, וחשבתי שהם ייהנו מביקור במקום. כשהגענו, היו כבר כל ה' בחורות תפוסות. אני לא יודע אם יש שם חדר נוסף, מפני שהזוגות היו הולכים ב' דרך-כלל לבנות על ספה בפניה חשוכה, ואחרי-כן היה הגבר יכול לשכב עם הבחורה ליד הבר. לא היו מתביישים אחד מהשני. כל אחד היה עסוק בשלו ולא התעניין ב' אחרים.

"כשראיתי שכולן עסוקות באותו ערב, רציתי ללכת. אבל יהודה עצר אותנו ליד הדלת ואמר שהוא יומין לנו בחורות ב' טלפון ויביא אותן בטקסי ספי-של. הוא ביקש שכל אחד יתאר לו איזה טיפוס הוא רוצה. השניים שבאו איתי הזמינו שחרחר' רות, ואני ביקשתי בלונדינית. הבחורות הגיעו לאחר עשר דקות.

★ ★ ★

כיים, פורץ — ופרסור?

ל יהודה עינב היו קשרים ענפים בכל חוגי החברה התל-אביבית. אפשר היה לראות אותו מדי יום בדיוגנוף, מחובק עם יפהייה או שתיים. הוא נחשב לגבר מושך ואינטליגנטי. רבות משעות היום נהג בללות בקפה רומא ברחוב בן-יהודה וברונו בדיוגנוף. בכל מקום נהג, כך מספרים, להע' ביר מפה לאון, שאצלו שלוש הקופים, ניתן להשיג כל בחורה שגבר יחפוץ בה.

בקרב לקוחותיו יצא ליהודה שם של איש-עסקים הגון. כפי שהתבטא אחד הלוקחות, מפיי-סרטים ידוע: "כל אחד שבא לשלושת הקופים ידע לאן הוא הולך ומה הוא עומד לקבל שם — ואף פעם לא התאכזב".

יהודה היה ידוע לא פחות גם בעולם התחתון. לפני מספר שנים נחשב לאחד ה' כייסים המוצלחים בארץ. אחרי-כן עבר ל' מעמד מכובד יותר, הפך לפורץ בעל-שם — עד שנתפס בשוד בבית-הספר לאמנות בצל' אל. הוא גנב שם תכשיטי-זהב, התיך אותם ויצק מהם לבנים. למרות זהירותו, לא שיחק לו מזלו. הוא נתפס ונידון למספר שנות מאסר.

כשיצא מבית-הסוהר, פתח את שלושת הקופים, ובעיני המשטרה נחשב לחוזר-למור' טב, עברין-מועד שעזב את הפשע ומנהל עסק כשר. אומנם במשך הזמן גונבו שמו' עות לאוזני המשטרה שהעסק איננו כשר כל-כך, אבל משום מה היא לא התערבה במשך שלוש וחצי שנים. לדעת יודעי-דבר,

בילוי אדיאלי. זה היה כמו מועדון-חברים. היו יכולים להיכנס רק עם המלצה. יהודה היה באמת בסדר גמור. בברים אחרים יש לך מארחת שיושבת איתך כל הערב, מוצי' אה ממך מאות לירות — ולא נותנת לך כלום חוץ מהבטחות. אצל יהודה כל אחד קיבל תמורה מלאה עבור כספו.

"באמת, הסיידור במקום היה לפי מיטב המסורת של בתי-בושת מפוארים ברחבי ה' עולם. מי שהיה בא למקום — לרוב בהמ' צ'ת מכרים — היה מתקבל על-ידי בעל-הבית או אשתו אוהה. באולם היו מסתובבות המון בחורות בלבוש מגרה, והגבר היה בוחר לו את הנראית לו. לאחר הבחירה,

בהבדל הקטן, אין שולחנות, אין כיסאות, אין רחבת-ריקודים מוגבהת. לעומת זאת, יש לאורך הקירות ספות-עור. ספות נוספות מספורות בפניות. בקיצור — שפע של ספות. באמצע האולם המרווח — שולחן קטן. בקצהו השני של החדר — בר משק' אות. האור עמום, והחשיכה כמעט מוחלטת.

את פניך היה מקבל גבר מוזקן, גבה-קומה ויפה-תואר, ששאל למבוקשך. היה זה בעל המקום, יהודה עינב. היה זה הוא שגם פתח לך את הדלת ובחן אותך מגי'רגל ועד ראש, לפני שהיה מכניס אותך פנימה.

לכל הסיידורים האלה היתה סיבה טובה. לטענת המשטרה, ולדבריהם של לקוחות

בעלי העסק

יהודה עינב, כייס ופורץ בדימוס, אשר לדברי המשטרה הוא "בעל השפעה חזקה מאוד על נשים", ואשתו הרביעית אוהה הבלונדינית. מה בעצם הם?

★ ★ ★

ותיקים, לא היה שלוש הקופים אלא בית-בושת מהודר כסיגנון המאה ה-19.

מאות לירות — בשביל כלום

ס יפר אחד הלוקחות, בעל תברה ידועה בארץ, לכתבת העולם הזה: "אני באמת לא מבין למה עצרו אותי. הוא ניהל עסק שחייב להיות בכל ארץ. הרבה אנשים מכובדים מצאו אצלו מקום"

קולנוע

שם בבחורה צעירה (ליאורה ריבלין), והם מגלים האחד את השני בין כותלי המושב. אך למרות שלא קורה שום דבר כבר נקנה הסרט להפצה בארצות-הברית ובאירופה, וגם בארץ רבים עליו שלושה בתי קולנוע ידועים.

בסרט השני שלהם יקרה המון. הרעיון להפגיש שני הומוסקסואלים עלה בהם כבר לפני חמש שנים. הם חשבו וחשבו איך להגשים אותו, ובסוף החליטו לפנות לתסריטאי הומוסקסואל כדי שיכתוב על הנושא בכנות ומתוך נסיון אישי.

הוא כתב סיפור על שני גברים, החיים יחד, ומאמצים להם נערה קטנה בתור בת, והנערה הזאת גורמת להם לקנא האחד ב"שני, וגם לגלות האחד את השני. אבל לפני חמש שנים הנושא הזה היה

סרטים

צ'רלי

ברגע

הנכון

הקירקס (מקסים, תל-אביב; ארצות-הברית) יש כמה סיבות מצוינות מדוע ל"לכת לקולנוע חקסים. קודם כל אין שם פירסומה. ואילו זה היה כל מה שהיו נותנים שם, זה כבר היה בידור מצויין. וכי שמגיעה שעת השקופיות ורואים שהפירסום מת היחידה המושקפת שם היא פירסומה לא לעשן ולא לפצה גרעינים, יש לבן-אדם רצון לקום וללכת הביתה מאושר ושבע-רצון, עם הרגשה שקיבל את התמורה המלאה עבור כספו.

חוץ מזה יש שם מיקי מאוס. זה הדבר הזה שהיו מראים פעם בקולנוע כשההנחה היתה שהאדם הולך אליו להתבדר ולא כדי לתכנן את הקניות שלו למחר. ורואים עוד סרט קצר אסתטי להפליא על מחליקי מים, ואם אחרי זה עוד רואים סרט של צ'רלי צ'פלין מה צריך יותר.

כל פעם שרואים את צ'רלי צ'פלין מביי חנינים מחדש שעוד לא היה אדם שהביא כמוהו את ההומור למדרגה כזאת של אמינות. הומור. ממש הומור. המבוסס על דיוק של שניות. על ההמצאת הרגע הנכון. על ההפתעה המתאימה ביותר במקומות המתאימים ביותר.

הנודד העלוב מוצא ארוך כסף שהוכנס לכיסו בדיוק לאחר שסיים לאכול לילדה קטנה את הסנדביץ' שלה, והוא נתפס בדיוק כשהוא מוציא את הארוך כדי לשלם, והוא בורח מהשוטרים לחדר מראות בלונה-סארק ומוצא שם כר נרחב לעשרות גגים משגי' עים מצחוק, והוא מגיע לקירקס תוך כדי בריחה מהשוטרים בדיוק באמצע ההצגה, כמובן, והוא מצחיק את הקהל כמו שאף אחד לא מצחיק אותו, ואחרי-כך הקירקס הזה מאפשר לו להראות את כל מה שהוא יודע בשטח האקרובטיקה וההומור. היו לו סרטים עם יותר משמעות ותוכן, אבל כשהומור הוא כל-כך נפלא, מי צריך תוכן?

טופול

בשן

ועין

לפני בוא החורף (חן, תל-אביב; אנגליה) מה חסר כאן? יש שחקן מצויין כמו חיים טופול, יש מקום אידיאלי — מחנה פליטים שבו מחליטים מי לחיים ומי למות. מי לרוסיה למחנות-הסגר ומאסרים, ומי למערב. ויש גם בעיות מעניינות: מפ' קד מחנה (דור ציבן) שצריך להחליט על גורלם של אנשים, ואינו יכול שלא לעשות טעויות, והוא עצמו רוצה להיות במקום אחר, להילחם, או לספק על גדודים; ומתור' גמן (דמות עממית) המצליח לעזור במומ' חיות ובערמומיות עממית לכולם, מלבד לי עצמו. ויש גם צילומים מצויינים, אז מה חסר?

הכל. חוץ מנתונים אין בסרט שום דבר. דיאלוגים מטופשים להחריד המורכבים מי אימרות-כנף של כל מיני עמים, גיבורים על-אנושיים או תת-אנושיים, סצינות אהבה לא מעניינות, והחי מחנה בלתי משכנע, אפילו טופול יוצא מכל זה בשן ועין.

ישראל

הומוסקסואלים

לכולם כבר יש, והנה סוף-סוף גם ליש-ראל יהיו הומוסקסואלים. הומוסקסואלים אמיתיים, שיעשו אהבה על הבד, ויחיו יחד חיי זוג אמיתיים, עם בעיות, מריבות, וכל מה שצריך.

איך זה קרה לנו? פשוט מאוד, הם ייוב' או על-ידי אנשי קולנוע ישראלים, שלמדו את המיקצוע בחוץ-לארץ, והם מגשימים אותו בארץ.

האנשים הם דן חלמן ועמי ארצי, הם נסגשו בבית-ספר לקולנוע באמריקה והח' ליטו להמשיך את דרכם ביחד. התוצאה היא הסרט התמהוני, שהוסרט בצפת ויוקרן בארץ.

בתמהוני לא קורה שום דבר מיוחד. כחור צעיר מגיע למושב זקנים ומתאהב

ב ח י פ ה

ביום חמישי, 26 ביוני 1969,
בשעה 8.30 בערב

תקיים פגישת חברים ואוהדים

בבית אירגון הלוחמים בנאצים (מדרגות הלל — מול "אורה")

בהשתתפות: ח"כ אורי אבנרי

שעון העידן האלקטרוני

TISSOT
PR 516 electronic

"טיסו PR 516 אלקטרוניק" — שעון ספורט לא-קונבנציונלי, עם תאריכון. הגנה כפולה מפני כל זעזוע. עמיד בפני מים. צמיד פלדה, אל-חלד. אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש — ללא צורך בדריכה ומתיחה. גם במצב של חוסר תנועה.

כל הדרכים מובילות ל"אגד"

אגד מוביל בכל הדרכים

ליאורה ריבלין ב"התמהוני"
צעירים במושב זקנים

עוד בלתי אפשרי. עכשיו, לאחר שריצד ברטון ורקס האריסון נתנו לו גושפנקה, מותר כבר להעלות אותו. "גוהגים להתייחס אליהם בזלזול, בחוסר הכנה, לא באוב' ייקטיביות, אונחנו רוצים להראות את זה כפי שזה באמת. כמו שהם חיים, כמו שאני ואשתי חיים," אומר עמי. ארצי, מפיק ה' סרט, והוא יודע מה הוא אומר כי הוא מומחה. הוא בא. בקולנוע.

השחקנים יהיו רק ישראלים, בשבוע הק' רוב הם עומדים לערוך מיבחני בד, יש להם כבר כמה רעיונות לאנשים היכולים לגלם תפקידים כאלה. אבל הם לא רוצים לקרוא בשמות, או אפילו לרמוז — כדי לא להעליב.

כוכבים

אם אין

אני לי

ג'ון דונר לא אוהב שום אדם שאינו נקרא ג'ון דונר. זוהי הסיבה שהוא לא שיתף בסרט שלו אנשים, מלבד את ג'ון דונר ב' תור מפיק, במאי ושחקן. הפגם היחיד ב' שילוש הזה הוא שהסרט שלו, שחור על לבן, מתאר יום מלא אהבה בחייו של ג'ון דונר. ואומנם הוא אוהב מאוד את עצמו, אבל הוא לא יכול היה לתאר בפני המצלמה איך הוא עושה את זה בלי לשתף בחורה בעניין.

הוא שיתף. ויצא סרט המראה איך ג'ון דונר הבמאי מצלם את ג'ון דונר השחקן, המגלם את ג'ון דונר האדם, כשהוא נמצא במיטה במשך סוף-שבוע שלם עם האהובה שלו.

בפסטיבל הסרטים של ברלין פסלו את הסרט. ג'ון דונר אסף את העיתונאים כדי להסביר שזה נעשה מתוך קינאה, והם במקום לשאול שאלות אינטליגנטיות, שאי-לו מה אומרת אשתו על כל מה שהוא עו' שה באינטרמיות רבה, במשך שעותיים של סרט.

הוא אמר שהיא לא אמרה כלום. לא היה לה זמן. כי היא עמדה מאחורי המצלמה.

עולם האשה

הקיץ שלנו די קשה - גם בלי שתוסיפי לצרותיך, במו ידיך, על-ידי תפריט לא נכון

מה לאכול בקיץ?

משולש פשוט בריא? כי אפילו אם ההרגשה היא אולי רק פסיכולוגית, היא בכל זאת מעיקה מאוד. התשובה פשוטה להפליא: אל תאכלי או-תם בטשולנט. הישראלי האשכנזי הממוצע הוא חובב-בשר מושבע. ארוחה בלי בשר, בעיניו, איננה ארוחה. הסיבה לכך נעוצה במידה רגה בימי הצנע המפורסמים, כאשר הבשר היה יקר-המציאות, וכן בנוהגיה-החברה שהביאו צימם יוצאי ארצות-המערב. התוצאה: סוגי מזון רבים אחרים, המתיימרים להיות בריאים, לא נאכלו. אינם בי-שימוש במידה מספקת במטבח הישראלי. לעומת זאת, תושבי-הארץ המערבים כי-אקלימנו - הערבים, ובני עדות-המזרח - מכירים מהו תפריט אידיאלי: ארוחה קיי-צית אופיינית כוללת למנה, גבינת-עיונים, גבינה מלוחה והרבה ירקות ואבטיחים.

★ ★ ★

אין משקה קד

מהו התפריט הרצוי? קובעת ה-חזונואית ליליאן קורנפלד, שספרה ה-בישול הטוב במזרח מערבו יצא בימים אלה כבר במהדורה שנייה: התפריט הקיצי חייב לכלול את המא-כלים הבאים: בכורק: סלט או מיצי פירות. בצהריים: הרבה ירקות, מרק, או חמיצה או מיץ-עגבניות. בערב: סלט-ירקות, גבינות, ביצים. לא משטירות, לא עוגות, לא שומנים. לא אלוהות ולא סוכר. אל תשימי רוטבים ותבלינים על בשר ודגים. אל תסגני ואל תצלי. והעיקר - הרבה מיצים טבעיים, מרק פירות קר, חמיצות קרות, מיץ-לימון, תה קר. משקאות קלים המכילים סוכר - לא. משקאות המכילים המתקה מלאכותית - ודאי ודאי שלא. זה אינו רצוי, מבחינה בריאותית. עצה אחרונה זו קשה קצת לביצוע, למ-ען האמת: רוב המשקאות הקלים בארץ מכילים כ-8 עד 9 אחוזים סוכר - כמות קלוריות לא-מבוטלת. מדוע בעצם אין בארץ משקאות קלים דלי-קלוריות?

★ ★ ★

ארוחה חמה - כבי כשר

לצרנייה-המזון מקפידים השנה להתאים את עצמם לקיץ הלוהט. מנה אידיאלית לקיץ, יכולה להיות בשבילך, צלחת מרק, העונה על כל שלוש הדרישות: היא המהה (המשך בעמוד הבא)

לת, שצריך להקפיד בקיץ על תוספת מינ-רלים לגוף, בגלל שההזעה המוגברת גור-מת להפסדם. איננה נכונה. אם תזונת המ-שה פחה היא נורמלית ומגוונת כהלכה במשך כל השנה, יש לבני-המשפחה מספיק מינ-רלים - ואין צורך בתוספת מיוחדת.

★ ★ ★

אין תיממטי?

אין תיממטי מההרגשה הכבדה הזו, אחרי שהלעטת את בעלך והילדים כי-

נה הטפלה המקובלת בין עקרות-הבית הי-ישראליות: "ההבדל בין מאכלים כבדים-לעיכול וקלים-לעיכול הוא שטות אחת גדו-לה", אמר לעולם האשה. "מבחינה מדעית, אין דבר כזה. כשאדם נמצא במידה, רצוי שיימנע ממאכלים רבי-חלבונים ושומנים, כי הם גורמים לגוף צריכת-מים מוגברת. אבל בחיים היומיומיים, בתנאים רגילים, כאשר אין מחסור במים - אין לדבר כל משמ-עות".

לדברי הד"ר רשף, ההרגשה המעיקה בקי-בה, לאחר ארוחה "כבדה", היא סובייקטי-בית בלבד, תוצאה של הרגל. טעות נוספת של הישראלית הממוצעת, לדבריו: בעיית המינרלים. "הזיעה המקוב-

מים, מים, מים: זה מה שעליך לאכול ולהאכיל את בני-ביתך, בקיץ המחלחל עלינו לטובה. בני-משפחתך חיי-בים לשותות - לא עד שירגישו שאינם צמאים יותר, אלא הרבה יותר.

★ ★ ★

כיצד תאכלו בקיץ?

לא חשוב כל-כך מה שתאכלו, העיקר שזה יכניס לגופכם הרבה נוזלים. זוהי קביעתם החד-משמעית של כל הרופאים ומומחי-המזון. ד"ר אברהם רשף, ראש היחידה-לתזונה במשרד-הבריאות, מנפץ לרסיסים את האמ-ר

שך ניקולאי מציע לך ארוחות גבינה

שיפור-קר

למסיבת-קוקטייל

על שיפור-עץ שימי, לסרוגין, גבינה צהו-בה, זית שחור, גבינה מסוג אחר, עגבניה או גמבה, ושוב גבינה מסוג שלישי, זית ירוק, מלפפון ירוק (עם הקליפה), סדרי 8-12 שיפודים ותקעי לתוך חציל. חתכי את הגבינה בקוביות שוות וסדרי במיגון צבעים יפה.

סלט גבינה-דליקדו

2 חלקים גבינה צהובה, 1 חלק בננות, 1 פלחית-תפוזים או מנדרינות, אשכוליות, דוב-דבן, סלט חסה, מיונית, שמנת חמוצה. מכינים את התערובת מהגבינה הצהובה כשהיא חתוכה לקוביות, בננות, תפוזים או מנדרינות, מערבבים עם המיונית והשמנת. מכינים את קליפת האשכוליות לסלסלה, ממלאים עם התערובת ומקשטים עם דובדבן, תפוז וחסה.

ביצה בחושה עם

גבינה ועגבניות

2-3 ביצים לאיש כמנה עיקרית. 1-2 ביצים לאיש כמנת ביניים, או ל-ארוחת-בוקר. טורפים את הביצים, מוסיפים מעט שמנת טרייה ו-30 גרם גבינה צהובה מרוסקת. מחממים חמאה או מרגרינה, מוסיפים את הביצים ובוחשים עד שהן כמעט נקדשות. מכינים סוטט ושמים כל מנה על הסוטט. את העגבניות קולפים, קוצצים ומסגנים מעט יחד עם קצת בצל מטוגן, על הביצה הי-

בחושה שמים את העגבניות ומפזרים לפני ההגשה מעט עירית קצוצה, מגישים מייד.

תפיחת גבינה

300 גרם גבינה צהובה, רצוי לפחות שני מינים, 100 גרם חמאה, 110 גרם קורנפלד, חצי ליטר חלב, מלח, מוסקט, פלפל, 8 ביצים.

מרתחים את החלב עם החמאה ועם ה-תבלינים, שופכים לתוך זה את הקמח תוך כדי בחישה מהירה עד שהתערובת חלקה. מקדרים קצת ומוסיפים את הגבינה ואת ה-חמונים. את החלבונים מקציפים ומוסיפים לקצף את הקורנפלד. את הקצף עם הקורני-פלד מוסיפים לתערובת ויוצקים לכלי-החרט קטנים משומנים ומקומחים (ממלאים לא

יותר מאשר 2/3 כלי), אופים בתנור עם חום בינוני. להגיש מייד.

דגים ממולאים פטריות

מכינים דג-אמנון-הנגיל או דג אחר עם מעט אדרות, או אפילו דגפילה, וכן פטי-ריות קצוצות עם בצל מאודה והרבה פטרו-זיליה.

מכינים רוטב לבן "בשמל" עם חלמונים וגבינה מגורדת, גבינה צהובה מגורדת, ו-נסיף חמאה.

את הדג ממלאים בפטריות, מקמחים מעט ומסגנים טיגון קצר. מסדרים את הדג המסו-גן על תבנית או כלי-חרט או זכוכית, עם מעט בצל מאודה. מכניסים את הדג לתנור אפייה בחום בינוני, אחרי כ-20 דקות יוצי-קים על הדג את הרוטב, ועל הרוטב מפז-רים גבינה מגורדת ונסיף חמאה. מכניסים עוד פעם לתנור, אופים עד שגם הרוטב עם הגבינה יקבלו צבע חום-זהבהב ומפזרים ב-רגע האחרון שמיר קצוץ, מגישים מייד.

בצקיות גבינה

200 גרם גבינה מגורדת, 1/2 ליטר מים, 80 גרם חמאה, מלח-מוסקט, 300 גרם קמח, 7-8 ביצים.

להקמח: 1/2 ליטר "בשמל", 50 גרם גבינה מגורדת, 50 גרם חמאה. להרתיח את המים עם החמאה והתבלינים. לתוך המים הרותחים לשפוך את הקמח ולבחוש היטב, עד שהכל יורד חלק מדפנות הסיר. לקרר מעט, להוסיף את הגבינה הי-מגורדת. להוסיף את הביצים ולבחוש היטב. מרתחים מים עם מלח ומרגרינה ולתוכם מזליפים (עם כפית או עם שק זילוף) את התערובת, בכמות של 2 ס"מ בערך. מרתי-חים מעט, ומשהים עוד כ-5 דקות בתוך ה-מים. מוציאים מהמים ומסדרים יפה על כלי-חרט או זכוכית, מרוח בשמן, יוצקים על הנטיפים את הרוטב "בשמל", מפזרים גבי-נה מגורדת ונסיף חמאה, ואופים ב-רגע האחרון בתנור חם עד לצבע זהבהב.

מה לאכול בקיץ?

(המשך מעבר לדף)
 ארוחה חמה, אינה גורמת להרגשה כבדה — וכולה נוללים. ואכן, יצרניהם מרקם ה' ציפו למענה את השוק במרקם קלים במ' יחד לקיץ. חברת ויטה למשל יצאה במסע פירסום נרחב, שסיסמתו: קיץ קל. המטרה: להנהיג במיטבת הישראלי תפריט מתאים לקיץ, המבוסס על מנות קרות, סלטים, וסנדביצים, כאשר המרק מהווה את המנה החמה היחידה. אחדים מהתפריטים אותם מציעה החברה, במסגרת המסע:

- מרק אספרגוס נוסח אוריינטל, עגב' נייה ממולאה בסלט ביצים, סלט-מלפונים עם שמנת, לחמניה, ליפתן-אגסים.
- מרק-עוף, כבד-קצוץ עם מלפפון-חמוץ, גזר-חי עם מיץ-לימון, קרקס, אב' טית או פריה-עונה.
- מרק-פטריות, בקלה כבושה עם רוטב-מיונית, סלט-מלפונים, לחמניה, גלידה.
- מרק-גולש, סנדוויץ' חזה-הודו מעושן על לחם שחור, סלט-פילפל ירוק, ליפתן-אפרסקים.
- מרק-עגבניות, גבינת-קוטג', סלט-ירקות עם שמנת, לחם-שחור.

★ ★ ★

ארוחה שלמה — ממוצרי גבינה

הוא — הגבינות. בעולם הרחב נוהגים להכין ארוחות שלמות ממוצרי גבינה. מציפים את השולחן בכעשרה סוגי גבינות שונות, חמוצים, כמה מיני לחם ו-

איך תקני גלידה?

כן, גם זו אמנות. הנה מספר כללים:

- ★ הגלידה חייבת להיות קשה, מששי אותה בעת הקנייה. אם היא רכה, אל תקחי אותה.
- ★ בקשי שיארוז לך אותה ב' נייר-עיתון. הוא מבודד טוב, ו' ישמור על הסמפרטורה שלה עד שתגיעי הביתה.
- ★ אל תכניסי אותה לתא-ה' הקפאה יחד עם בשר לא מקורר. קררי קודם את הבשר בפריג'ידר. א' חרת, יחמם הבשר את הסמפרטורה בתא, יגרם לכך שהגלידה תתרכך.
- ★ כל הפעולות האלו נועדו להגן על הגלידה מפני התרככות. כאשר גלידה מתרככת וחוזרת ו' קופאת, היא מקבלת טעם של גרג' ריחול בשעת האכילה.

קרקס, סלטים פיקנטיים — ולידענים אמי-תיים, גם יין מקורר לפי התקן. ארוחה כזו היא גם קלה להכנה, וגם זולה יותר מארוחה "קלה" עם ארבעה סוגי פלסות של בשר קר.

בארץ לא היה הדבר מקובל כל השנים. ארוחות-גבינות היו נהוגות בישראל רק בין ופילומטים, טייסים, ובבתי-מלון, לתיירים. רק לאחרונה החל הרעיון ניקלט בשיכ' בות רחבות יותר — בעיקר בגלל הגחון הסובי שהיה לו, אך גם בגלל מאמציהם של היצרנים לדחוף את הנושא. מפעלי סטראוס בנהריה, למשל, הדגימו השבוע מיבחר מדהים של תפריטי ארוחות-גבינה, מעשה-ידי של ניקולאי המפורסם (ראה מיסגרת). כן עומדים הם לפתוח בקרוב בוטיק-גבינות מיוחד, ראשון מסוגו בארץ, ברחוב דיוניגוף בתל-אביב. יהיו שם יותר סוגי גבינות משחלמת בכלל שקיימים ב' עולם. ומה שחשוב יותר: יעמוד שם לרשות הקונות מומחה מיוחד, שילמדן, בשלב רא' שון, מה זה בכלל גבינות. אבל כן בוטיק לא בוטיק, עם גבינות או בלי גבינות — דבר אחד את מוכרתה לזכור, הקיץ: לשחות.

החיצול האהפכני!

dura gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

הלכה האחידה שאינה שוקעת

Magic Pearl

"מג'יק-פרל" זהו ההישג המדעי הגדול המקל עליך את מריחת הלכה, תודות לאחידותם המתמדת של פתיתי ה- PEARL.
 "מג'יק-פרל" מעניק לך בוק קריסטלי נהדר, בשלל גווניים, כשהציפורן מכוסה כולה בשכבה אחת ואחידה.
 ה"י זוהרת ואופנתית עם "מג'יק-פרל" "דורה-גלוס"

ס. ב. חור כרסומאים

נ. כהנא

בגיל הטיפשעשרה, מצליח בנך להוציא אותך מדעתך תריסר פעמים ביום. תגור- בתך האינסטינקטיבית היא: לשפוך עליו את כל מה שבלבך. בבקשה — אין כל סיבה שתבלעי את זעמך. אדרבא, רצוי דווקא שתשפכי אותו החוצה. השאלה הגדולה היא רק — איך?

את כועסת על בונר?

אחרי הצהריים החליק על הקרח. ואז חל- תה לפתע דונה בת ה-14, ורק בננו הקטן יכול היה ללכת. דונה התרגזה ונעשתה עצבנית, מתוחה וחסרת-סבלנות. רציתי לה- גיד לה: בדרך-כלל את היא ההולכת תמיד עם אבא, ודחא אחיך הקטן נשאר בבית. אז מה את כל כך חמוצה אם קרה מעם להיפך?

אבל הצלחתי להתגבר על התגובה ה-

רצוי לחדול מכך. תשובותייך ותגובותייך חייבות להיות נייטרליות, לא לכלול הערכה. במקום זה, נסי לזהות בתשובתך את ריג- שותיו. הרי מיספר דוגמאות לתגובה נכונה בעת משבר ריגשי: מספרת אם: היה זה הערב השלישי בריצפות שאני ובעלי יצאנו לבלות — דבר נדיר למדי אצלנו. היו לי עוד המון

● "זה בטח העליב אותך גורא, לא?"
● "אני יכולה לתאר לעצמי איך שהת- רגזת עליו."
דויד בן ה-17 התייצב לראיון כמועמד ל- מישרה לתקופת החופש. הוא נכשל, ומישהו אחר זכה במישרה. הנער חזר לביתו מאוכ- זב ומדוכא. אביו הגיב בצורה מצויינת: הוא הביע במילים ברורות את הרגשתו של בנו, הוכיח לו בכך שהוא מבין ללבו. אבא: "רצית מאוד מאוד את הגיב ההוא, מה?"
דויד: "אווה, ועוד איך."
אבא: "וכמה שהתכוונת לראיון הזה."
דויד: "כן, אבל זה עוד לי כמו כוסות- רוח למת."
אבא: "איזה אכזבה קשה."
דויד: "כן — אתה מספר לי?"
השתררה דממה קלה, ואחר משך דויד ב- כתפיו, משלים עם גורלו: "אה, אין דבר. זה לא סוף העולם. עוד אמצא לי גיב אחר."

דניאל בן ה-14 הגיע הביתה מלא-זעם: "הנהג האידיוט הזה של האוטובוס של בית- הספר, קצף. הוא קרא לי אידיוט שלוש פעמים."
אמו של דניאל: "סתם ככה הוא קרא לך אידיוט? בטח עשית משהו. מה כבר עשית הפעם?"
דניאל, בצווחה, במלוא-קולו: "בטח, אני עשיתי משהו. תמיד אני אשם, אף פעם לא איכפת לך ממני — תמיד את מגינה על הצד השני."

ההורים

כסגורים

קשה לומר שאמו של דניאל נהגה בפקחות. כשנער מסתבך בצרה, יש תמיד מספיק מבוגרים מסביב הששים להש- מיצו — אותו ואת כל הנער הפרוע של מימנו. קטגורים לא חסרים. מה שחסר זה סיגור טוב. ומי ימלא תפקיד זה טוב יותר מן ההורים?

הורים רבים, רבים מדי, שוכחים דבר פשוט זה. וחבל. כי כשאת מלמדת סגוריה על בנך, בעת סיכסוך, אין זה אומר שאת מצדיקה את מעשיו. עורך-דין איננו מעודד את הפרוע, שעה שהוא מגן עליו. זכרי זאת, בפעם הבאה כשבנך יסתכסך עם מי- שהו — תעמדי לצידו. אחרי הכל, את אמו, לא כן?

אמו של דניאל צריכה היתה להראות לבנה שהיא מבינה את רגשותיו — את כעסו, עלבוננו, השפלתו. בעת סערת הרגשות של ילדך, חייבת תגובתך להיות שונה משל זרים: זרים סונים להגיון. את צריכה לפנות ללב. כדי להוכיח לדניאל שמבינים אותו, היתה אמו צריכה לענות לו אחת מן ה- תשובות הבאות:

שבעה דרכים

לצרות

אולם אביו של דויד, לוא היה פ- חות שנון, יכול היה בקלות לקלקל את כל העסק. איך? בכל אחת מן הדרכים הבאות:

● בגישה הגיונית: "גור, או מה רצית לתפוס תיכף את הגיב הראשון בחיך? ה- חיים הם לא כל-כך פשוטים. אל תתפלא אם תעבור חמישה או עשרה ראיונות עד ש- תתפוס איזה גיב."

● בסיסמאות מנופחות: "טוב, אתה יר- דע שרומא לא ניבנתה ביום אחד. אתה צעיר עדיין, כל חיך לפניך. התעורר."

● בשיטת קח אותי לדוגמה: "כשאני הייתי בגילך, התכוונתי לראיון הראשון שלי בריצות: יצחצחתי את נעלי, הסתפרתי, לבשתי בגדי-שבת; צריך לדעת איך לעשות רושם על אנשים."

● בהמעט ערך המיקרה: "טוב, או מה יש? זה סיבה להיות מדוכא? או מה אם נכשלת בראיון? זה גם כן משהו?"

● בשיטת הצרה איתך היא...: "הצרה איתך היא שאינך יודע לדבר עם בני-אדם. אין לך הופעה מלא-ביטחון. אתה נעלב בקלות רבה מדי."

● רחמים עצמיים: "באמת שאינני יודע איך לנחם אותך. החיים הם כל-כך עניין של מזל. יש כאלה שיש להם את כל המזל בחיים. הם מכירים את כל האנשים הנכונים. אנחנו לא כאלה, מה אפשר לעשות?"

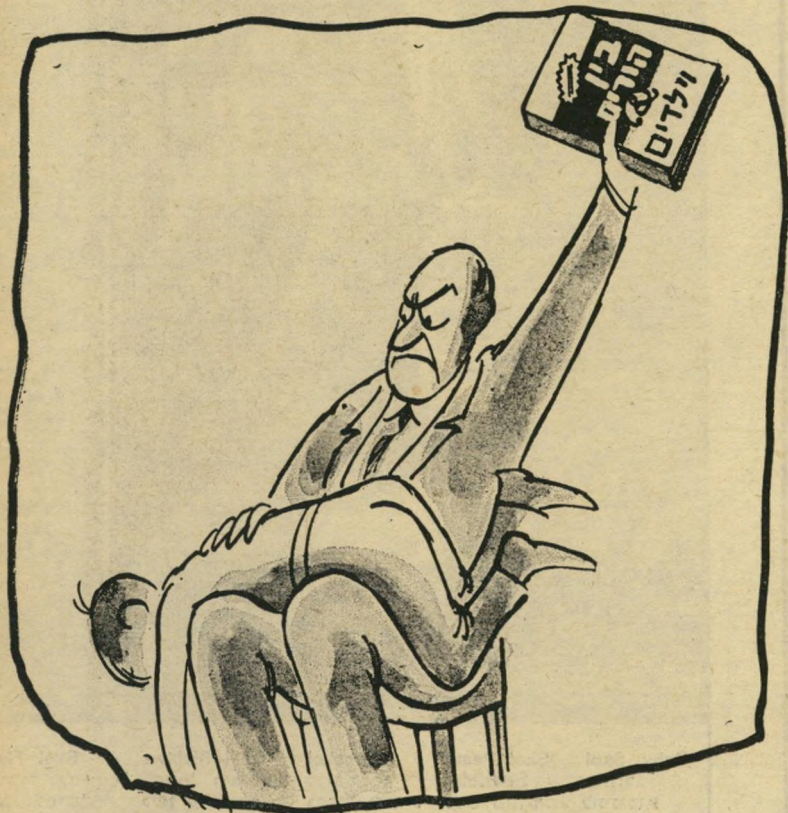
● בשיטת הנחמה-בעלמא: "אין דבר, ה- כל לטובה. אם התמצת את האוטובוס, יהיה תמיד אחר אחריו. אולי זה דחא ל- מולך שלא קיבלת את הגיב הזה. אולי ה- גיב הבא יהיה יותר טוב."

מתיחת-ביקורת:

הגישה החדשה

אם את עם ממוצעת, הסיכויים הם ש- כל דבר שאת אומרת לילדים כולל או תוכחה, או דבר-שבת.

אינסטינקטיבית הזאת. במקום זה, זכרתי שרצוי לזהות בקול את רגשותיה, במקום לנוף בה. אמרתי: "זה באמת קשה להי- שאר חולה בבית, כשאבא ואחייך הולכים לבלות." היא הגידה ראשה בעגמומיות. המשכתי. השתגעתי בטח ללכת איתם, נכון? כן, ענתה לי באנחה עמוקה, ותיכף אח- רי זה השתנה מצב-רוחה מהקצה לקצה והיא שקעה בקריאת ספר.

כשדברים משתכשים, אין זה הזמן ה- מתאים לתאר בפני בן-הטיפש-עשרה את אישיותו או תכונותיו. כשאדם טובע, מנ- סים קודם כל להוציא אותו מהמים, לא מתחילים ללמד אותו לשחות, או לבקר את חוסר-זהירותו, או לשאול אותו למה לא דאג בשעתו ללמוד שחייה. נותנים לו עז- רה — וזהו זה.

ביקורת מצד ההורים אינה שווה כלום, ברוב המקרים. היא מולידה רק התנגדות, כעס, ורצון לנקום בבנים — כאשר בן טיפשעשרה סופג ביקורת ללא הרף, הוא מתחיל להאשים את עצמו, ולמצוא מיגרעות באחרים. הוא מאבד את ביטחונו העצמי — ואת אמונו באחרים. והמצער ביותר הוא — שרובה של הביקורת היתה בכלל מיותרת. כשאנחנו טועים בדרך, בשעת טיול במכונית, איננו אורבים שמישהו ישאל אותנו:

"למה לא הסתובבת בפניית הנכונה?"

(המשך מעבר 97)

פרופסור גינות

בעמודים אלה מגיש לך, "עולם האשה" פרק נוסף מסיפורו של פרופסור חיים גינות, "בין חור- רים לבניה-נעורים". בעיקבות ה- הצלחה הסנסציונית של סיפורו הראשון, "בין חורים לילדים", זכה פרופסור גינות בארצות-הב- רית, מקום מושבו, לתואר "ד"ר ספוק של הרגשות". חסיבה: שיטותיו היעילות והמעשיות, ב- עוררן ניתן לכל אם ואב להתגבר על הבעיות עם ילדיהם — בע- יות הנובעות כימעט ללא יוצא- מהכלל ממצבים ריגשיים.

את כועסת על בוך?

מכך, שהוריו יכעסו וישימו גבול להשגות ולחלוצות באיזון נקודה. מאוד לא רצוי להיות סבלני מדי עם בני הנעורים שלנו. כאשר את חשה בגל זעם גואה בקירבך, ואת רוצה להתפוצץ, אבל מצליחה לבלוע זאת, תהיה התוצאה שהבן או הבת יראו בכך צביעות, לא טוב ללב. כש את כועסת — תכעסי, אל תסתירי זאת.

כך

כועסין

ה עיקרון הוא פשוט מאוד: עליך להכיר בעובדה שמותר לך לכעוס כמה שמתחשק לך — ללא כל הרגשות אשמה. אך בתנאי אחד: שלא תעליבי את הצד השני באופן אישי. יש כמה שיטות להבעת כעס.

הראשונה היא הבעת מורת'רות — כקביעת עובדה. כשגירי בן ה-15 מתחיל לתופף במזלגו על הצלחת, יש לומר לו: "הקול הזה מפריע לי מאוד". הסיכויים הם שגירי ימשיך לתופף שניות מספר, ויחל לך.

אולם לעיתים מתפרץ זעמך כלבה גועשת. במיקרים אלו, עשי את הדברים הבאים: תארי במילים — כועסות ככל שיתחשק לך — את מראה עיניך.

תארי את רגשותיך. אמרי מה שיש לדעתך לעשות. אל תתקפי את הבן או הבת שגרמו לך כעס.

גיהן בן ה-17 ביקש מאמו לקבוע לו תור לרופא שיניים — ולא הופיע. אמו, שהתרגנה על כך, הודיעה לו בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: "תדע לך שאני כועסת נורא. העמדת אותי במצב אירוטי".

תגובה זו עדיפה בהרבה על התקפות אישיות על שכנותיו וזלזולו של גיהן, או על נסיון לעבור בשתיקה על הכעס.

כן, אין זה קל לכעוס בלי להעליב. לאדם המודרני, להורה המודרני — זה ממש נגד הטבע.

אבל זוהי חובתנו ללמוד לעשות זאת, אם ברצוננו לדעת לחיות עם הכעס — מבלי להרוס את אלה שאהבנו.

(המשך מעמוד 31)

"לא ראית את השלטן?"
"אין יודע לקרוא?"

"אולי אתה צריך משקפיים, לא?"
ביקורת חיובית — יש לה מטרה אחת ויחידה: להראות מה יש לעשות כדי לתקן, ולא כיצד להעליב מישהו אישית.

ביקורת שלילית, לעומת זאת, אינה ביקורת כלל. היא אוסף עלבונויות. הצרה היא, שאוסף זה נפלט מהפה לפני שחושבים על זה.

אבל בין הורים לנערים, אסור שדבר כזה יקרה. סאראקאס וליגלוג מולידים בילדך שינאה. השינאה באה לביטוי בפנטאזיות של נקמה, ואלו יוצרים בו רגשי אשמה.

לפיכך זיכרי: נוצרה בעיניך הקפידה על שני חוקים:

- לעולם אל תתקפי תכונות אופי.
- טפלי רק במצב שנוצר, לא במעורבים בעניין.

איך לכעוס —

בלי להעליב

ה ורים רבים לאין ספור חושבים ש"כעס הוא דבר רע, רגש שחייבים להתגבר עליו ולבלוע אותו. הם מחנכים גם את ילדיהם, מניקות, לכבוש את כעסם ולהתבייש בו.

אין טעות גדולה מזו: הכעס הוא רגש לגיטימי, בדיוק כמו עייפות.

מאות מיליוני הורים בעולם אינם יכולים לשנות — והם כולם כועסים על ילדיהם מפעם לפעם.

כשאת מביעה את כעסך, את משרתת מטרות חשובות: את מגלה שאיכפת לך. כש את כועסת, פירוש הדבר שאת אדישה. ואם את אדישה — סימן שאינך אוהבת. ואין דבר נורא מזה לילדך — להגיע, בגיל רגיש זה, למסקנה שהוריו אינם מתעניינים בו.

מי שאוהב, אינו יכול להימנע מלכעוס. אולם אין פירוש הדבר שהנער חייב להיות מוצף נחלי חימה וקצף יומם ולילה. פירוש הדבר הוא, שהנער יכול רק לצאת נשכר

המיפלצות שלי

לפעמים הם מקבלים התקפות הלשונות, ה"מיפלצות שלי" — ואז זה כמעין המתגבר. כולם מלשינים על כולם, וחזברים שמתגלים, מה שהולך אצלי בבית מתחת לאף — אפשר להזדעזע ממס.

בפעם האחרונה שזה קרה, רק אני נכח

מה שהולך לפעמים בבית הזה

שהגדולה תלך בעיקבותיה? "השתגעתי" הסתערת עליה. פה פרצה הילדה בבכי: "בחי, כל ה'חיים' אני לא אדבר יותר עם המלשינה הקטנה הזאת. לא רק שהיא זאת שפיתתה אותי לספס לארון ולהוריד את השקדים,

מה שהולך לפעמים בבית הזה

ולא רק שהיא אכלה את רוב השקדים אחר כך, ובקושי נשארו לי כמה — אז עכשיו היא עוד מלשינה, הנבלה הזאת!"

נסת בצהריים הביתה, מקבלת רוני בת ה-11 את פני בהכרח: "אמא, תדעי לך שדנה ביקשה סוכריות. ולא רק זה — היא אפילו רצתה שאני לא אספר לך."

תקעתי בדנה מבט חמור. היא יודעת, הארטיסטית הזאת, שאני לא מרשה לה לז'לזל סוכריות כל היום. אולם זאת לא חיתכה שאפתח את פי. במקום זאת פתחה היא ראשונה את פיה:

"מי, אני ביקשתי סוכריות? אמא, שלא תאמיני לה. לא ראיתי שקרנית כזאת ב'חי'."

בגיל שש, אני אומרת לכן, הן מסוגלות לשקר בפרצוף כזה תמים, שאינך מסוגלת כבר להאמין שזה שקר, אפילו כשאת יודעת שזה שקר.

"הוי, אמא, הכריזה רוני בבזבז, את לא רואה שהיא משקרת?"

"רמאת", הושיבה הקסנה בביטחה. אין לה שום יראת כבוד כלפי אחותה הגדולה. אינני יודעת מה יהיה הסוף. היא פנתה אלי:

"אבל אם את רוצה לדעת מה באמת קרה, אז אני אגלה לך: רוני אכלה את כל השקדים מהארון שבמיטבח."

★
הסתכלתי ברוני נדהמת: זה שהפספוסית תנסה להיות ארטיסטית — מילא: אבל גם

Baby Skol
מיוחד לתינוקות ופעוטות באריזת שפופרת.

Skol Peaux Sensibles
קרם מיוחד לעור רגיש

Aeroskol
ללא שומן במיכל ספריי. לעור רגיל או שמנוני.

Skol Richtan
"סקול ריצ'טן" ללא שומן. מיוחד לעור רגיל או שמנוני.

Skol Fluff
"סקול פלף" קצף במיכל ספריי. מיוחד לעור יבש.

שירות ידיעות אזורי

בהנהלה: יהודה טיננבוים

● חקירות ● בילוש ●

איתור כתובות מבוקשים

גבית חובות, עקובים

דיונוגה 155 טלפון 240292.

לשפר את הופעתה של המלכה ולהלבישה בבגדים שיהלמו אותה. הישראלים, מסתבר, אדישים יותר לשאלה כיצד נראית ראש-הממשלה שלהם: או שלא איכפת להם — או שהם חושבים שהיא מושלמת.

בעיקבות מסע-הקניות שערכה ראש-הממשלה בחנות „אתא“ בתל-אביב לפני שבועיים, פנתה מערכת „עולם האשה“ אל מיספר אופנאי הצמרת של ישראל, הציגה בפניהם את השאלה:

כאשר אליזבט מלכת אנגליה הופיעה לראשונה בטלוויזיה הבריטית נזדעזעה שם כל הארץ: האנגלים החליטו שמלכתם לא נראתה חתיכת במידה מספקת — ועל-כן סירבו לעבור על-כך בשתיקה.

ים של מכתבים, מאמרים, תלונות והצעות הציף את מערכות העיתונים, הרדיו והטלוויזיה. אופנאי-הצמרת — וגם לא הצמרת — נזדרזו להגיש את חוות-דעתם המיקצועית: מה לעשות כדי

איך היית מלביש את גולדה?

★ מירי שפיר:

מעצבת-האופנה של כל-יב שלום בתל-אביב מציעה:

חליפה קייצית מבד חלק (ראי ציור), כי צבע טורקיז-כהה או ברונוזה, מתחתה חול-צת-משי מנוקדת, בגון תואם אך עליו, בד משובח, לא קמיט, תפירה מעולה. כל הפי רטים הקטנים, כגון כפתורים וכדומה, חייבים להיות מיוחדים במינם.

★ ג'רי מליץ:

תלבושתה של ראש-הממשלה היא, עברו רה, מושלמת. לדעתי, היא אינה זקוקה לא לשיפורים ולא לשינויים. היא לבושה כיום והיתה לבושה תמיד — בצורה ההולמת אותה ביותר.

ישנם שני סוגי שינויים: שינויי גיל ושי-

הגברי של גולדה. החיטוב הנוקשה הזה לא הולך בדביבו עם שמלות קוקטיות.

★

לכן הייתי ממליץ לראש-הממשלה ללבוש חליפות קלאסיות כבדות, ולגנון אותן ב- עיטורים דקים בלבן או קרם, או בצחארוץ קלאסי, בצבעים אפור או קרם גם כן, כדי שהניגוד בין הבגד לצחארוץ לא יהיה חריף מדי. לערב, הייתי ממליץ עבודה שוב על חליפה קלאסית כהה, אולי בלורקס עם עיטורים בזהב או כסף, סיכה מוזהבת ומעוטרת באבני-חן, צמודה לדש, תוסיף כאן המון. לדעתי, עשויות גם שמלות בשני חלקים

גויי מקום, אשר לשינויי גיל, הם אינם באים בחשבון, איש לא יציע ברצינות ל- הלביש אשה כבודה כוו בתלבושת של חתיכה צעירה.

אפשרות שנייה היא לשנות גולדה מאיר הופעה מהודרת יותר, בנוסח נשות החברה הגבוהה בעולם הגדול. גם אפשרות זו פסולה בעיני: גולדה אי-ננה אצילה אירופאית. היא אשה ישראלית, ישראלית עממית. למרות מעמדה הרם, היא אשה פשוטת-הליכות, ללא גינוני-מלכות. ל- דעתי, החליפות והשמלות המקובלות עליה כל השנים הן אידיאליות לדמותה זו. יותר מזה: על-אף החריפה הגבריים, הנוקשים, ותיסרוקתה החמורה, מצליחים בגדיה אלו

האופנאים המציעים

גליקסון

ג'רי מליץ, בן הדור ה- שני של אופנאי ישראל, השומר על מקומו בצמרת זה מספר שנים.

מליץ

יצחק אדלר, גם הוא בן הדור השני של אופנאי הצמרת, בעל בוטיק בדיזנגוף, עומד לפתוח בימים אלה בוטיק נוסף.

גליקסון

שפיר

יאיר גליקסון, בן 24, הוא בן ה- דור השלישי של אופנאי ישראל.

מירי שפיר, בת הדור הצעיר, ה- שלישי של אופנאי ישראל, מעצבת אופנה ב- כל-יב שלום ב- תל-אביב.

הצעת גליקסון

דגם שלו מבלי לראות כמובן את הצעתה של מירי שפיר — ובכל זאת יצר מוצר דומה.

להיפגש עימה, להכיר את אופייה, את התנהגותה, כיצד רואה היא את עצמה — כדי שכל הדברים האלה ישתקפו בבגד.

★ יאיר גליקסון:

בן הדור-הצעיר של אופנאי-ישראל, מציע: שימלת-ספורט אלגאנט, באורך עד מתחת לברכיים (ראי ציור), למטרות-ייצוג. לאורכה, עד מתחת למותניים, שני תפי-רים מודגשים, להצרת הגיזורה הרחבה, עם הדגשה קלה על המותן, לפי רוח-האופנה כיום. שני כיסים וחגורת עור. יש בדגם שמץ שובבות, המתאים לאופייה התוסס של ראש-הממשלה. בד השימלה חלק ובהיר, לצווארה, מחרוץ-זית-הפנינים החביבה על גולדה.

להחמיא לגולדה הרבה יותר מהחצאיות או תן היא לובשת כיום, שהן באורך מקסי ונראות ארוכות מדי עליה. אידיאליות, לי-דעתי, היו שמלות-קיץ בהדפסות פרחוניות כהות, גם הן עם צחארוץ קלאסי ושרוול שלוש-רבעי.

★ לולה בר:

ראש-הממשלה איננה מתלבשת בצורה נאותה: הופעתה חמורה מדי, לא מהמיאה מספק לנשיותה. הדבר בולט במיוחד בגלל התסקית הגברית שלה.

כללית, היא מרבה ללבוש שחור יותר מדי. היה רצוי גם פחות מהחליפות שלה ויותר שמלות. היא יכולה להיראות הרבה יותר טוב לדעתי. אולם אינני יכולה ממש לתכנן עבודה הצעה לבגד מבלי לראותה. כדי להלביש אותה כראוי, הייתי צריכה

לשחת לה נימח-חן נשית. ומה יותר מזה אפשר לדרוש מבגדי?

★ יצחק אדלר:

הבגדים אותם לובשת ראש-הממשלה כיום הם הרע במיעוטו, פחות או יותר. גולדה היא אשה שקשה מאוד להתאים לה דגמים צעירים. זו אינה שאלה של גיל, אלא של טיפוס. יש טיפוס נשים, שעל אף גילן הגבוה, ופנים חרושות-קמטים, תיר-אינה יפה מאוד בבגדים קוקטיים וצעירי-מראה. דוגמה קלאסית לכך היא קוקו שאנל המפורסמת, היכולה להרשות לעצמה לה-ר-סע בחליפות מצועצעות וחולצות עם חל-אי-נים מקושטים — דבר שלא בא כלל בחש-בון לגבי ראש-הממשלה שלנו.

הסיבה לכך נעוצה בעיקר בקלסטר-פניה

הצעת שפיר

שומרת על כובד ראש, אך מוסיפה אלגאנטיות ונוטה לשפר את גיזורתה של ראש-הממשלה על-ידי שני הקווים לאורך.

חולת המשטרה לטפל בעניין. הלך יהודה פרנס והגיש צו על תנאי בבית הדין הגבוה לצדק נגד שר הדתות, מועצת בתי העלמין והחברא קדישא של עדת הספרדים, שיבואו וינמקו מדוע לא יבטל הרשיון שניתן ל"חברה לעסוק בחברא קדישא בבתי העלמין, לנוכח הרס המצבות המבוצע בידי אנשיה. הטענה העיקרית בבג"ץ היתה: תפקידה של החברא קדישא מסתים בקבורת הנפטר. כשמספחה קונה חלקת קבר עבור נפטר היא נהפכת לבעלים שלו. אין שום אסמכתא חוקית להתערבות החברא קדישא או לדרישה מצידה להצטייד ברשיון לשיפוח הקבר.

"החברא קדישי גובה 10% מההכנסות ברוטו של קבלני המצבות, ולכן היא מעו"ב יינתן שמחירי המצבות יהיו גבוהים ככל האפשר, על-מנת להגדיל את הכנסותיה", נטען בבקשה לבג"ץ.

כן טען פרנס כי החברא קדישא הקימה מצבות משופצות על מקום קבורתם של אנשים אחרים. כך למשל, הוקמה מצבה המיועדת להנציח את זכר דניאל אלקלעי על קברו של גדליה בן בונה נחמיאס ז"ל. בבג"ץ ציינו גם ששר הדתות טען, כש-פנו אליו להתערב בעניין, שאינו רואה את עצמו בריסמכא לקבוע באם מותר או אסור לחברא קדישא להרוס קברים בבתי-עלמין. כאשר הגיש הבג"ץ נחרד שר הדתות. שכן בבירור היה מתברר ודאי שהתקנות שהתקין, לפיהן ראשיות חברות-הקדישא לג-בות אגרה של 25 ל"י, תמורת כל מצבה משופצת בהר-הזיתים, אינן חוקיות. משום כך הופיע סגן פרקליט-המדינה, יורם בר-סלע, בפני בית-הדין העליון וטען: "לסכך סוך נושא הדיון עשויות להיות השלכות בתחומי המשפט הציבורי, ולא כפי שסברו עובדי משרד-הדתות עד כה, שהמדובר הוא בסכסוך פרטי. לכן הסכים שר-הדתות ש-הוא והסרים למשמעתו יבדקו את העניין מקרוב ואם ימצאו שיש צורך בדבר, יש-מעו אף את דברי העוררים.

ביזנס

פרטי

על סמך החלטה זו בוטל הבג"ץ. אולם שר-הדתות נמנע עד כה מלברר את פרשת הריסת המצבות, תוך התחמקות גלויה ונסיונות להשתיק את הפרשה. אלא שלא ניתן עוד להשתיק את השע-רווייה ולשמרה בסוד. למרות כל הלחצים והבקשות החליט היועץ-המשפטי לממשלה לפני שבוע, שלא לעכב את ההליכים המש-טטיים נגד הורסי המצבות, ובעתיד הקרוב יחלו להתברר המשפטים הפליליים שהוג-שו נגד אנשי החברא קדישא לעדת הספר-דים בגלל הרס וחילול מצבות על הר-הזיתים.

דוד סיטון, הבוס של החברא קדישא ה-ספרדית, מכחיש את כל עניני הרס המצ-בות. "אנחנו לא הרסנו מצבות", אמר סי-טון, "אנחנו רק מנענו להקים מצבות. זהו אחד השקרים הגדולים ביותר שאנחנו הורסים מצבות. בסך-הכל מינינו שומרים למנוע הקמת מצבות ללא רשיון."

כשנשאל סיטון מדוע לא פנה לבית-משפט להוציא צו-המניעה נגד מקימי המ-צבות ללא רשיון במקום להרסם, השיב: "עד שאני אלך לבית-המשפט ואוציא צו-מניעה, זה יימשך ארבע שנים. זה עניין של דורות על דורות, ובינתיים ימשיכו ל-הקים לי מצבות."

הסביר סיטון: "זאת גוזמא להגיד של-חברא קדישא שלנו יש רוחים. אין לנו טרסה בים. יש לנו חוב של 17 אלף ל"י בכנון. זה מפני שאנחנו מפרשים חלק מהכסף למילגות ולמוסדות שהעדה מקימה, כמו בית-המדרש שהקמנו בעיר העתיקה. אבל כל מה שהחברא קדישא גותנת זה רק טיפה בים ממה שצריכים. יש לנו הכנ-סות נוספות, מהקדשים ומתרומות."

בדבריו אלה הודה סיטון עצמו שלחב-רא קדישא יש הכנסות אותם היא תורמת למפעלים אחרים של ועד העדה הספרדית. נשאלה השאלה מדוע צריכים משפחות ה-נפטרים לממן בכספם את מיפעליה של קבר-צת עסקנים, ויהיו חשובים עד כמה ש-יהיו?

ביזיון המתים ומשפחות החיים בידי ה-חברא קדישא, האגוסטריזם שהשתלט על בית-הקברות, ונסיונות הטישטוש של שר-הדתות בפרשה זו, מוכיחים בפעם נוספת כי שירותי-הקבורה בישראל חייבים לעבור לרשות ממשלתית. יש להוציאם מעם אחת לתמיד מתחבורת העסקנים הדתיים למיני-הם, ההופכים אותם לביזנס פרטי, תוך הת-עלמות ממצבות הרת והמוסר האנושי, ש-אותם הם מתיימרים לייצג.

יום יום עם velveta

לשפת הים!

קרם חדיש לשזוף "ולוטה" בשפופרת נוחה ונאה. לשזוף אחיד - חום נאה - נעים וספורטיבי למראה! לכל בני המשפחה!

בינג'ליניאל

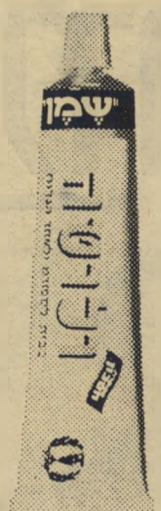
לרחצה מהנה ומרנינה

סבון "ולוטה" - עם קרם יופי מעדן ובושם מקסים! נפלא! סבון כזה עוד לא היה עבורו... עבור הילדים...

לאחר הגלוח

מי קטיפה "ולוטה" לעור בריא וחלק - למצב רוח טוב, לו ולסביבתו...

לכל עונות השנה

לאחר עבודות הבית - בשבילה; לאחר הגלוח - בשבילו. שומר על עור חלק וגמיש.

הופיע! הופיע!
גליון מס' 10

עולם המיסתורין

ירחון לבאראמפיכולוגיה וטופיה

מן התוכן:

- מחקר הטלפניה בבית המועצות
- היפנוזה ופשע
- ריפוי רוחני
- חלומות ואסונות
- להשיג בכל הקיסקים.

מי רוצה?

יום פיקניק

ארצי משותף

עם חבורת צעירים קטנה, בימי ישיש-שבת, 4-5 ליוולי הקרוי בים, בתכנית פיקניקית. בנים/בנות 17-25 בלבד

יפנו לת.ד. 28014 תל-אביב ל"יום פיקניק

סרטי "המאה השלושים" / הסתדרות הסטודנטים מציגים:

סרטו הנדע של דוד אבידן

הכול אפשרי

בהקרנות-ללא-הפסק בשטח הקאמפוס הירושלמי, עם תשובות אבידן לשאלות הצופים, גם השבוע וגם בשבוע הבא:

- ★ ביום ה', 12 ביוני, בשעות 11-3 בצוהריים, באולם ויין, האוניברסיטה העברית, קריית האוניברסיטה, ירושלים.
- ★ ביום ה', הבא, 19 ביוני, באותן שעות, באותו אולם.

דמי-כניסה (לכיסוי ההוצאות בלבד): 1 ל"י, (כל ההכנסות מוקדשות למימון עותקים לסטטיבלים בינלאומיים).

הכניסה מותרת גם ללא-סטודנטים, בתנאי שגילם עולה על 16 (הצנוורה).

★ ★ ★

בקרב יתחדש מסע-ההקרנות של "הכול אפשרי" במקומות שונים בארץ:

- ★ המחיר לארבע הקרנות רצופות, בלי נוכחות אבידן, אך כולל מקרין ומקרן) 150 ל"י (בתל-אביב וסביבתה אין תוספת הוצאות-תחבורה).
- ★ המחיר לארבע הקרנות רצופות, כולל נוכחות אבידן ותשובות לשאלות - 250 ל"י.
- ★ המחיר לשתי הקרנות בלבד (בלי נוכחות אבידן, אך כולל מקרין ומקרן) - 100 ל"י.

★ ★ ★

מספר מוגבל של עותקים, לגוסים וליחידים, במחיר 500 ל"י העותק (בלי העברת זכויות) - מוצע למכירה.

★ ★ ★

231777 תל-אביב, תל-אביב, תל-אביב

לולה ט וללה ט

כשהרמן המתבודד שופך את ליבו על מוסיקה, הצלחה, נשים וכל השאר

הרמן ואשתו מירי בתל אביב

לרעות בשדות זרים. הצלחה של להקה אנגלית באמריקה, היא דבר נדיר. כיצד הצליח, אישוא, הרמן הקטן להגיע לפוטולאריות שכונות בארצות הברית? יש לו הסבר לכך: "אנחנו הגענו לאמריקה לראשונה מייד לאחר שהחיפושיות ביקרו שם בסעם הראשונה. אז היה באמריקה גלי אופנה של להקות אנגליות. אנחנו והאבי נים המתנגלות, שבאו מייד אחרינו, הצ' לחנו לקפוץ עליה, וכל מי שבא אחרינו כבר הספיד את הגל..."

את הרמן לא קשה היה להעריך, משום שכולם היה קל להזדהות עימו. הורים ראו בו ילד טוב וחביב, נערות ראו בו אליל חלומות בלונדי וחייכני והנערים ראו בו מיהו בדמותם. מיהו שעם קצת מאיץ — אולי גם הם יוכלו להיות כמוהו. לכן היתה שאלת נשואיו כה מברעת בחייו. עבורו, יותר מאשר עבור כל זמר אחר, היה זה שינוי עצום בתדמיתו. בעיני המבוגרים הוא יראה כמי שכבר יצא מקהל בני הטיפש-שערה, אצל הנערות כנושא אבוד בתלומותיהן הרומנטיות ואצל הנערים כמי ששם ריחיים על צחצורו.

הוא חיפש

נשים מבוגרות

כל הוא החליט. את מירי שטראסר הכיר במעודו לילה במרכז לונדון, לי שם בא כדי להתבודד מעט. הוריה — אביה יהודי ואמה נוצרית — היו בעלי מכבסה לניקוי יבש בסניף הרחוב בו שכן המר עדון, ודירתם שכנה בקומה העליונה של משפחת שטראסר היתה חדשה בלונדון. היא הגיעה שנתיים קודם לכן מצרפת, כדי לגור יחד עם אחותה של מירי, שנישאה לישראל, שעבד בשירות צי"ם באנגליה. אותה אחות נישאה לפני כעשר שנים בישי ראל, ומירי התגוררה בביתה שבחיספה משך 4 שנים. היא ואחותה דוברות עברית. לאחר ארבעה חודשים של היכרות וחניון לוחט, הציע הרמן למירי להתחתן. הם נישאו בכנסייה בלונדון ומאז היא נוסעת יחד איתו לכל מקום בו הוא מופיע. היא מבוגרת מהרמן בשנתיים, אולם לדבריה אין הבדל זה מורגש כלל. "הוא היה תמיד מוקף ילדות צעירות", היא אומרת. "ולכן חיפש מיהו מבוגרת ממנו בגיל. הוא אומנם רק בן 21, אבל בדרך מחשבתו ובנטייתו בחיים הוא מבוגר הרבה יותר."

כיום. "רציתי להיות תמיד חופשי. אבל לבסוף נפלתי. התחתנתי והנשואין חוללו בי שינוי עצום..."

הנער מן

הדלת הסמוכה

לא רק הרמן חייב להתרגל לאורח חיים חדש ולמחשבה חדשה עם נשואיו, אלא גם, ובעיקר, מאות אלפי מעריציו ומעריצותיו. כי מהיום בו החל את הקאר" יירה שלו בעולם הפופ, לפני כשש שנים, ראו בו הכל דמות של "מותק-להאמא", או, כפי שמכנים זאת באנגלית, הנער-מן הדלת-הסמוכה.

רעמת שערו הבלונדי היתה גולשת ברי שול-מתוכנן על עורפו ומיכתה, חיוכו גילה תמיד שני טורי שיניים צחורות, אם כי לא ישרות וכל הפיומונים שזימר היו קלילים ושובבים, כאלה שהתחבבו על מבוגרים וצעירים כאחד.

על תדמית זו הירבו אנשי הפירסומה של הרמן לשמור מכל מישמר. את השנים

כשהגיע לנמל התעופה בלוד, לא התנפלו עליו אלפי נערות צרמניות. במלון שרתון בו התאכסן, יכול היה להתפרק בשקט על כיסאות-השינוף הפלאסטיים, וליהנות ללא הפרעה מקרני השמש. גם בהופעות לא היה צורך במשמר סדרנים מוגבר, משום שאף נערה לא עשתה מאמץ מיוחד להתפרץ אל הבמה, או למשוך את תשומת ליבו. רק נערה אחת, בעלת גוף חטוב להפ" לא ותחי פנים שאינם נופלים ביופיה משאר נהוגיה, ליחתה אותו בכל שהלך. זוהי מירי שטראסר, כיום מירי גון, אשתו מזה כמה-חודשים של סטר גון, המוכר לכל מעריציו בשם הבמה שלו — הרמן.

סוף

הבדידות

לא פחות מאשר על קסם הבמה של הרמן.

נושא להערצת

מבוגרים ונוער

הרמן הוא יליד עיר-התעשייה מנצ'סטר שבאנגליה. אולם את מרבית השנה הוא מבלה בארצות-הברית, שם מרוכז קהל מעריציו הנלהב ביותר. "האמת הפשוטה היא שאמריקה היא שוק תקליטים הרבה יותר גדול מאשר אנגליה", הוא מסביר לכל אלה הטוענים נגדו על שעזב את ארצו, כדי

שנוספו להרמן בגילו, הם השתדלו לעצור עליידי כללי התנהגות שהוכתבו לו, ועל ידי אופי הפיומונים שנכתבו למענו. על הצלחתו של החלק האחרון, המוסיקאלי, חייב פטר תודה לאדם אחד — מיקי מוסט.

בתקופת הרוק-אנדרול היה מיקי זמר בדרום-אפריקה. כאשר מת המיקצב, עבר ל לונדון והפך לאחד המלחינים ובוררי-הרפרטואר המוצלחים ביותר. תפקידו הוא לב חור עבור הרמן את הפיומונים הנראים לו כלהיטים בטוחים, ולפקח על הפקתם עד צאתם לשוק. 12 תקליטי הוזה שקיבל הרמן עד היום, מעידים על כישרונו של מיקי,

חברי להקת המתבודדים של הרמן, אינם מתבודדים מזה זמן רב. כל אחד מארבעת חברי הלהקה כבר נשוי. הרמן היה אחרון המתבודדים. "לפני שפגשתי את מירי, חשבתי שלעולם לא אתחתן", הוא אומר

יפה ומיכל

ששתי-הימים, עמדה יפה לשיר אותו שוב בהיכל התרבות.

זקות אחדות לפני שעלתה לבמה, ניגש אליה אלמוני ושאל: את זוכרת אותי? יפה השיבה: מוכר, אבל לא זוכרת מאיפה. אז אולי תכירי מישהי אחרת — אמר והציג

ובכן, זוהי מיכל...

בפניה ילדה בת חמש. אז נזכרה יפה מייד — מיכל.

"הבטחתי לה שאם היא תישן אחרי-הצה"ר — אקח אותה לשמוע איך את שרה עליה", הסביר האב. יפה כימעה ולא היתה יכולה לעצור בעד דמעותיה. היא העלתה את מיכל על הבמה, הציגה אותה בפני האלפים שמילאו את האולם, וסיפרה את כל הסיפור.

ומי שראה ממחטות נשלפות מתוך הכי" טים, יכול היה להיות בטוח שהן לא נועדו למחות את הזיעה. כי בהיכל התרבות יש מזיג אוויר.

שיר, חיבר לו מנגינה, ואגב נסיעה לימד את יפה לשיר אותו.

כאשר הגיעו למוצב בו עמדו להופיע, סיפרה יפה לחיילים כיצד למדה את השיר לפני זקות אחדות, ושרה להם אותו. כאשר סיימה את שירתה, קם אחד מחיילי המילואים, יוסף צור, והודה בהתרגשות. "אני אביה של מיכל", אמר. "זאת כתבתי את מכתב-השיר..."

באותו מעמד הוציא צור תמונה של בתו, כתב עליה הקדשה ומסר אותה ליפה. שני ימים עברו, השיר הושר על ידי זמרות רבות ובשבוע שעבר, בערב שירי מלחמת

לפעמים נדמה שהסיפורים המרגשים מתקופת מלחמת-ששתי-הימים, ומימי הכוננות שקדמו לה — לא ייתמו לעולם. אחד מהם, שהתרחש שעות מעטות לפני המלחמה, חזר והרטיט לבבות רבים בשבוע שעבר, בערב שירי מלחמת-ששתי-הימים, שהתקיים בהיכל התרבות בתל אביב.

הסיפור החל בערב המלחמה, כאשר יפה (זמרת שלושת-המלחמות) ירקוני נסעה ל בדר את החיילים שישובו במוצבים בדרום הארץ. בדרכה התעכבה במחנה צבאי, במר כז הארץ. באותו מקום ניהל המלחין יוסי

האווז הבודד

יהודה בדיחי

"התקליט הזה יהיה מיבחן כפול לגבי", הוא אומר בתקווה. "הוא יקבע, מצד אחד, אם אופנת שירי המיזור בעיבוד מודרני תתפוס גם אצלנו. ומצד שני, אם אוכל לרכוש מאזינים גם כומר יחיד..."

ארבע וחצי שנים נדדו אווזי הבר יחד. הם היו שלושה: אריה פיין, אשתו כהת' העור איווט, ויהודה בדיחי. כל מי ששמע אותם, טען שהם דווקא זמירים ולא אחזים — אבל התקליט היחידי שהקליטו — לא נמכר, משום מה. אולי באמת בגלל השם. אז הם הרימו כנף ונדדו ליבשת אירופה. הם הופיעו בעיקר בצרפת, ארץ הולדתה של האווזה איווט, ואחר כך גם בתורכיה. "שם התאהבתי בשיריהעם והפולקלור", מספר יהודה בדיחי, שהוא, דווקא, ממוצא תימני. "בזמן הפנוי מהופעות האזנתי לי תקליטים של שירי-עם תורכיים, וחיפשתי משהו מתאים..."

לאחר שלושה חודשים בתורכיה, חזרו לי צרפת ולפני שבועות אחדים שבו ארצה. לי יתר דיוק — שניים בלבד: אריה ויהודה. איווט נשארה בפאריס, ובינתיים נוצרה אי-ודאות באשר לעתידה של השלישייה. את החלל הזה החליט יהודה בדיחי לנצל כדי לנסות כותר כומר יחיד, דווקא בשירים מז'רניים.

"עכשיו זאת האופנה באירופה", הוא מג'ל. "כשהיננו בצרפת, שמענו שיר תורכיה, המושר באנגלית, שהגיע לראש מיצעדי-פיומונים שם". בדיוק את הפיומון הזה, ה'נקרא בעברית שביל החלב, הקליט יהודה לאחרונה, יחד עם עוד שלושה פיומונים ש'יצאו לשוק בקרוב.

זמר הרחוב שהצליח

לצאת עם משהו חדש, לאחר פיומון כמו אנה מועדות פניין? מודה פיטר. "לפני חברת התקליטים שלי היה מיבחר של כל מיני פיומונים, והם בחרו את זה. הייתי מרוצה באותה מידה גם לו בחרו משהו אחר..."

פיטר מספר כי כדי לבדוק את תגובת ה' צבור לפיומון החדש, הוא הריץ אותו על הבמה משך כמה שבועות לפני ההקלטה. אולם לדבריו לא יכול היה ללמוד מכך דבר. "אחרי הכל אני סתם טיפוס שעומד על ה' במה עם גיטרה, והקהל מגיב בצורה דומה לכל פיומון..."

אבל לא הכל נשאר דומה בעולמו של פיטר. מאז הצלחת אנה מועדות פניין? יש הבדל אחד גדול, הוא אומר בחיוך. "כיום אני שר על במת אולם הקונצרטים, בעוד שבעבר שרתי על המדרכה, מחוצה לו..."

פיטר

פלאשלי-היט! אחד הוא תואר ממנו חושש כל אמן שזכה להצלחה ב'לילה. כולם — חוץ מאחד: פיטר סארסטדט. הצעיר המוזר, שפיומונו אנה מוע' דות פניין? הגיע לי ראש המיצעד הברי' טי ולצמרת המיצע' דים בישראל, אומר:

"מה זה משנה בכי' ל? בין כה וכה לא הייתי אף פעם תלוי בהצלחת להיטים..." פיומונו החדש של פיטר — זמר רחוב לשעבר — הנקרא מיץ תפוזים קפוא, יצא השבוע לשוק באנגליה. "קצת קשה

איפה כל הקופים כולם?

בזמן האחרון לא שומעים יותר על להקת "הקופים". אותה להקה סינסטית, שנועדה להיות את התשובה האמריקנית ל"חיפושיות", ואשר הצליחה, במידה לא מעטה, להגשים את התקוות שתלו בה.

לפני חודשים אחדים פרש אחד הקופים, פיטר טורק, ועמיתיו החליטו להמשיך דרכם כשלישייה, עם תזמורת לוו' נוספת. השבוע אפשר היה לשמוע רמזים על אפשרות פרישתו של קוף נוסף — מיקי דולנו. רמזים אלה באו מפי אשתו, סמנטה ג'אסט, דוגמנית ונערת-טלוויזיה בריטית מפורסמת לשעבר.

"מיקי מרוצה ממהלך העניינים כיום", היא אומרת. "אולם הוא חולם על כך שיוכל להקדיש זמן רב יותר למישחק. זה זמן רב שאני מנסה לשכנע אותו כי כישוריו בשטח המישחק — לפחות על בד הקולנוע — עשויים להביא לו פירסום כלל-עולמי, הצלחה ומטרה שונה בחיים. אין זאת אומרת שהוא לא זמר מוצלח — אבל הוא גם שחקן מלידה. יש בו כל אותן תכונות שהפכו שחקנים אלמוניים לכוכבי-צמרת כריצ'ארד בארטון ופיטר או'טול.

דברים אלה אמרה סמנטה ג'אסט, כאשר באה לביקור בבית הוריה, במנצ'סטר שבאנגליה. אבל למעשה היא הגיעה לאנגליה לא כדי למסור הצהרות על תוכניות העתיד של בעלה, אלא כדי להראות להוריה את נכדתם החדשה, אמי, הדומה כשתי טיפות מים לאביה מיקי.

נבחרות נאות!

הדרישה לדוגמניות צילום הולכת וגוברת!! רכשי מקצוע נדרש הי" גם את דוגמנית צילום

"המרכז הארצי לדוגמנות צילום"

פותח קורסים נוספים:

- לדוגמנות צילום וטיפוח החן.
- בהדרכה מקצועית ובהנחיית האישית של דוגמנית הצילום, ציונה טוכטרמן.

***

מה תלמדי בקורס?

- יסודות טיפוח החן והיופי.
- הליכות ונימוסין.
- התאמת איפור ולבוש לפני הצילום.
- תנוחות בסיסיות בדוגמנות צילום.
- עמידה נכונה לפני המצלמה.
- התאמת התנוחה לאופי הפרסום.
- מימיקה בשעת הצילום.
- כיצד את משתלבת בשטח הפרסום והצילום.
- רכישת בטחון ונסיון כדוגמנית צילום.

***

תעודות למסימות! למצטיינות — נדאג לעבודה!!

פרטים והרשמה:
ת"א בנין אל-על ב'יהודה 32, טל. 58738
שעות ההרשמה 19.00—14.00.

מס' המקומות מוגבל

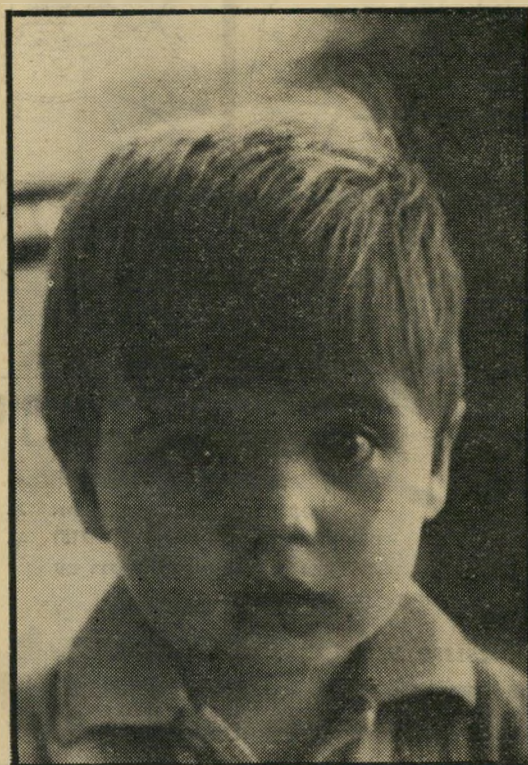
פרסום אירוס

הנסיך והנסיכה של ישראל

ל שנת 1969

מטעם מערכת **העולם הזה** בחסות יצרני *קוקה קולה* בישראל

יורם כהן

בן שלוש, רח' אחימאיר 19, רמת-גן

אורנית חורי

בת 5, מרח' הלסינקי 18, ת"א

מורי שטיינברג

בן 3½, מרח' אידר 20, חיפה

אורלי קירשנבוים

בא 5½, מרח' חנקין 66, חולון

רחל מירצקי

בת 6, מרח' הכרמל 34/6, גבעת אוסישקין, נהריה

גם לך יש כבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שולחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

טוב יותר לם קוקה-קולה

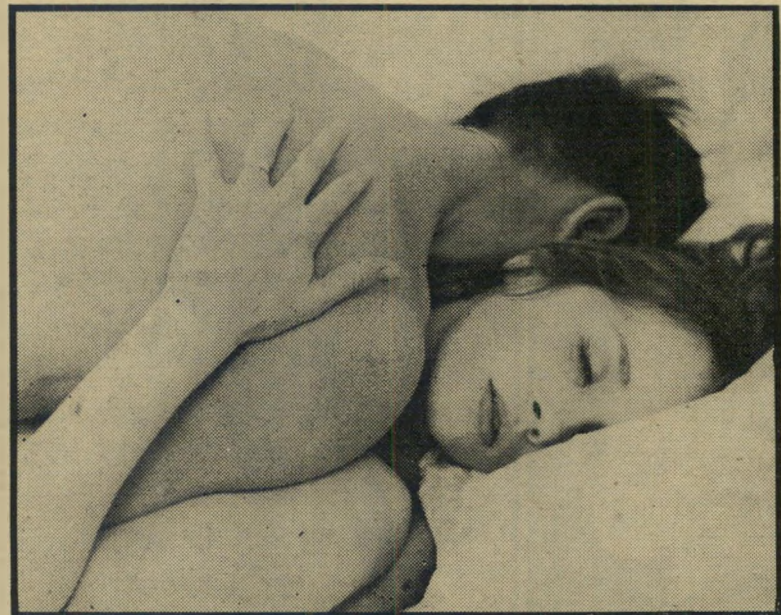
תזכורת

המתגוררים בג'ונגל שבצפון בורניאו, ניהו ללמוד משהו בארץ לא נודעת: 19.30, וב-20.00 טילוץ הופעתו של הזמר רוקדן-ג'ונגלן פמי דייזי הכן שהת- קיימה בהופעה פומבית בלונדון.

משהו על היפנוזה ועל הניסויים בה, במחלקה לפסיכולוגיה של האוניברסיטה, לימודים בסיוע ההיפנוזה, ועל השימוש המורו בה בתיאטרון, ניתן יהיה ללמוד כי שעה 21.00. ישתתפו שלושה דוקטורים: ק. בנימין, א. אדלשטיין והשופט יעקב בזק, ושלושה שאין להם תואר כנ"ל: השחקנים עודד תאומי ורחל דובסון והמהפנט אבישלום דרורי. כי-21.30 יוקרן מבט החדשות.

תיאטרון

★ **אבק הארגמן** (התיאטרון הקא- מרי) פיטפוט לאומי כמרפיוטי, מאת הר מחזאי האירי שון אוקייס, על צמד

כריסטינה בקולה וג'ון דונר ב"שחור על לבן"

בריטיים המגיעים עם פילגשיהם כדי להת- יישב בטירה שקנו בכפר אירי, המסמלת את האימפריה הבריטית הגדולה, המתפר- ררת והולכת. תרגום מעולה של נסים אלזני, לבימוי יבש וחסר כל השראה של ג'פרי ריבס ולביצוע משעמם וחסר חיות של אבנר חזקיהו, אלברט כהן, אברהם מור, זאב רווח, יעל דרור, יאנוב, שולמית ירון, יוסי גרבר, שדמה פז, עדיזה יצחקי, שדמה ויישנמקן, ואריה יצחק (האחרון נח- מד למדי).

★ **תעלולי סולומון גריפ** (התי- אטרון הפתוח) אביהם של סלומון גריפ, פרצילוכא רעיתו, הרופא ברמלאי, יהושע

גוריון ילוי ב"סולומון גריפ"

האידיוט והזמר גלכטה איננו אומנם אפ- רים קישיון אלא חנוך לויין, אך קיימת קירבה משפחתית בולטת ביניהם לשולט- הייס, ציגלה, ארבינקא ר/או בלאומילך. **הלל נאמן** התייחס ברצינות יתירה (כי במאי וכשחקן) אל החומר הרדוד של לויין, מה שלא הפריע, לרחל לוי ובמידה פחו-

- לא כדאי לראות
- ★ לא חשוב לראות
- ★★ אפשר לראות
- ★★★ רצוי לראות
- ★★★★ חובה לראות

הולנוע

סרטים חדשים

שחור על לבן (ארמון-דוד, תל-אביב) סרט פני של הבמאי ג'ון דונר, המתאר בפירטי פרטים יום שבת בחייהם של גבר ואהובתו. הבמאי משחק גם את התפקיד הראשי.

הקורקס (מקסיס, תל-אביב) אחד כר- טים הפחות ידועים אבל לא פחות מזהי- קים של צ'רלי צ'פלין, שהוצא לשוק

מחדש לכבוד יום הולדתו השמונים. הוא ממלא שם תפקיד של הלך בודד, הנכנס לקירקס בגלל אחת ממשתפתיו, נשאר בו בזכות עצמו, ויוצא ממנו באותה זכות.

סרטים אחרים

★ **המלחמה שלאחר המלחמה** (בני-יהודה, תל-אביב) דוקומנט מרשים ולעיתים מוזעזע על חייו של עם במלחמה, בצילה, בצידה, ובקורפיה. סרט תעודתי ל- מחצה של מיכה שגרייר על ישראל ה- בוכה וצוחקת, שלאחר מלחמת-ששת-הימים.

★ **מצחיקונת** (פאר, תל-אביב) ברברה סטרייסנדר. כל מה שאפשר להגיד לטובת הסרט מתמצא בשם הזה. וזה לגמרי לא מעט. להיפך.

★ **צוילת צהובה** (פריז, תל- אביב) אמנות המאה-העשרים. בסרט בן ה- מאה-העשרים, עם פנטזיה והומור של המ- אה-העשרים, עם החיפושיות המצוירות ואוסף שיריהם.

★ **שנת 2001** (צפון, תל-אביב) מסע אל החלל ואל העתיד ואל שאלות חס- רות פיתרון הצריכות להעסיק כל מי ש- שייך למין האנושי ומהרהר בעתידו.

★ **מישחקים אסורים** (תכ- לת, תל-אביב) סרטו הפיוטי הנפלא של רנה קלמנט, שבו מוצגים מוראות המל- חמה דרך עיניהם של שני ילדים תמימים וקסנים, שאינם יודעים ואינם מבינים כה קורה ומדוע.

טלוויזיה

סועאר קראמאן, ערני חבש, מוחמד חביב אללה ומוסטפה כנאיים יביעו את דעתם בערבית בחוות דעת שתדון הפעם בנושא: בוגרי האוני- ברסיטה לעיר או לכפר? תוכנית זו תפתח את המשדרים בשעה 18.30, של יום חמישי 12.6.69. מייד לאחר מכן חדשות בערבית וחדשות בעברית. על חי שבט הדיאקים

אינו הנוער של היום

הנוער של אז

טייפ-טרנזיסטור 4001

- ★ איכות גליל מצוינת וחזקה
- ★ תוספת חינוס: נרתיק, מיקרופון עם רגלית, קסטה וכבל חיבור

להשג: בחנויות החשמל המובחרות הסוכנים: אלקטרו ויסטה בע"מ, ת"א מחלקת שרות: "EVIS", טל. 251561

TELEFUNKEN

קונים

במחירים נבוחים

מלוה קליטה
נס 1964

מלוה בטחון
נס 1968

"נוח" שדי רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931.
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

חברת טס ברטים
מלאים בכל
השרדי הנסיעות

הטיול
האלב בילתר

אירופה טורס
EUROPA TOURS

הדגמים שונים האיכות אחת

כל דגמי טלוויזיה
בתנאי רכישה טובים

אצל:

סלון מהיר

ת"א בע"מ

תל-אביב, רח' בן-יהודה 14, טל. 52304

רמת-גן: רח' הרוא"ה 7, טל. 720807

מועדון "השעות הקטנות"

יפתח בצפת בסוף החודש תחת הנהלה חדשה

המועדון הצפתי "השעות הקטנות" ילבש העונה צורה שונה, כשינוהל כמועדון לילה תרבותי ויושם גם הדגש על הצד הגסטרונומי, כך, על-כפניו, החליטו מנהליו החדשים, הזמרת **אהלה הלוי** ו"איש הדגים" **מטבריה, אדי עברי**. אליה, שהתמחה בניהול מסעדת הדגים בטבריה, יהיה כמובן אחראי לצד הגסטרונומי של המועדון, בעוד אהלה הלוי תדאג לאירועי התרבותיות ולצד האמנותי במועדון "השעות הקטנות".

בדעתה ליצור זיהוג של מועדון לילה ובימה זעירה, עליה יופיעו לא רק אמנים אורחים, אלא גם אורחים חובבים המבוכים בכשרון אמנותי. לרב, יהיו אלה ערבים של אימפרוביזציה, אך יהיו גם ערבים אמנותיים שתוכננו מראש, שכן לאהלה הלוי, שהופיעה בזמנו ב"ציובתרון", קשרים מצוינים עם אמנים ישראליים ידועי שם והיא תעשה הכל שהאירוע במועדון תהיה נעימה, תרבותית ואמנותית.

גנבים בעלי טעם

בימים אלה פרצו גנבים את בית המסחר מרכז ה-טלוויזיה סלון "יוסי" בש-דרות ירושלים ביפו ומכל מקלטי הטלוויזיות שנמצאו אותה שעה במקום, גנבו אך ורק טלוויזיות "שאוב-לורנץ".

כנראה בקיאים בעלי האצ-בעות הארוכות בשוק ה-טלוויזיות בארץ ויודעים הי-טב, שמקלטי הטלוויזיות של "שאוב-לורנץ" אפשר בקלות למכור.

אשתך ברחה?

הילדים בצבא?

ואתה צריך לצאת?

התקן מזכירה אוטומטית בביתך בצורת מכשיר תשובה אוטו-מאטי לטלפון (גם בשימוש של משרד הדואר).

טלפן למס' 244118 בשעות הלילה ותראה איך העסק עובד.

דושיט סוכני אלקטרוניקה להפצת המכשיר הנ"ל.

רדיו-דוקטור —

שרות להקלטה ישראלית רחוב שלום-עליכם 18, תל-אביב

זכר. המוסיקה הבלתי מתנגנת, הכוריאוגרפיה הבלתי קיימת, הביצוע הילדותי חסר הליטוש והעומק, מזכירים מסכת צולעת שבוימה על-ידי חובב בקיבוץ.

בידור

קורקס טוקיו (באר-שבע) הוא אוהל ואמנים איטלקיים, בתוספת כמה "מיספרים" בינוניים מיפאן, שהיו מצליחים יותר לוא היו מוצגים במסגרת הרומלית יותר של מועדוני-לילה. קטע **הטרפז** המרתק במרומים, ומאלף האריות הצעיר

להמחזה לצורכי הצגה בימתית רגילה (ש) הצליחה בעבר בתיאטרון צלליות ובסרט בובות צ'י (נפלא), המזמינה עיבוד הרבה יותר גדול, רבי-זמין המצאות ומפואר משל אוהל. להציג את **הזמיר** עם שלושה משתתפים בלבד, אפילו לילדים בעלי הדמיון המפותח ביותר, הרי זה כאותו חלמאי ששלח מיברק ללא מילים, משום שהמוען בלא-הכי ידע במה המדובר.

העיבוד יבש וכבד מדי לילדים, חסר הור מור ומתח. אוהל וציירו לא מצאו פתרון נאות להצגת הזמיר החי, ובשל מנגנון הפעלה של הפוחלץ (הגדול מדי, אפילו לבמה), נראה זמיר זה הרבה יותר מלאכותי מן הזמיר המלאכותי שנשלח כשי לקיסר.

אם כבר לסמוך על דמיון הצופים, כדאי היה אולי כי את הזמיר החי תשחק ילדה קטנה שתולבש ותודרך בהתאם, על הילדים (שבדרך כלל לא שמעו על המשתתפים ולא חזו בהם בהצגות אחרות) לא ישפיע עברם המפואר עלי ימות של שלושת השחקנים, לכן ישפוט אותם באובייקטיביות חזקה — מיקצועי, אך הפעם חסר הומור, על כל פנים קשה לילדים להאמין כי אישיות חסרת שדרה כמותו מייצגת את סין הגדולה. יוסי גרבר: מצועצע מדי, אך מסתבר כי הילדים מצליחים לא לסמפטו מידי, כדורי שות התפקיד. עליזה יצחקי: מבוגרת מדי, על כן חסרת תוס וכן ילדותיים, הנחוצים כל-כך לגילום נערת-מיסכה, במיוחד באגדה.

השפה משעממת, הפיזיונום מאולצים ומי-בוגרים מדי. קשה לדרוש כי המוסיקה הנחמדה תהיה סינית, אבל מה עושה כאן שאנסון צרפתי? הליוי המוקלט, המלווה את השחקנים בשירתם, נשמע מוקלט, ואפ-שר היה לצפות כי בהצגה לילדים תוקדש לפחות לצד זה תשומת-אוזן מוסיקאלית יותר.

התפאורה וההתלבשוש נאות מאוד, אך אי-אפשר לומר עליהן כי הן עוצרות נשימה. הבימוי קורקסי, אך מוגבל, וחסר הש-ראה מיוחדת, או הברקות, בשל העיבוד הדל והמצומצם. מורגשת גישתם המיקצו-עיתרנית של היוצרים, המשתתפים וה-מפיקים, אך מסתבר כי על אף העיבוד, הפיזיונום והביצוע, המבוגרים, לחלק מן הילדים ההצגה ניראת "תינוקית" מדי.

תה ומוקיונית מדי, לישראל גוריון, לתפוס כיצד לשחק במידה של ניכור חיצוני ומחוייך, דמויות סמרטוטיות ומארייני-סיות.

*** כלאדם (בחאן הירושלמי) **ז'אק כהן, ז'אור זינג, עליזה רוזן** ועמיאל שוין מהחיים רביעיה בלתי-רגילה של ידיות, יאוש, תשוקה ותאמה הממאנים להצטרף אל כלאדם (מוטי ברי קן היפה) בדרכו האחרונה, באלגוריה תי-אלוגית מוסיקאלית מן המאה ה-15 ששוב-דה ובווימה בהשראה וביעילות על-ידי ד"ר אריה זקס מן האוניברסיטה העברית בירושלים. צוות שחקנים חובבים, מבין ה-

הצגה חדשה

*** הזמיר (תיאטרון יובל — ליל-דיס) **האנס כריסטיאן אנדרסן**, כתב אגדה על אודות קיסר סין, שצויה להביא אליו זמיר שהפליא בשיירתו. זה הובא, וי-מייד הוכנס לכלוב זהב שעליו הוצב מי-מר. כך שה הזמיר לפני הקיסר, עד אשר זמיר מלאכותי, מיפאן, נשלח כשי לשליט הסיני. כמובן שהזמיר המלאכותי הפטיק-לזמר שעה שמנגנונו נישחק, ואת לב הקיסר שנפל למי-שכב שימח הזמיר החי, לאחר

גרבר, יצחקי וחזקיהו ב"הזמיר"

שחזר במיוחד מן היער, אליו ברח. **מיכאל אוהל**, המוכר כאיש-ידיו וכעיתונאי שבי-דרך כלל כותב על תיאטרון, עיבד, המ-חזי וביים את אגדתו הנפלאה של אנדרסן. **אריק סמית** צייר תפאורה ותליבושות, **אהוד מנור** חיבר פיזיונום, **נורית הירש** מוסיקה, **אבנר חזקיהו** משחק את הקיסר, **עליזה יצחקי** את נערת ה-מיסכה ויוסי גרבר שרצצר תכנן, הור-מס מזימות כלפי קיסרו.

י"אמר מייד כי **הזמיר**, היא אגדה קשה

תלמידים, שנעזרו במיספר מיקצוענים. ה-תוצאה: הצגה יפהפיה שמלאכת כל הקשר-רים ביצירתה נעשתה מתוך אהבת תיאטרון אמיתית.

*** לידה במאי (בימות) הבימוי האקרוטי של **יוסף יורעאלי**, לא הצ-ליח לגבש מחזה מנופח של **אברהם יהושע**, בו כל אחד גיירטי לפי דרכו. התיפאורה המאכזבת מסתירה מאחוריה תפאורן מעולה כמו **דני קרוון**. מן ה-תמוזדות הבינוכיות **גילה אלמגור** — עורר תאומי, יוצא האחרון כשידו על העליונה.

*** דודה ליוה (הבימה) חיבר וביים **נסים אלוני**. וזה בעצם אומר הכל. הצגה מעוררת שאלות רבות שאינן באות על פיתרון. לחובב התיאטרון המ-צוי צפויה חתימה, בשל שפתו וכתבתו המיוחדות של אלוני, שאין להם אח ורע בתיאטרון הישראלי (אך אם ואב בתיאטרון האירופאי המודרני יש ויש...), הופעת האצילית של **חנה רובינא**, **רפאל קלצ'קין** המרתק, ויוסף פולק המבטיח.

*** ליוזטרטה (הקאמרי) כישלון קולוסאלי של עורך קוטלר בעיבוד ובי-מימו מבולגנים של **אריסטופאנס**. מן היצירה המקורית (לפיה מכריות הנשים על מרד מיני כדי לאלץ את הגברים להס-סיק את מלחמותיהם) כימעט ולא נותר

העושה רושם עצום משום שהוא יודע איך למכור את הסחורה, מהחיים פיזירימה. ***** קמשופ** (מרתף קולנוע פאריס, תל-אביב) **שמעון לביארי, קובי רכט** ותיקי דיין, המבצעים בליטוש ובחן צב-רי עסיסי, תוכנית המצליפה בנו, בערבים ובמתחכים למיניהם, המנסים לפתור לנו את הבעיות. **חנוך לוין** חיבר ביעילות שובבנית פושטת-העזה, ואחיו **דויד** ביים לעניין, מבלי שבימונת של ד' אמות תפריע לו. קברט סאטירי שחטרוננו הורגש.

*** אין אהבות שמחות (בי-מות) ביצוע מיקצועי מלוטש של 20-מ-שאנסוני של **ג'ורג' בראסנס**, הטרור באדור הצרפתי המשופם, בידי **יוסי כנאי**. התימוורת, התאורה, קיטעי הקישור וכמובן התרגומים המעולים עושים את שלהם: זה אולי לא בדיוק מה שבראסנס (המסתפק בגיטרה ובחצי תוכנית) היה רוצה שיעשו ממנו, אבל זה תרבותי ומבדר.

*** רבותי פצצה (שלישית התאור-מים) אין צורך להיהור מהפצצה של **אד-שוק, חנוך לופיק**. היא אינה מסוגלת להרע לאיש. את רוב החומר חיבר **יוסי כנאי** שגם ביים על אותה רמה את ה-תוכנית, ולצד המוסיקאלי אחראי כמובן **יאיר רוזנבלום**. כנאי לא עשה מהתאר-מים גשם חיזור ורוזנבלום לא הצליח ל-הפסק ל גשר הירקון. זה מצחיק פה ושם, אבל כשיוצאים החוצה שוכחים למה.

העיתון הזה

„פלייבוי“

נתן דולרים -

הישראליזם

סירבו

להתפשט

נכשלו!

יהודית סולה:
אחת המסרבות

מיכצע סודי של ירחון העירום

כך נתגלה

בית התענוגות

של החברה הגבוהה

בגליון זה